

Siêu Quậ Trường Sm (Sun And Moon)

Contents

Siêu Quậ Trường Sm (Sun And Moon)	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	11
5. Chương 5	13
6. Chương 6	15
7. Chương 7	17
8. Chương 8	19
9. Chương 9	22
10. Chương 10	25
11. Chương 11	29
12. Chương 12	32
13. Chương 13	36
14. Chương 14	36
15. Chương 15	39
16. Chương 16	42
17. Chương 17	44
18. Chương 18	47
19. Chương 19	51
20. Chương 20	53
21. Chương 21	56
22. Chương 22	58
23. Chương 23	60
24. Chương 24	64
25. Chương 25	67
26. Chương 26	69
27. Chương 27	71
28. Chương 28	73
29. Chương 29	76
30. Chương 30	80
31. Chương 31	81
32. Chương 32: Ngoại Truyện	87

Siêu Quậ Trường Sm (Sun And Moon)

Giới thiệu

Nó - Bạch Minh Anh (Saphia): 17t, xinh đẹp vô đối luôn. Con gái của tập toàn T. M giàu nhất thế g

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-sm-sun-and-moon>

1. Chương 1

8h30

-AAAAAAAAA.....

Tại 1 căn biệt thự sang trọng ở Mỹ, có 1 tiếng hét thất thanh vang lên, ai nghe cũng phải dựng hết cả lông gà lông vịt lên vì khiếp đảm. Vâng tiếng hét đó chính là của chị Minh Anh nhà ta.

-Con làm gì mà hét kinh vậy?- Mama nó lên tiếng trách móc.

-Huhu... Tại sao 2 người lại bắt con trở về ? Con chưa muốn về đâu!!!

- Không muốn cũng phải về! Đã 2 năm rồi còn muốn gì nữa! Không lẽ con muốn thằng anh con nó phát điên lên con mới chịu trở về ha? Hay là con muốn ta đóng băng tài khoản của con lại? – Papa nó nở 1 nụ cười nham hiểm với nó khiến nó kinh hãi.

-"Ui má ơi! Thà về còn hơn,bị đóng băng tài khoản thì thà đâm đầu vô tường còn hơn " – Suy nghĩ của nó.

-Vâng! Con sẽ về ạ! Bao h' về ạ?- Nó nói và zở luôn bộ mặt ngây thơ vô (số) tội ra nhìn papa nó.

- Tối nay! 9h – Ông nở nụ cười đắc thắng

- Sao lại bay vào tối nay ạ?- Nó giật mình khi nghe papa nó nói

- Ta thik thế đấy! – Papa nó cười và nói rất chi là thần nhiên (-H3o: Papa hồn nhiên quá! -Papa nó: Ui! Con gái quá khen rồi , Ta mà lại -H3o: Pó tay)

- Vâng ạ! Con lên p' đây ạ! – Nói xong nó lết thân xác của nó lên phòng.

Vừa vào phòng nó rút luôn cái Iphone 4s ra gọi cho 2 con bạn.

- Ôlô! – Ruby nhắc máy trả lời sau 2 hồi chuông.

- Ô cái bô nhà mày ý! Tao nè – Nó bực bội nói vs con bạn

- Có j' không cưng?

- Mai phải về rồi mày ơi! – Nó nói thế vì biết là nó mà về thì 2 con bạn chắc chắn sẽ về cùng.

- Ặc! Tao còn chưa chơi đã mà! – Tiếng bên kia phụng phịu trả lời.

- Haizz! Không nói với mày nữa! Chuẩn bị đồ đạc đi! 9h tối nay bay đấy! Gọi cho con kia đi – Nó nói với giọng chán như chưa bao h' được chán

- Uk! Để tao gọi cho con kia – Ruby nói rồi cả 2 con cúp máy luôn

Nó nằm 1 lúc rồi ngủ luôn.

9h tối tại sân bay John F. Kennedy xuất hiện 3 cô gái xinh đẹp bước vào khiến ai cũng phải quay ra nhìn (Con trai thì 2 mắt hiện lên hình trái tim còn con gái thì đơ ra như cái cột điện. Căn bản vẻ đẹp của 3 nàng thu hút cả nam lẫn nữ).

3 nàng ngoái đầu lại đồng nói vs các pama

- Các Pama nhớ giữ gìn sức khỏe, Lúc nào xong công việc thì về với chúng con!

Pama chúng nó không nói gì chỉ gật đầu rồi giơ tay chào chúng nó. Nó còn quay lại nói 1 câu:

-Pama đừng cho anh 2 biết tụi con về nha! Con muốn cho anh 2 1 sự bất ngờ! – Nói xong nó chạy vào cửa thoát vé luôn.

9h30

Chúng nó đã yên vị trên máy bay và ngủ như chết

Sau mười mấy tiếng đồng hồ cuối cùng chúng nó cũng về đến . Máy bay hạ cánh ở sân bay Nội Bài.Lúc này là 8h30 sáng ở Hà Nội. Nó vừa bước xuống máy bay thì nhận được 1 tin nhắn, tin nhắn của quản gia Lê (giúp việc cho nhà nó ở)

-"Theo lời của ông bà chủ tôi đã gửi 3 chiếc xe mui trần đến cho các tiểu thư, xe đang đỗ ở ngoài. Và cậu chủ không hề biết các cô về. Các tiểu thư về nhà đi, h' này cậu chủ đang đi học nên không có ở nhà phải đến tối muộn mới về(bởi vì tối cậu chủ còn đi chơi)"

Cô nỡ 1 nụ cười rồi cho 2 con kéo 2 con bạn ra khỏi sân bay, 2 con bị kéo đi cứ la oai oái:

-Ấy đi từ từ con kia,mày làm j' mà vội thế con kia?-Ruby

- Từ từ thôi mày, ngã bậy h'.- Berin

(-H3o: Mấy chị ơi! -Cả 3 đồng thanh: Cái j'? -H3o: Thế hành lý của mấy chị đâu? -Cả 3 lại đồng thanh: Pama chuyển về trước rồi! -H3o: Oh'! Thế thôi! Em té)

Cả 3 con nhảy lên 3 chiếc mui trần phóng thẳng về biệt thự Royar(nó màu xanh biển, Ruby màu hồng còn Berin màu xanh lá)(Biệt thự Royar là nhà của bọn nó).

Vừa cho xe vào vào đến trước sân thì từ trong nhà 20 cô người hầu bước ra cúi đầu chào bọn nó

- Chào mừng các tiểu thư đã về! Chúng tôi rất nhớ các tiểu thư!

Bọn nó chỉ cười mỉm rồi bước vào nhà nơi quản gia Lê

- Quản gia Lê! Lâu rồi không gặp bác -Nó

-Quản gia Lê! Chúng nhớ bác lắm! – Ruby nói rồi chạy lại ôm lấy ông

-Bác ak! Bác có khỏe không?- Berin nói cũng chạy lại ôm ông

- Tôi khỏe lắm! Các tiểu thư lên nghỉ đi! Tôi đã đăng ký học ấy tiểu thư rồi! Mai là các tiểu thư đi học luôn!- Quản gia vui vẻ nói

- Vâng ạ! – Chúng nó đồng thanh rồi chạy hết lên nhà

(Mấy nàng này coi quản gia Lê như papa vậy)

Chúng nó vào phòng rồi chèo luôn lên giường (3 đứa ở chung 1 phòng), căn phòng, gạch lát và cánh cửa được sơn màu trắng, còn lại từ rèm cửa, giường, bàn... đều mang màu đen. Nằm được 1 lúc nó lên tiếng:

- Đi chơi đi chúng mày! Đi xong tối đi Bar luôn! Lâu lắm không gặp thằng Leo rồi.

- Ok luôn – 2 con đồng thanh

10 sau 3 con bước xuống nhà. Nó mặc 1 chiếc sơmi màu rêu, 1 tay xắn lên còn 1 tay thì để thả và cài khuy, bên ngoài khoác thêm chiếc gilê màu đen kết hợp với quần jane đen và đôi giày Converse màu rêu đậm, tóc

được buộc đuôi ngựa. Ruby mặc 1 chiếc áo sơmi caro đỏ sắn cả 2 bên tay áo bên ngoài khoác chiếc gilê màu nâu kết hợp với quần bò và đôi Converse màu đỏ, tóc buộc lệch. Còn Berin mặc chiếc áo phông trắng cộc tay có ngôi màu xám ở giữa, bên ngoài khoác chiếc gilê vàng kết hợp với chiếc quần jeans trắng và đôi Converse màu vàng. (Mấy bà này thích mặc áo gilê với đi giày Converse dữ). Bọn nó nói với quản gia Lê là đi chơi tối sẽ về muộn xong rồi chạy ra lấy 3 chiếc moto rồi phóng đi luôn.

2. Chương 2

Bọn nó phóng xe đi khắp phố phường, đi từ nơi nọ qua nơi kia, đi từ sang đến tối mà vẫn chưa thoả nổi niềm nhớ quê hương của tụi nó. (-H3o: Thế mà lúc pama bảo về còn hét âm nhà lên -Nó: Kệ chị, kó vấn đề gì không cưng? -H3o: Không! Không có j' đâu ạ *Cầm giấy bút bỏ chạy mất dép*)

8h tụi nó ghé vào quán kem Lucy (em bìa ạ) quán kem nổi tiếng nhất HN (Mấy bà này ăn tối bằng kem đây ạ). Vừa bước vào bao nhiêu ánh mắt đã quay ra nhìn chúng nó trầm trồ khen (Cả nam lẫn nữ)

-Woa! Xinh vô đối ạ!- ng1

-Ôi! Mình đang ở thiên đ' hay sao mà lại gặp được thiên thần thế này – ng2

!@#\$\$%^&*

Chúng nó không nói j', bước đến chiếc bàn cạnh cửa sổ tầng 2 và ngồi xuống (QUá quen với hoàn cảnh rồi). Phục vụ bước đến hỏi:

- 3 chị dùng gì ạ!

- Chúng mày ăn gì? – Berin quay ra hỏi

- Tao ăn sôcôla – Nó lạnh lùng trả lời

- Tao ăn Vani – Ruby

- Cho em 1 sôcôla, 1 vani và 1 bạc hà!- Berin nở 1 nụ cười nói với chị phục vụ

- Vâng! – Chị phục vụ đỏ mặt (-H3o: Chị Berin kinh khủng quá! Đến phụ nữ cũng đỏ mặt! -Berin: Nhóc con quá khen -H3o: =.=)

Phục vụ đang định đi thì Berin lại gọi lại

- Chị ơi cho em thêm 3 bánh kem nữa nhé, bánh gì cũng được!

- Vâng!

Nói xong Berin quay lại nói với bọn nó:

-Tý đi đâu chúng mày?

- Tất nhiên là đi Bar rồi! Phải đi chào hỏi mấy baby nhà mình chứ, Ko thì tụi nó sẽ nhớ mình mà nhảy sông tự tử mất – Ruby trả lời rất hồn nhiên khiến cả lũ phải bật cười. Chúng nó đâu bik rằng nụ cười của chúng nó khiến bao nhiêu ng' trong quán này xịt máu mũi ngất hết ra đất.

5 sau kem được mang ra, chúng nó đánh chén ngon lành. Ăn xong gọi phục vụ tính tiền, Phục vụ sau khi đếm cốc và đĩa trọn tròn mắt và lẩm nhẩm trong mồm

- Ôi cha mẹ ơi! 12 cốc và 15 đĩa! Kinh khủng quá!

Sau khi tính tiền xong chúng nó lấy xe rồi phóng thẳng đến Bar Evil (Bar này thuộc quyền sở hữu của bang Hell).

Phóng xe vào bãi đỗ của Evil xong chúng nó bước vào và đập cửa cái rầm (Cái cửa long ra luôn). Ai ở trong quán Bar cũng phải quay ra nhìn tụi nó. Tụi nó bước từng bước vào và ngồi lên về phía bàn khuất nhất được làm riêng cho cho bang chủ và phó bang chủ của Hell. Có mấy thằng cao to và mấy con nhỏ ẻo ẻo bước đến đứng trước mặt tụi nó, 1 thằng bước ra nói to:

- Mấy con nhỏ kia to gan, chúng mày có biết đây là đâu và chỗ đó dành cho ai không ha?

- Bik! Thì sao? – Nó lạnh lùng trả lời khiến thằng kia lạnh sống lưng

Thằng đó định đứng lên đánh tụi nó nhưng Berin đã nhanh tay hơn và đánh ngã thằng đó. Berin đánh xong thì phi luôn 1 tấm thẻ ra trước mặt tụi nó, tấm thẻ có màu trắng trên tấm thẻ có 1 bông hồng đen nhuộm máu, Và tấm bài này chỉ có Bang chủ và Phó bang chủ sử dụng thôi. Nhìn thấy tấm thẻ thì 3/4 Bar quỳ xuống nói to:

- Đại tỹ! Chúng em xin lỗi vì đã thất lễ!

- Đưa thằng kia đi bằng bó vết thương đi và gọi thằng Saka ra đây!(Saka là đối từ Leo sang đây ạ) Còn nữa nếu thằng Saka đang ở vs anh 2 thì kêu nó lạng lẽ ra thui không được để anh 2 bik!

- Vâng ạ! – Chúng nó đồng thanh hô lên rồi có 1 thằng chạy vào Phòng VIP đen. 1 lúc sau có 1 chàng trai rất chi là cute bước ra cùng thằng vừa chạy vào và đi về phía bàn bọn nó, chàng trai đó chính là Saka.

- Đại tỹ! Nhị tỹ! Tam tỹ! Các chị đã về! – Saka quỳ xuống chào bọn nó.

- Cũng còn nhớ đến bọn chị cơ đấy em zai!- Ruby nói với giọng châm chọc để trêu thằng nhóc.

Thằng nhóc nghe vậy nở 1 nụ cười giả lả vô (số) tụi nó nói:

- Cho em xin lỗi! Tại mấy chị đi lâu quá nên chúng nó mới như vậy! Để em lấy rượu cho các chị nha? – Saka vừa cười vừa nói (-H3o: Đánh chống lảng ha? cha -Saka: Con nhỏ kia! Mày có muốn chết không ha? – H3o: Dạ không ạ! * chạy vút cả dép lại*)

- Thôi khỏi! Anh 2 đang trong Vip đen ak’?- Nó

- Vâng ạ! Ak’! Nói mới nhớ! Anh 2 đang bị mấy con nhỏ ẻo ẻo mới nổi cuốn lấy đấy! Zô nhanh đi chị! – Saka nói 1 lèo

Nghe thấy vậy nó liền đứng phắt dậy và đập nát cái bàn trước mặt khiến ai cũng phải khiếp sợ quay ra nhìn chỉ có Ruby, Berin và Saka là không khiếp sợ vì đã quen vs cảnh này quá rồi.

- Lũ chết tiệt! Dám ẻo ẻo vs anh trai của Saphia này thì chúng nó chán sống rồi! – Nó rít từng câu rồi bắt chợt quay sang bên Saka khiến cậu nhóc giật mình – Đến phòng Vip đen ngay lập tức!!!

Saka gật đầu không dám cãi lại rồi cùng bọn nó bước tới phòng Vip Đen.

- Bạch Duy Anh (saka): 16t. Em họ của nó. Tính tình vui vẻ hoà đồng, ghét ai dám xoa đầu mình (trừ 1 số ng’). Rất cute bộ mặt trẻ thơ khiến ai cũng yêu quý. Rất nghe lời bọn nó (nửa từ cũng ko dám cãi lại). Cao 1m80, IQ 195/200

Saka định chạy trước để cứu lấy cái cửa nhưng không kịp vì cái cửa đã bị nó đập cho sập long rồi gãy làm đôi cả ra hoàn toàn rồi. Nó mặt hầm hầm bước vào theo sau là 2 con bạn và nhóc Saka đang tiếc nỗi bước vào (-H3o: Anh Saka vẫn còn thấy thương cho chiếc cửa! Giàu lòng nhân ái quá! -Saka: tội nghiệp cho cái cửa, đã định cứu nó rồi nhưng ko kịp -H3o: Em pó cả chân vì anh rồi!)

Nhìn thấy nó anh cô đứng bật dậy định chạy lại ôm lấy nó nhưng chợt nhớ 1 điều gì đó, quay lại nhìn 2 con nhỏ ăn mặc rất chi là thiếu vải rồi bước lại chỗ góc tường đứng khoanh tay như kiểu đang xem trò hay. 2 thằng bạn của anh 2 nó thấy vậy rất tò mò nhưng tò mò chưa được bao lâu thì lại trợn mắt há mồm nhìn nó

Nó lao thẳng vào 2 con nhỏ kia như con mãnh thú đánh tụi nó tới tấp miệng luôn mồm nói:

- Chết đi! Ai cho chúng mày động đến anh 2!

Nó đánh khiến cho 2 con nhỏ kia chưa hiểu mô tê gì đã phải nằm bẹp dí ra đấy rồi. Nó quay phắt lại nói vs Saka:

- Đưa 2 con nhỏ này đj! Càng nhìn càng ngứa mắt!

- Vâng ... ạ! – Saka lắp bắp trả lời rồi gọi lũ đàn em đến khiêng 2 con nhỏ xấu xí kia đi rồi bật đèn trong phòng lên

Lúc này, sau khi bật đèn lên chúng nó mới nhìn được hết căn phòng. Trên sofa có 4 con ng', 2 người là ken và key còn 2 ng' còn lại là 2 con nhỏ đang ôm lấy 2 tên kia. Về mặt của bốn người đó là trợn mắt há mồm như sắp đớp fải ruồi .

Hắn lúc này mới hoàn hồn nhìn nó rồi nói với 2 con nhỏ kia:

- 2 người ra ngoài đi

Sau khi 2 con nhỏ kia ra ngoài anh nó mới bước về sofa ngồi, hắn lúc này mới lên tiếng:

- Cô là ai vậy?

Nó không nói gì rồi quay ra nhìn anh 2, anh 2 cô nỡ 1 nụ cười dịu dàng rồi rang hai tay ra muốn ôm cô vào lòng. Không chần trừ nó lao vào lòng anh 2, 2 tên kia lại 1 lần nữa trợn mắt nhìn 2 nó . Lúc này Ruby, Berin và Saka mới bước về phía sofa và ngồi.

- Chị ý là em gái của anh Kino đấy ạ! Nên 2 anh đừng trợn tròn mắt nhìn nữa! – Saka lên tiếng

- Em gái của Kino? – Hắn và Key liền đồng thanh

- Ukm! Em gái của anh Kino! Người em đã kể vs anh! Người duy nhất khiến Anh Kino

dịu dàng.

-Oh'! – Cả 2 chàng lại đồng thanh

Hắn cầm cốc rượu lên uống còn Key bây h' mới nhìn kỹ 2 cô gái ngồi cùng Saka, chợt sững người lại khi nhìn thấy Berin (- H3o: Bị Cupid bắn chúng rồi!)

Thấy 2 anh em nó càng ôm càng nồng thắm Berin mới bực mình mắng loạn lên

- Ô hay! Ôm thế chưa đủ! Càng ôm càng ko đời! 2 anh em nhà người mới 2 năm xa nhau mà cứ như 20 năm thế ha? Bỏ nhau ra không nhìn đến phát buồn ngủ luôn!

Vừa nói xong Berin quay ra định nói gì vs Ruby tiếp thì đã thấy con nhỏ gục ngu trên vai nhóc Saka luôn rồi.

- Đấy! Thấy chưa! 2 anh em nhà người tình cảm khiến con nhỏ Ruby kia nó ngủ luôn rồi kìa! – Berin vừa dứt lời thì hắn và Key liền bật cười vì chúng nó, Key nhìn ngang Berin vs ánh mắt trêu mếu.

Nó nhìn thấy ánh mắt tên Key nhìn con bạn mình mới chịu bỏ anh 2 ra rồi nói thăm vs anh 2

- Anh 2! Nhìn thấy gì ko? Ánh mắt cái tên kia nhìn Berin nhà mình

- Uk! Vậy là thằng bé này bị Cubid bắn trúng rồi! – Anh nó cười nham hiểm

- 2 người kia! Thì thăm ít thôi! CÒn mày nữa Saphia! Lôi con Ruby dậy đi! Thằng Saka đang tái mét mắt vì nó ngủ rồi kìa! – Ruby quay ra nói vs nó

Lúc này nó mới đứng lên bước đến chỗ Ruby rồi hất mặt bảo thằng Saka đứng lên. Không ngần ngại cô tung 1 cú đá khiến con bé ngã xuống đất lăn 2 vòng

- Ôi mẹ ơi! Động đất, sóng thần! Cứu con với – Ruby tỉnh dậy hét loạn hết cả lên

- Mày bị điên rồi hả con? Hay là bệnh đại phát tác? Tao nhớ đưa mày đi tiêm phòng rồi cơ mà nhĩ – Nó cúi người xuống nói với Ruby, câu nói của nó khiến ai trong căn phòng cũng phải bật cười. Ruby vì xấu hổ mà mặt mày đỏ bừng lên vì tức giận quát lại nó

- Con *****! Hôm nay mày không chết dưới tay tao thì tao không mang họ Trịnh

- Ô hô! Sợ quá! Để tao xem mày làm gì được tao! – Nó cười khẩy
- Mày được lắm con ranh! – Ruby
- Nói xong 2 con đuổi nhau khắp phòng đến khi anh 2 nó can ngăn rồi mới chịu thôi. Nó về chỗ ngồi cạnh anh 2
- Giới thiệu 1 chút nhé – Hấn lúc này mới lên tiếng
- Giới thiệu gì? – Nó quay về với vẻ mặt lạnh lùng của mình trả lời
- Anh là Ken! Bạn của anh zai em! – Vừa nói vừa nở nụ cười chết người
- Anh là Key! Cũng là bạn của anh zai em -
- Key nói nở nụ cười sát gái
- Nhưng nghiêm nhiên nó ko té xỉu vì mấy nụ cười đó mà trả lời rất tự nhiên
- Saphia – Câu trả lời lạnh hết cả sống lưng
- Ruby – Ruby
- Còn tui là Berin – Berin
- Rất vui được quen các em – Hấn
- Mai bọn chị sẽ đi học! Nhóc với Soka biết phải làm gì rồi chứ – Nó không quan tâm đến hấn quay ra nói với Saka
- Này! Em đang đùa à! Mấy đứa đi học để phá trường à? – Anh 2 nó h’ mới lên tiếng
- Ui! Đúng là anh 2 hiểu em nhất! Hehe – Nó cười rùi hôn chụt 1 cái vào má anh nó rồi nhìn Saka chờ đợi cậu nhóc trả lời
- Vâng! Em sẽ chuẩn bị và nói với thằng Soka! – Saka ỉu xiu trả lời nghĩ thầm *Hic! Lại phải đi học rồi! Chán phèo *
- Khỏi cần nói với thằng Soka – Nó
- Ha? Why? – Saka
- Nó đang đứng ngoài cửa kia kìa! Nghe thấy hết rồi thì việc gì phải bảo nữa – Nó thản nhiên đáp
- Nghe nó nói xong cả phong ai cũng há hốc mồm (trừ nó và anh 2) quay ra phía cửa nhìn. Từ bên ngoài 1 thằng nhóc hết sức Baby đi vào cười tươi vô (số) tội nói:
- Các chị! Lâu không gặp! Em đứng vậy mà vẫn bị chị 2 phát hiện! Chị 2 đúng là số 1 .

3. Chương 3

Thấy thằng nhóc tý tởn đi vào chào rất lễ phép cả phòng ai cũng quay ra nhìn nó (trừ anh 2)

- Sao bik là nó đang đứng ở ngoài – Cả lũ đồng thanh (trừ nó và anh2)
- Nãy h’ thấy nó cứ lấp la lấp ló ngoài đấy rồi, chả qua là không ai nhìn thấy thôi – Nó trả lời 1 cách lạnh lùng
- H’ trong lòng ai cũng vang lên 1 câu *Con nhỏ này mắt tinh thấy mò, đến bố mình cũng ko dám so sánh vs con nhỏ*
- Mày vừa đi đâu đâu về thế hả thằng kia – Nó

- Chị hỏi em ak? – Soka ngơ ngác chỉ tay vào mặt mình

- Thế không lẽ tao hỏi cái cửa! – Nó

- Ô! Em vừa đi giải quyết 1 băng nhóm mới nổi làm loạn ạ! – Soka rụt dè

- Tên? – Nó

- Jupiter ạ! – Soka

- Thu phục chúng nó về đây đi! – Nó

- Vâng ạ! – Soka

-*Ồi trời! Làm việc dứt khoát thật! Nói như kiểu đây là chuyện đi chơi ý!* – Đây là suy nghĩ của Hấn và Key đi

- Đi về thôi anh 2! – Nó quay ra nũng nịu với anh 2

- Uk! Đi về! Về nhà rồi anh sẽ xử lý em! Cái tội về mà dẫu anh! – Kino cốc đầu cô em gái rồi đứng lên

- Hi! Bất ngờ mà! – Nó đưa tay lên xoa đầu nỏ 1 nụ cười rất đáng yêu khiến cho hấn đỏ mặt .

Cả lũ bước đến chỗ lấy xe về biệt thự Royar, trên đường xuất hiện 8 chiếc moto phóng băng băng khiến ai cũng phải khiếp đảm mà tránh (Căn bản là chưa muốn về với đất mẹ).

- Sao mấy anh ấy cũng ở đây? – Berin và Ruby đồng thanh khi thấy hấn và Key vào nhà

- Ak’! Lúc mấy em đi thì 2 thằng đó đã chuyển về đây an ủi anh cho đỡ buồn. – Kino trả lời

- Hồi đấy bọn này chưa bik mặt mấy em nhưng lại bik được mấy em qua lời nói của mấy thằng này. Khi mấy em qua nước ngoài thì cái thằng này chết dí ở trong phòng, ko ăn uống 3 ngày. Hồi đấy tụi fải đưa nó zô viện, sợ tái mét mặt nên chuyển về đây tiện để canh thằng hâm – Hấn vừa nói vừa nhìn anh 2 nó

- Thui đi mày! Lên tắm rửa rồi còn đi ngủ mai đi học nữa! – ANh nó hơi gắt lên

Cả lũ đi lên tầng (Có cả 2 anh em Saka nữa). Trong phòng anh 2 nó (3 ông này ở cùng 1 phòng, anh em Saka ở cùng 1 phòng khác) người tắm cuối cùng là hấn vừa bước ra. Hấn mặc mỗi chiếc quần kaki ko mặc áo để lộ ra 1 thân hình săn chắc (- H3o: Nhìn nữa chắc xịt máu mũi quá -Hấn: Hehe! NHóc con! NHóc thấy anh đẹp zai ko? -H3o: Ui mẹ ơi! Tự sướng ạ!)

Đang lau khô tóc bỗng hấn nghe thấy từ đâu đó 1 tiếng guitar, hấn nghe kỹ thì còn nghe thấy 1 giọng hát nữa

- Bài Safe and Sound của Jason Chen _ Hấn đang định lên tiếng thì Key đã nói

- Uk! Chắc là Saphia nó đang chơi nhạc đấy – Kino bình thản trả lời mắt vẫn ko rời quyển sách trên tay

- Ha? Saphia hát ha? Hay zữ! – Hấn và Key đồng thanh hét lên

- Ở lâu rồi sẽ quen thui! Chúng tụi nào chả thế! – Kino

- Qua coi đi! – 2 thằng lại đồng thanh tập 2

- Qua làm gì? Ở đây nghe ko đk ak? – Kino (mắt vẫn ko rời quyển sách)

- Qua đi! – 2 thằng đồng thanh tập 3 rồi chạy lại kéo Kino

Đứng trước cửa phòng hấn

đang định gõ cửa thì Kino đã mở cửa vô luôn rồi (Khỏi fải gõ luôn). Trong phòng có 3 chiếc giường, cả 3 đứa chúng nó nằm trên cái giường nằm ở giữa. Ruby đang bình thản ngồi đọc sách, Berin thì ngậm kẹo mút nằm đọc ic Conan còn nó thì đang ngồi ôm cây guitar vừa đàn vừa hát

- Có chuyện gì vậy anh 2! – Nó cười (Nhìn đáng yêu không chịu được) Hấn vừa nhìn thấy liền đứng sững ngay trước cửa. Còn Key khi nhìn thấy vẻ mặt đang ngậm kẹo của Berin thì mặt đã đỏ bừng bừng lên nhìn chằm chằm vào Berin

- 2 thằng này nghe thấy tiếng guitar của em thì thấy hay nên đòi sang xem! – Kino chỉ vào 2 thằng bạn đang tâm hồn trên mây để kéo 2 thằng về hiện tại.

- Thank kiu đã khen! Đi gọi 2 thằng kia đi rồi vô đây em đàn và hát cho nghe – Nó nói rồi tay đưa tay chỉnh dây đàn

Cả bọn đã ngồi hết trong phòng rồi, cô bắt đầu chơi bài " Love story" của Taylor Swift rồi cất tiếng hát. Tiếng hát của nó thật ngọt ngào khiến hẳn ngây ngất chăm chú nghe nó hát.

Sau khi nó chơi xong nói chung là cả lũ lẫn hết ra giường ra đất ngủ hết. Nó không nói gì, đi đắp chăn cho từng người 1 rồi cũng tắt đèn đi ngủ.

6h sáng hôm sau, Kino và nó là người thức dậy đầu tiên, sau khi VSCN và mặc đồng phục xong nhìn cái lũ la liệt trong phòng vẫn đang ngủ ngon lành. Nó chạy xuống mượn quần gia Lê cai loa xong chạy lên phòng nói không to cho lắm nhưng lời nói thật lạnh lùng đến rợn tóc gáy

- Tôi đếm đến 10! Ai mà không dậy thì đừng trách tôi không nương tay

Nghe thấy lời nói của nó cả lũ trong phòng đứng hết lên chạy toán loạn đi VSCN. 10 sau, dưới nhà tất cả có mặt đầy đủ mặc đồng phục và trên bàn ăn (– H3o: Đáng sợ quá! -Nó: H' nhóc thích cái gì để chị còn bik -H3o: Zà! Em có thích gì đâu ạ! *CHạy té khói*).

Lúc này hẳn mới để ý thấy nó ,nó mặc bộ đồng phục trông thật quyến rũ. Chiếc sơmi trắng được xắn tay + thêm chiếc nơ kẻ caro màu xanh nước biển và chiếc váy đồng phục ngắn qua đầu gối cũng kẻ Caro (bên trong váy còn được may thêm chiếc quần đùi ngắn để ấy chị này tiện đầm đá).

Nếu nhìn tất 1 lượt thì bọn nó từ cách ăn mặc, tóc tai (buộc đuôi ngựa), hoa tai, và vòng cổ đều giống y hệt nhau, còn bọn hẳn thì cũng không khác gì, ăn mặc y hệt nhau (đồng phục của con trai là chiếc quần kẻ caro đỏ, sơmi trắng và cavat caro đỏ).

Sau khi ăn xong bữa sáng cả lũ kéo nhau đi học, mỗi đứa 1 chiếc mũ trần phóng thẳng đến trường SM. (ak! QUên mất là phù hiệu của trường được thêu bên ngực trái. Phù hiệu có hình mặt trời màu đỏ, bên trong mặt trời là mặt trăng khuyết màu xanh. Phần khuyết đầy có thêu chữ SM bằng chỉ đen)

8 chiếc mũ trần màu đen đi thẳng vào bãi đỗ xe của trường của rất nhiều học sinh. Nếu bình thường thì chỉ có 3 cái của 3 hotboy thôi nhưng hôm nay có tận 8 cái lận. Ai cũng thắc mắc nhưng khi bọn nó và bọn hẳn vừa bước ra thì cả trường đã hét ầm ỹ lên

- Ôi! Các hoàng tử đến rồi – hs1

- 2 người con trai sinh đôi kia nhìn đáng yêu quá – hs2

- Woa! Mấy bạn nữ kia xinh quá – hs3

!@#\$\$%^&*

Không ai quan tâm đến bình luận của học sinh trong trường cả. Bọn nó và anh em Saka lên phòng hiệu trưởng.

Đến trước phòng hiệu trưởng Ruby gõ cửa, từ trong phòng vang lên 1 giọng nói nghiêm khắc

- Vào đi!

- Chú/Ba – Vừa vô chúng nó kêu lên

Người hiệu trưởng này chính là chú (em trai của papa nó) của nó và cũng chính là papa của anh em Saka.

- Ô! Các con về rồi! – Ông hiệu trưởng nói giọng vui mừng

- Chúng con đến nhận lớp ạ! – Nó

- Ủk Các con sẽ học Lớp 12A1, thằng Kino cũng học ở lớp đấy – Ông thầy

(Mấy anh chị này nhảy lớp đấy ạ)

- Thank kiu chú! – Ruby

- Chúng con đi đây – Saka

- PP papa – Soka

Chúng nó chào rồi lần mò đến lớp 12A1. Vừa bước đến cửa lớp đã có 1 giáo viên bước đến cúi chào rồi mời bọn nó vào lớp. Bước vào lớp (lớp đang rất ồn ào ả) Bà cô cầm cái thước gỗ thật mạnh, cả lớp im phăng phắc

- Hôm nay lớp chúng ta có 5 học sinh mới! Các em vào đi – Bà cô

Chúng nó bước vào, cả lớp xì xào bàn tán, Bà cô lại gõ thước 1 lần nữa rồi quay ra nói với bọn nó

- Các em giới thiệu đi

- Chào! Mình là Trịnh Thảo Ly, các bạn có thể gọi mình là Ruby được rồi – Ruby nhanh nhẩu nói trước nỗi nụ cười khiến ới nam sinh xịt máu mũi

- Mình là Trần Linh Đan, gọi mình là Berin- Berin nỗi nụ cười khiến mấy thằng bị xịt máu mũi ngất luôn tại chỗ

- Mình Là Bạch Duy Anh, gọi Saka – Saka vừa nói vừa trưng bộ mặt Baby khiến lũ con gái ” ồ ” lên

- Mình là Bạch Hiểu Anh, em song sinh của Saka, các bạn cứ gọi mình là Soka – Soka vừa dứt lời thì cả lớp kêu ầm thêm

- Bạch Minh Anh, Gọi Saphia được rồi – Nó lạnh lùng trả lời khiến ai cũng lạnh sống lưng

Cả lớp lúc này xì xào bàn tán

- Họ Bạch! 3 người trên kia họ Bạch! Ko le... – Hs1

- 3 người đó là anh em của anh Thiên Anh đấy – Hs2

- Có cả con gái Trịnh gia và Trần gia nữa kìa – hs3

!@#% ^&*

Bà cô đang định gõ thước để cả lớp trật tự thì 1 tiếng “Rầm” cánh cửa bật mở, người bước vào là bọn hấn. Bước vào nhìn thấy tụi nó trong lớp bọn hấn trợn nhợt con mắt lên nhìn, Key lúc đó đang tu chai nước thì “Phụt”, phun nước thẳng vào mặt bà cô đang đứng đấy khiến cả lớp phì cười (Bà này ức lắm nhưng có làm gì được đâu)

- Sao? Sao mấy đứa lại ở đây – Hấn

- Nhảy lớp – Nó

-Ặc! Ở này cũng có thể loại đó nữa ha?- Key

- Có bằng ĐH rồi nên tụi nó thừa sức để làm việc này – Kino lên tiếng

- Trời! Có rồi đi học chi vậy? – Hấn

- Thích thế! – Ruby

- Bộ không được ak? – Berin

- Được! Tất nhiên là được! – Key

- Các em về chỗ đi! – Bà cô lúc này mới lên tiếng

- Vâng! – Đồng thanh

- Hôm nay cả lớp tự học – Nghe bà ý nói xong cả lớp rú lên vui sướng

Tụi nó về chỗ ngồi, nó ngồi cạnh Kino, RUBY ngồi vs Berin, Hấn và Key 1 bàn, anh em Saka 1 bàn. Sau khi bà cô ướt sũng cấp cấp ra ngoài cả lớp liền reo hò lên chơi đủ kiểu trò. Lớp học có 3 dãy, Nó và anh 2 ngồi bàn cuối cùng dãy thứ nhất, Berin và Ruby ngồi bàn trc’ mặt bàn nó. Key và Hấn ngồi bàn cuối cùng dãy thứ 2 , ANh em Saka ngồi bàn trên đấy. Sau khi ngồi vào chỗ Key cứ nhìn chăm chăm vào chị Berin nhà ta,

Berin cảm thấy ánh mắt của Key cứ nhìn mình nên rất khó chịu. Cúi xuống rút luôn chiếc giày Converse mình đang đi dưới chân, Berin quay xuống và phi thẳng chiếc giày vào mặt Key. Đang mải nhìn nên Key không chú ý đến chiếc giày, thế là 1 fát “Bụp” chiếc giày đập thẳng vào giữa chân anh khiến anh choáng váng quay về vvs hiện thực. Cả lớp ai cũng tròn tròn mắt lên nhìn Berin, Bọn nó thì ngồi cổ nhin cười vì mặt Key bây h’ hiện lên đủ kiểu thể loại màu sắc

- Cái con nhỏ kia! Gan to quá nhỉ? – Key đứng bật dậy quát um lên cầm chiếc giày khua đi khua lại
 - Ai bảo anh cứ nhìn em khiến em khó chịu! Còn nữa! Trả em chiếc giày nhanh! Định khua đến bao h’ ha?
 - Berin cũng không thua kém gì mà cãi lại
 - Em không nói được hả mà phi luôn chiếc giày vào mặt anh – Key ném chiếc giày lại chỗ của Berin
 - Vậy sao anh không tránh? Giỏi võ lắm cơ mà, sao không tránh đi? – Berin đỡ lấy chiếc giày và đi vào
 - Uk thì... – Key
 - Khà khà! Cứng họng rồi phải không? Hôhô – Berin
- Cả 2 cứ đứng cãi qua cãi lại đến 3 tiết học cho đến khi trống
- Đi xuống canteen kím j’ ăn thui – Ruby
 - Ok! – Nó
 - Thế 2 ng’ kia thì tính sao – Soka lên tiếng chỉ vào cặp đôi vẫn đang cãi nhau
 - Nhảy vào can đi! – Hấn
 - AI can? – Saka
 - Saphia! Em zô can đi! – Kino
 - Why? – Nó
 - Mày không can tao tuyệt giao với mày – Ruby nói nở 1 nụ cười nham hiểm
 - Tôi đếm từ 1 đến 3, 2 ng’ mà không stop lại thì tôi sẽ cho 2 người biết thế nào là lễ độ – Nó vừa lên tiếng đã rất có hiệu quả, lập tức 2 con ng’ đang cãi nhau im phấm phấm (-H3o: Chị Saphia tài năng thật -Nó: *Cười khẩy* Quá khen)
 - Xong rồi đấy! Đi thôi! – Nó
 - Uk! Đi thui! – Ruby

Nói xong cả lũ kéo nhau xuống canteen

4. Chương 4

Sau khi xuống canteen, hấn tỏ ra rất chi galăng

- Mấy tiểu thư ăn gì để tiểu nhân đi mua ạ – Hấn lấy trong người ra 1 cuốn sổ và 1 cây bút hỏi
- Nghe hấn nói xong cả lũ phải bật cười (trừ nó)
- Kem sôcôla và bánh ngọt – Cả lũ đồng thanh
 - Ok! Chờ tý! – Hấn

5 sau 8 cốc kem to đùng và 8 đĩa bánh ngọt được mang ra. Tụi nó ăn ngấu nghiến còn ngồi chanh dành đầu đá nhau ầm cả canteen khiến ai cũng há hốc mồm nhìn

- Saphia!!! Sao lại ăn bánh của anh – Hấn

- Thích! – Nó

- Ô! Chị Ruby! Kem của em mà – Saka

- Anh Kino không được cướp kem của em- Soka

-Này! Con nhỏ kia! Em quá đáng nó vừa thôi! Bánh của tôi cơ mà! – Key

- Hehe! Em thích thế – Berin

Cả lũ ăn xong thì đúng lúc tiếng chuông vào lớp cũng vang lên. Lúc đang bước lên cầu thang thì trong đầu nó chợt loé lên 1 thứ, nó cười nham hiểm và lôi 2 con bạn lại nói thầm

- Tao có trò mới rồi! Hehe

- Mấy anh vào lớp trước đi! Tụi em đi vệ sinh! – Ruby nghe xong liền nói lớn với 5 chàng trai rồi tít ta tít tởn kéo nhau đi, vừa đi vừa cười nham hiểm.

Nó và 2 con bạn chạy ra đằng sau trường thăm thì to nhỏ 1 lúc rồi chạy thẳng lên phòng ông hiệu trưởng. Chúng nó xông thẳng vào phòng hiệu trưởng khiến ông giật mình

- Mấy cháu làm gì mà vội vội vàng vàng vậy – Hiệu trưởng

- Chúng cháu muốn mua những thứ này! Trong vòng 45 nữa phải có đủ – Ruby nói liên hồi

- Được rồi! Bình tĩnh! 45 nữa sẽ có đủ! Ngồi đấy đợi đi! – Hiệu trưởng

Nó ngồi nhẩn tin cho ông anh 2 quý hoá của mình

-”Anh 2! Em đi có việc 1 lát”

-”Uk! Mà đi đâu vậy?” – Kino

-” Hìhì! Bí mật” – Nó

-”Khỏi bí mật! ANh bik ui’! Tít để anh kiu mấy thằng kia! Đưa chúng nó đến! Mà chỗ đấy là chỗ nào?” – Kino

-”Nhà kho bỏ hoang trong trường “-Nó

-”Ok! ” – Kino

Nhẩn tin với nó xong Kino quay ra nói với 4 thằng chơi chơi kia

- 3 Đứa chúng nó té rồi! Giờ về chúng nó kêu ra chỗ nhà kho bỏ hoang để gặp! Có chuyện rất quan trọng cần nói!

- Ra đấy làm gì! – cả 4 thằng đồng thanh

- Tao không bik – Kino

-Oh’- Đồng thanh tập 2

Sau khi tan học cả lũ 5 thằng con trai đến nhà kho. Kino đi đằng cuối cùng để tít chuẩn cho dễ. Khi hắn bắt đầu mở cửa ra, cả lũ đi vào thì Kino lấy lý do có điện thoại rồi chuẩn trước (ông này chạy lại phía cửa khác của nhà kho rồi lặng lẽ đi vào nơi chúng nó đang ngồi và chuẩn bị quay phim). 4 thằng song song cùng bước vào, thấy nhà kho khá tối những vẫn đi vào (Lúc này máy quay bật rồi đấy ạ)

- Saphia! – Hắn gọi nó

-Mấy anh vào đi! – Nó nói vọng từ trong ra

Mấy thằng bước vào, đi được nửa được thì đột nhiên cả 4 t

hàng trượt ngã lẫn lộn ra đấy, 1 cảnh tượng 3 chàng hotboy ngã rất hào hùng được thu ngay vào máy quay(Dưới sàn chỗ đấy có quét tỳ mật ong và dầu ăn ạ). 4 thằng sau khi cố gắng đứng dậy liền hiểu ngay 1 điều là chúng nó đang chơi bọn hắn. Bọn hắn tức giận đi định đi vào để cho bọn nó 1 trận thì cả 4 chàng lại tiếp đất 1 lần nữa vì vướng fải 1 cái dây, từ cái dây bồng trên cao có khoảng mấy chục cái chậu đổ ụp xuống

(Trong trậ là mứt dâu, lông gà, lông vịt và ... Kiến lửa ạ). 4 chàng bây h' phải nói là hài kịch ạ, bọn nó chôn trong góc quay phim mà cười sặc sụa. Chưa hết, đang quần quai dưới đất thì từ đâu 1 đàn ong bay tới và... (Hôhồ! Các bạn bik rồi đấy) Sau khi bị ong đốt 4 chàng chạy ngay ra khỏi nhà kho, nhưng không dễ như vậy. Vừa chạy ra cả 4 thằng lọt ngay xuống 1 cái hố được bỏ khá nhiều lá cây và...sâu róm. (May là cái hố chỉ cao có 1m7). 4 Thằng tức giận chèo lên, đầu bốc khói u ám, bước đến gara và phóng xe đi về. Chúng nó sau khi quay xong liền cười sặc sụa và nhớ lại bộ dạng của mấy chàng trai. Không ngần ngại nó gửi 1 bản video vừa quay được lên cho ông chú đáng kính, ông chú vừa nhận được bản đấy liền hiểu ngay ra vấn đề rồi nói

- Còn lại để chú lo! Hôhồ! Tối nay mấy đứa sang nhà chú ở đi! H' này mà về thì...

-Vâng ạ! – Kino

Sau khi từ phòng hiệu trưởng bước ra chúng nó đến quán kem Lucy .Ăn xong thì về nhà ông chú nghỉ ngơi để ngày mai còn xem trò cười. Bọn hấn sau khi bị chơi 1 vỏ đầu đòn thì về nhà tắm rửa sạch sẽ và ngồi đợi bọn nó và Kino về, đợi mãi không thấy

-Cái lũ này! Giỏi thật! CỜn không về nhà nữa cơ đấy- HẮn

- Cái thằng Kino chết tiệt đấy! Biết mà không nhắc anh em! Bạn với trả bè! Lại còn hùa theo lũ đấy nữa – Key

- Mai đến lớp phải xử tất! Điên không chịu được! May là không bị đốt vô mặt – Saka và Soka đồng thanh

Nói xong cả lũ kéo nhau lên nhà ngủ, tâm trạng của mấy chàng bây h' phải nói là nóng từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài, từ ngoài vào trong, từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, Nói chung là nóng toàn phần.

5. Chương 5

Sáng hôm sau bọn nó đến trường rất sớm rồi đi thẳng lên phòng hiệu trưởng ngồi chờ đến lúc xem kịch (-H3o: Đến sớm để không bị túm ak? -Cả 3 con cùng Kino đồng thanh: ĐÚng là chỉ có cưng hiểu bọn này

-H3o: Đợi đến lúc các boy nhà ta xử lý thì cứ ở đây mà hiểu vui không hiểu! Hôhồ -ĐỒNG thanh tập 2: Mà cứ thử xem – H3o *Chạy Vút luôn dép lại*)

7h20

Bọn hấn bắt đầu vào trường , cất xe xong đi đến giữa sân trường thì nhìn thấy 1 cái Màn hình cỡ đại, xung quanh hs cứ xì xào bàn tán. Anh em Saka nhìn cái màn hình và cảm giác trò này rất quen liền quay ra đồng thanh

- Bây h' là mấy h' rồi?

- Làm gì? – Key

- Trả lời bọn em đi – Tập2

- 7h28 – Hấn

- Thôi chết! Chạy đến phòng phát hình ngay – Tập 3

- Ô! ĐỂ làm gì – Hấn ngơ ngác hỏi

- Cái trò này là do mấy bà kia với anh Kino bày ra đấy! Không nhanh chặn lại là chết đó! Chắc chắn hôm qua khi ở trong nhà kho có máy quay – Tập 4

- What? Chặn lại nhanh – Lần này là hấn và Key đồng thanh rồi chạy theo

Nhưng chưa kịp chạy thì màn hình bắt đầu hiện lên khiến 4 thằng chết sững lại. Ban đầu là 1 dòng chữ đỏ chót hiện lên “Đây là đoạn Video về 4 chàng hot boy Ken, Key và anh em Saka ”

(Ặc! Lại còn thêm cái mặt cười nữa chứ ạ!)

Sau đó có tiếng nhạc vang lên, bản nhạc đó là bản nhạc trong phim...Chú báo hồng. Tiếng nhạc vang và video cũng được phát lên, nhìn cảnh tượng mấy chàng hotboy trên video mà ai cũng trở mắt ra nhìn rồi bật cười ầm lên. Nhiều đứa còn cười nằm bò cả ra đất, 4 chàng nhà ta mặt giận dữ đỏ tung bừng đứng bất động mà không làm gì được

Trong đầu hiện h' của mấy chàng chỉ có 1 câu thôi "Giết".

Bọn nó đứng trên phòng hiệu trưởng nhìn xuống mà lẩn lộn lộn cười, đến ông chú của chúng ta còn ngồi đến đau cả bụng.

- Chú! Hôm này...haha...cho bọn con...haha...nghỉ học...haha...-Ruby cười sặc sụa

-Ok! Haha... – Hiệu trưởng vừa đáp lại vừa ôm bụng cười

Chúng nó vừa cười vừa chạy ra sân sau (Bọn này để xe ở sân sau để tránh mấy chàng kia) lấy xe rồi phóng vụt đi. Bọn hần hiện giờ đang điên cuồng chạy khắp trường tìm bọn nó, xông thẳng vào phòng hiệu trưởng

-Chú/Ba tụi đây đâu rồi? – Đồng Thanh

- Ha? Haha...Đi ... đi rồi...haha – Hiệu trưởng rồi giờ 10 ngón tay ra hiệu là chúng nó vừa đi cách đây 10

Mấy thằng tức giận vì không bắt được bọn nó, vừa đi vừa đỏ mặt vì đi đến đâu cũng bị hs chỉ chỉ trở trở cười mà không làm gì được . Đi thẳng về lớp ngồi và đeo headphone vô bật thật to rồi úp mặt xuống bàn ngủ (-H3o:Cần bản là ko muốn nghe thấy tiếng cười! -Đồng thanh: Im! Tất cả cũng tại mi mà ra – H3o * Cầm giấy bút chặt te khói*).

Về đến nhà chúng nó đưa cho Bác Lê (gọi vậy cho tắt) cái đĩa. Vừa nhìn thấy hình bông hoa hồng đen trên đĩa Bác Lê và các cô hầu trong nhà liền bật cười

- Tiểu thư! Người nằm trong đĩa này không lẽ là 4 thiếu gia!- Bác Lê

- Bác Lê quả là thiên tài! – Ruby

- Đúng là chỉ có bác hiểu tụi con – Berin

Trong nhà tất cả người hầu, người làm vườn, đầu bếp vsf tụi nó h' đang quây quần trước chiếc TV cười ầm ĩ lên vì hình ảnh 4 chàng thiếu gia. Đang xem thì phone của Kino reo lên bài Blue của Big Bang

- Alô! – Kino bắt máy

- "Kino ha? con "- Papa nó

- Dạ! Có chuyện gì vậy ba? – Kino

- " Con với mấy đứa kia ra sân bay đón các bố mẹ đi! Bọn ta vừa về" – Bên kia đầu dây papa của Ruby giật máy rồi nói vs Kino (Kino và Nó được coi là con nuôi của pama Ruby và Berin, Ruby và Berin thì là con nuôi của pama nó)

Vừa nghe thấy tiếng pama bọn nó bên này đang cầm cốc nước uống thì "Phụt". 3 ngụm nước trong mồm 3 con phun thẳng vào mặt ông anh đáng quý rồi ho lên ho xuống

- 3 con kia! Sao phun nước vào anh mày ha? – Kino tức giận quát lên

- " Có chuyện gì ha?" – Papa nó từ đầu dây bên kia sau khi nghe tiếng quát của Kino thì hỏi

- Không có gì đâu ạ! 15 nữa tụi con sẽ có mặt – Kino cười trả lời

15 sau tại sân bay, chúng nó chạy vào thì thấy pama chúng nó đang đứng đấy cười nhìn chúng nó, chúng nhào thẳng vào lòng ông bà

- Pama chờ con có lâu không – Nó

- Ui! Chờ mấy đứa lâu quá ta tê hết cả chân ùi này! – mama nó giả vờ

- Ta đau đầu gối quá! – mama Ruby

- Cho chúng con xin lỗi! Mình đi về nghỉ ngơi thôi pama! – Chúng nó nũng nịu rồi xách vali về nhà

Vừa bước vào nhà thì từ đâu 1 cái bóng lao thẳng vào người 1 papa của nó

- Mấy ng' đi đâu h' mới về – Hấn (quát mà nhắm mắt vào quát thì đến tổ tông em cũng không đỡ được)

- Từ từ Ken! Nhìn kỹ người mà đang nắm áo kìa! – Key hốt hoảng chạy lại lên tiếng

Lúc này Hấn mới mở mắt ra nhìn và hốt hoảng

- Bác! Con xin lỗi! Lâu không gặp bác! Con cứ tưởng bác là thằng Kino! – Hấn cúi đầu nói 1 lời

Không thấy tiếng động gì, hấn ngẩng đầu lên nhìn liền thấy vẻ mặt nghiêm nghị của papa cô thì liền cúi mặt xuống. Các pama của chúng nó bật cười hahaha khi thấy bộ dạng hối lỗi của nó

- Lâu không gặp mấy đứa! Càng ngày càng lớn nhỉ – Papa Berin

Nói xong tất cả vào phòng khách ngồi nói chuyện, 4 thằng con trai nhìn chúng nó đầy cảm phần . Đang nói chuyện bỗng

- Hình như có tiếng cười! – Papa nó

- Đúng có tiếng cười – Papa Ruby

Đi tìm khắp 1 lượt thì phát hiện tiếng cười vang ra từ phòng xem phim của tụi nó. Mở cửa bước vào thì cảnh tượng 4 chàng nhà ta bị chơi đùa đập ngay vào mắt ông bà

- Haha! Được! – Papa nó

- Trò này con bày ra ha? Saphia – papa Berin

- Con gái của chúng ta giỏi quá – Mama nó

Thấy tiếng cười tất cả người hầu và quản gia Lê quay ra và cúi đầu xin lỗi liên tục

- Không sao đâu! Các người cứ xem đi! Ta cũng muốn xem! – Mama Ruby

Thế là tất cả ngồi xem. Bọn nó và Kino ngồi cạnh pama cười khúc khích nhìn 4 thằng đang đứng ngoài cửa. Khuôn mặt thằng nào thằng đấy đều đỏ ửng, ánh mắt rực lửa tức giận.

6. Chương 6

Sau khi cười đùa và ăn cơm tối xong, chúng nó bước lên cầu thang lên nhà tắm rửa. Vừa bước được 1 nửa thì từ đằng sau Hấn thò tay ra ôm lấy nó thật chặt (Chị Saphia nhà ta rất khỏe nên phải ôm nếu không sẽ chạy mất) và nắm lấy tai của Ruby. Key nắm tai của Berin còn anh em Saka thì hợp sức giữ Kino lại (Ông này siêu khỏe, 1 người thì giữ không nổi)

-AAAAA! Thả ra! Đau quá – Ruby và Berin thì đồng thanh hét lên

- Ngậm miệng! Muốn chết không – Key

- Thả ra! – Nó đỏ mặt nhưng vẫn cố tỏ ra lạnh lùng

- Anh không thả! Phải xử lý em đã! – Hấn ôm chặt hơn trả lời

Sau 1 hồi giãy dựa trên cầu thang, cả 8 con người trượt chân ngã cầu thang. Và hiện h' 1 cảnh tượng rất chi là...pro . Anh em Saka thì nằm dưới cùng Hấn, Key và Kino nằm đè chồng chéo lên 2 thằng bé Nó nằm đè lên Hấn, Berin thì nằm đè lên...(Ai thì mấy bạn bik rùi đấy). Và cảnh tượng khiến đứa nào cũng ra nhìn

chị Ruby là, Ruby đang nằm úp người lên Kino và môi chạm môi. Cả lũ kéo nhau đứng lên cười khúc khích, còn cặp đôi vừa hôn nhau thì h' đây mặt đỏ như chưa bao h' được đỏ luôn .

Ruby vì ngượng quá chạy thẳng lên phòng, nó và Berin chạy theo vào phòng

- Hôhò! Con ranh! Chọn thời cơ tốt đấy! – Berin
- Tốt cái đầu mày ý! – Ruby
- Thôi! Không phải ngượng! Mày vốn dĩ thích anh tao mà! Như thế tốt quá còn gì – Nó
- Mày ... Mày sao mày bik? – Ruby ấp úng
- Ặc! Nhìn ánh mắt mày nhìn Kino thì đến cụ tao cũng nhận ra là mày đang thik ổng – Berin

Bên phòng Kino

- Wa! Kiss thật pro! – Hấn vỗ vai Kino
- Pro cái Tô – Kino
- Mày thích con nhỏ đấy mà! Sợ gì chứ – Key
- O! – Kino
- Cả 2 người đều thích nhau mà – Saka
- Không thể nào! – Kino
- Nhìn ánh mắt 2 người nhìn nhau là biết! HỒhò – Soka

Phải nói là tối hôm đó, cả 2 căn phòng có tiếng động, hét mắng trí choé nhau. Nhưng ai ngờ đâu, khi bọn nó ở dưới cầu thang, không đứa nào để ý đến camera của pama chúng nó cả. Sau khi xem cảnh tình củm trên camera mấy ông pà ngồi cửa Ha hả đòi phải tác hợp cho cái đôi này.

Sáng hôm sau khi đến trường thì bọn nó thấy (có cả bọn hấn nữa) trước cổng trường có rất nhiều nữ sinh, mà căn bản là không phải nữ sinh trường SM mà là nữ sinh trường Suly.

- Bạch Thiên Anh, Trần Linh Đan, Trịnh Thảo Ly là những con nào mau ra đây – Có 3 đứa (3 con đầu đàn) đồng thanh hét lên

Nhìn thấy 3 con nhỏ đầu đàn đó (bik ai rùi đấy ạ) , bọn hấn mặt thẳng nào cũng tối xầm lại. 3 con nhỏ đấy phải mệnh danh là “Đĩa đói” về căn nguyên là 3 con nhỏ yêu bọn hấn say đắm, bám dai như đĩa, đu ỏi đi cũng không đi.

- Gọi cái quái gì chứ! Điếc tai – Ruby lên tiếng
- Tìm tụi này có việc gì? – Berin
- Thì ra là chúng mày! – Sasa lên tiếng (Có gì xem lại phần giới thiệu)
- Sao? Là bọn tao thì sao? – Nó lạnh lùng trả lời khiến cả 3 con đứa nào cũng lạnh hết cả sống lưng, người run như phải gió
- Mày cướp anh Ken của tao – Sasa hùng hồn nói chỉ vào nó
- Mày cướp anh Kino của tao- Mymy chỉ vào Ruby
- Còn mày cướp anh Key của tao – Lyly chỉ tay vào Berin
- Chúng tôi là của các cô hồi nào – Cả 3 thẳng đồng thanh
- Cô đừng mong chờ sẽ động vô anh 2 của tui – Nó bước đến và túm lấy cổ áo con nhỏ Mymy làm nó ho sặc sụa

Bất chợt nhỏ Sasa bước đến tát cho nó 1 phát “Chát”. 5 ngón tay hằn rõ trên nét mặt trắng ngần không chút tỳ vết của nó. Bọn hắc định xông lên nhưng Ruby và Berin cản lại

- Tụi này để cho tụi em giải quyết – 2 đứa đồng thanh
 - H’! Chúng mày muốn cái gì? – Cả 3 chúng nó bước lên nói
 - Tất nhiên là muốn chúng mày trả các anh về cho bọn tao rồi – 3 con kia cũng đồng thanh mặt vênh lên (muốn tát ổi con 1 phát quá)
 - Nếu bọn tao không trả thì tụi mày làm gì được nào? – Chúng nó đồng thanh tập 3
 - Vậy thì cái lũ chúng mày hãy từ biệt khuôn mặt xinh đẹp đi! – Sasa
 - Thử coi! – Tập 3 (chúng nó)
 - Xông lên chúng mày! Nó thách kìa – 3 con nhỏ thấy thái độ dửng dưng của chúng nó tức giận hét lên
- Nhưng 3 con nhỏ không thể tin vào mắt mình là trong vòng 10 hơn 300 nữ sinh đã bị tụi nó hạ gục cho nằm ôm đất mẹ vào lòng. Chúng nó điên cuồng tức giận đánh tụi nữ sinh kia khiến chúng nó học cả máu
- H’ muốn thế nào? – Chúng nó sau khi đánh xong bước đến chỗ 3 con nhỏ đồng thanh tập 4
- Hừ! Bọn tao sẽ chính thức thách đấu với bọn mày! 3h chiều ngày mai tại đây – Con nhỏ Lyly nói
 - Ok! – Tập 5

Sau khi 3 con nhỏ kia đi bọn hắc mới chạy tới hỏi han đủ kiểu

- Các em có sao không? – Hắc
- Bị thương chỗ nào không! – Key
- Cái tát kia có đau, rát gì không? – Kino
- Các chị có bị đụng chạm gì nặng không?- Saka
- Ui! mặt đỏ rồi kìa chị Saphia! – Soka

!@#\$\$%^

- Bình tĩnh – Tập 6 rồi ạ
- Sao các em lại nhận lời thách đấu! – Kino nhú mồm hỏi
- Vì các anh còn gì! Quan tâm thể không muốn thì thôi! – Tập 7 luôn
- Không! Không! Muốn! – Cả 3 thẳng đồng thanh theo
- Tốt – Lần này đến tập 8 luôn

Nói xong tụi nó đi lên lớp và đợi từng h’ từng phút để chơi 3 con nhỏ kia, để cho chúng bik thể nào là sự lợi hại của 3 Đại tỷ của Hell.

7. Chương 7

Sáng sớm hôm sau! Phải nói là mấy chị nhà ta lại bày trò mới rồi ạ! Khoảng 5h sáng tất cả bọn hắc đều bị chúng nó lôi dậy.Đứa nào cũng túi lớn túi nhỏ đòi bọn hắc đưa đến trường Suly. Đến trường Suly (Trường này chỉ cách trường tụi nó 5 đi bộ thui) tất cả trèo tường vào, chạy đến lớp 12A2 (Chúng nó điều tra nên biết, điều tra cả chỗ ngồi nữa ạ)

- Soka! Phá khoá! – Nó kêu

Sau khi phá khoá chúng nó ôm đồng đồ chạy vào

- ANh 2, Ken, Key! Giao cho 3 người nhiệm vụ trang trí xung quanh. Saka, Soka trang trí từng bàn học 1(-H3o:Lôi cả người vô tội vào luôn -Nó: Thik Thế! Có ý kiến à? – H3o:Zạ không! Không có ý kiến gì đâu ạ!). Ruby, Berin cho chúng mày phân cái bảng. Còn tao sẽ nhăm vào bàn của 3 con nhỏ và 1 số thiết bị. – Nó hô phân công cho từng người một rồi bắt tay vô làm

Bọn hấn trang trí lớp nguyên 1 đồng rần treo lơ lửng (Rần cao su), giấy vệ sinh xít thêm tý sơn đỏ cùng vs chỉ đen rồi băng quanh lớp. ANh em Saka thì Vẽ vôi, giăng đủ kiểu lên bàn, trong mỗi ngăn bàn còn khuyến mãi thêm con chuột ... chết (Chuột chết thật ý! Không phải chuột giả đâu, Chả biết kiếm ở đâu mà nhiều thế) (Bàn của 3 con kia bị trang trí nặng nhất, khuyến mãi thêm 1 con chuột nữa và đôi con gián). 2 con nhỏ kia thì vẽ bằng lung tung treo treo dán dán loạn hết cả lên. Nó thì đứng bồi mắt mèo (1 loại quả gây ngứa ạ) lên bàn 3 con nhỏ, lắp 3 cái xô lên trước cửa lớp (3 cái xô có lắp thiết bị định dạng nên chỉ có thể 3 con nhỏ bị ụp thôi chứ những bạn khác không dính đâu) và cuối cùng là nó chạy đến chỗ khuất nhất cũng là chỗ có thể nhìn rõ bao quát nhất để lắp cái camera quan sát nhỏ bằng con ruồi. Sau khi tất cả bọn nó hoàn thành tuyệt tác của mình thì cũng đến 6h (Trường nó và trường Suly 8h mới học). CHÚNG nhẹ nhàng khoá lại chiếc cửa và trèo tường ra ngoài.

Sưu tầm bởi: Doc Truyen Online, chúng tôi không chịu trách nhiệm về bản quyền tác giả

7h30 chúng nó đến trường, ngồi trong lớp 8 cái đầu chúi vào cái Ipad của nó xem kịch. Phải nói là cả cái lớp đó hum nay thật là pro, đứa nào đứa này đều tái mét hết mặt mày lại, 3 con nhỏ kia vừa mới đặt móng xuống ghế thì đã bị ngứa ngáy khắp người, hét toáng lên khi thấy chuột chết, định chạy ra ngoài nhưng vừa đến cửa thì 3 cái xô nước màu đỏ ụp thẳng đầu 3 con khiến chúng nó hét ầm lên

- AAAAAA! Tao mà bik đứa nào làm tao giết – cả 3 con đồng thanh rồi bỏ đi

Trong lớp 12A1 trường SM, có 1 cảnh tượng hết sức hoành tráng, 8 con người đang cười như điên như dại trong lớp khiến ai cũng phải tròn con mắt .

Cuối giờ chúng nó chạy phòng hiệu trưởng ném cho ông cái đĩa rồi đi về luôn (chúng nó học sáng). 3h chiều tại sân sau trường chúng nó, 3 con nhỏ nhìn bọn nó căm thù

- Là tụi mày! Chắc chắn là do bọn mày bày ra hại bọn tao đúng không? – COn nhỏ Sasa quát um lên

- Hại gì bọn mày? – Ruby ngây thơ trả lời

- Chuyện ở lớp tao sang nay chắc chắn là do chúng mày – Con Mymy gằn từng chữ 1

- AK!!! Thì ra là chuyện đó! Đúng rồi! Bọn tao làm đấy – Berin cười nham hiểm

- CHÚNG mày...chúng mày.... -Lyly

- Ui! Tội nghiệp mới bé thế mà đã... – Nó nói móc

3 con nhỏ này cũng sắp Tăng xông vì bọn nó rồi

- Tối nay! 9h tại Bar Evil! Nơi đó sẽ bắt đầu cuộc thi của chúng ta! – 3 con nhỏ hét lên rồi bỏ đi luôn

- Haizz! Lấy địa bàn của chúng ta làm cuộc thi! – Kino

- Ngu hết mức rồi! – Hấn

- Thôi! Đi về! Ở đây làm gì nữa – Key

Cả lũ kéo nhau về nhà chuẩn bị cho cuộc thi hấp dẫn sắp tới

9h tối tại Evil! “Rầm” Tụi nó đập cửa bước vào. Lũ đàn em của bọn nó đã được Saka nhắc nhở trước là hum nay không cần chào Đại tỷ nên đứa nào đứa nấy cũng im re nhìn chúng nó.

- Đến rồi ak? Tao còn tưởng chúng mày sợ không dám đến chứ – Con Sasa bước ra

- Con điên – Nó

- Con khốn! Mà biết đây là đâu không ha?- Lyly

- Biết thì sao? Mà không biết thì sao? – Ruby cười khẩy

- Đây là địa bàn của Hell! Chúng mày muốn chết ha? – Mymy

- Mấy anh! Xông lên đánh con nhỏ đó cho em đi! Nó dám cướp hoàng tử của tụi em – Sasa

Nghe 3 con nhỏ nói mà cả Bar lẫn mấy chục thằng đứng sau nó trợn ngược mắt lên nhìn (Căn bản mấy thằng này không biết người mà 3 con nhỏ kia nhờ đánh lại là Bang chủ và Phó bang chủ) Thấy mấy thằng đứng yên bất động

- Mấy anh làm gì vậy? Sao không xông lên? – Mymy

- Em đùa tôi à? Có bị ngu mới xông lên – 1 thằng đứng lên nói

- Là sao? – Mấy con nhỏ ngu người ra hỏi

- Chà! Xông lên để bị đánh cho vô viện ha? – Thằng khác lại lên tiếng

- Mấy con nhỏ đó thì có gì mà sợ! Chả qua là mấy con nhãi thôi mà – Lyly

- “Phụt” Những ai đang uống rượu trong Bar nghe thấy nói vậy đều phun hết rượu trong mồm trợn mắt há mồm nhìn 3 cái con vừa mắng các Đại tể .

- Vậy em giỏi thì xông lên mà đánh Đại tể – 1 thằng lên tiếng

- Cái gì? Đại tể? Ai? – 3 con đồng thanh hét lên

Cả Bar quay ra chỉ vào bọn nó

- 2 cái thằng điên này mày quản lý bang thế à? Sao lại ấỵ loại người như thế vào bang ha? – Ruby với Berin quay ra đồng thanh rồi đánh cho anh em Saka mỗi đứa 1 phát vào đầu

- Không ... Không thể nào! Đại tể nghe nói ... nói đang ở Mỹ cơ mà – Con Sasa lắp bắp

- Vậy là mấy đứa không bik rồi! Đại tể về được nửa tháng rồi! Chả là ít đến đây thui- 1 thằng đàn em từ đầu bước ra

3 con nghe xong mặt tái mét lại nhìn bọn nó. Nó cười khẩy 1 cái rồi bước đến

- Biết điều thì hãy ngoan ngoãn đi! Đừng để tao phải động tay – Nó nói thầỵ vào tai 3 con khiến 3 con gật đầu lia lịa

- Ok! Giải tán đề! ZÕ uống phát! – Berin nói với bọn đàn em rồi quay lại nói với cả bọn

Sau ngày hôm đấy 3 con kia ohải nói là ứỵ không chịu được. Rất muốn trả thù nhưng không biết làm cách nào.

8. Chương 8

Tối hôm đó tại quán Bar thì nó nghe được lời nói thầỵ của anh 2 nó với Ruby

- Sáng mai em đi với anh nhé! Anh có chuyện muốn nói với em! – Kino

-Vâng...Vâng a! – Ruby

-Đừng cho lũ kia biết đấy nhé! – Kino

-Vâng! – Ruby

Đầu ai ngờ rằng nó đã nghe thấy rồi kể lại cho lũ kia

6h sáng hôm sau! Kino và Ruby lén lút đi ra khỏi nhà (bọn nó giả vờ ngủ). Sau khi 2 người đó ra khỏi nhà chúng nó cũng lén lút bám theo sau. Kino đưa Ruby đến cánh đồng hoa Thạch Thảo khi còn nhỏ chúng nó vẫn thường chơi (CHúng nó đang trốn trọng dưới mấy khóm hoa và bật Máy quay lên) Sau khi ngồi xuống

- Anh muốn nói với em 1 chuyện! Chuyện này anh để trong lòng từ rất lâu rồi! – Kino bất thành linh quay sang nói với Ruby

- Vâng! Anh cứ nói đi – Ruby (Đỏ mặt)

- Thực ra...Từ khi còn nhỏ anh đã yêu em rồi! ANh rất thích khi ở cạnh em! Anh muốn em làm bạn gái của anh! Có được không em – Kino nói 1 lè

- Em...Em cũng yêu anh từ rất lâu rồi! Em đồng ý! – Ruby đỏ mặt trả lời

Kino vui sướng ôm lấy Ruby rồi đặt 1 nụ hôn nồng thắm lên môi của Ruby. Bọn nó ở trong mấy khóm hoa phải nhịn cười khổ sở. Kino và Ruby về đến nhà, vào phòng hốt hoảng khi không thấy bọn nó đâu, chạy ra khỏi phòng nhìn nhau kêu lên

-Thôi chết rồi! Bọn nó!

Chạy xuống nhà thì thấy bọn nó đang ngồi cười dưới đây

- Mấy đứa vừa đi đâu về? – Kino

-Đi xem phim sến! – Hấn

-ANh 2 ak! ANh yên tâm! Hohô! Em đã đưa 1 bản cho ba mẹ rồi – Nó

-Cái lũ này – 2 anh chị đỏ mặt đồng thanh hét lên

Khi ăn sáng, Pama bọn nó sau khi xem cái video nó đưa cho thì cứ ngồi cười nham hiểm nhìn Kino và Ruby khiến cả 2 rợn hết cả tóc gáy

8h tại lớp! Như mọi ngày! Lại 1 trận cãi nhau nữa vang lên vì anh Key nhà ta lại bắt đầu

- Sao anh suốt ngày cứ nhìn em thế ha? Anh muốn gì đây – Berin

- Sao em suốt ngày phi giày vào mặt anh thế ha? Có bik làm vậy sẽ hỏng mặt người ta không? – Key ném giày lại cho Berin

- Ai kêu anh nhìn em! Làm người ta khó chịu lắm bik không – Berin đỡ lấy giày

- Anh thích thế đấy thì sao? – Key vừa dứt lời thì đã bị ăn 1 phát giày nữa vào mặt

(-H3o: Hôhô! Suốt ngày bị ăn giày vào mặt -Key: Im! Cũng tại mày! Viết truyện thế ak? Sao lúc nào anh mày cũng bị ăn giày vào mặt thế ha? -H3o: *Sợ! Chạy lun*)

- Anh thích những

em không thích – Berin

- Tại vì tôi thích em nên tôi mới nhìn chứ – Ak vâng! Anh Key đã lỡ miệng nói ra 1 câu rồi ạ

Key nhà ta vừa lỡ miệng xong thì cả lũ chúng nó bật cười ngay tức khắc .

- Ha? Anh nói gì cơ? – Berin không tin vào tai mình

- *Đâm lao rồi thì phải theo thôi!* Uk! Anh nói anh thích em đấy! Sao không? – Key vênh mặt lên nói

- ANh đừng có đùa! – Berin

- Nó không đùa đâu! Nó thật lòng đấy! – Hấn chen vào

- Em sẽ làm bạn gái anh được không? – Key dụ giọng lại

- Em! Em đâu có thích anh – Berin chạy ra ngoài

- Berin! – Key định chạy theo những bị nó giữ lại

- Kệ nó! – Nó

- Nhưng... – Key

- Bảo kệ thì kệ đi! Mún chết không – Nó

- Dạ! Em kệ ạ! – Key ngoan ngoãn khiến ai cũng phải bật cười

Lúc đó ai trong lớp chứng kiến màn tỏ tình của anh Key nhà ta cũng phải mắt chữ O mồm chữ A

Cái tin Key tỏ tình với Berin được truyền đến tai bọn hotgirl Suly (3con nhỏ đáng ghét đã gần chìm vào quên lãng) khiến bọn nó tức anh ách

- Anh! Em muốn anh túm con nhỏ bang phó bang Hell cho em! – Con Sasa tức giận gọi điện cho 1 ai đó

- “Em bị điên ak?” – Đầu dây bên kia (Không phải người bang Hell đâu)

- Em không cần biết! Anh bắt con nhỏ đấy cho em – Lyly giật máy

- “Thôi được rồi! Đằng nào anh cũng đang cần tiền” – Bên kia

Tối hôm đó Berin đi lang thang quanh phố phường (Phố vắng ý ả) thì đột nhiên “Bụp” 1 fát vào đầu khiến nàng choáng váng ngất đi (Lúc đấy đang mải suy nghĩ đến Key nên trực giác không được nhạy)

Nó vừa bước ra từ phòng tắm, thấy điện thoại có tin nhắn nó mở lên

- ” Con bạn mày (Berin) đang ở trong tay tao! Nếu muốn cứu nó hãy mang 100 triệu đến! Nếu báo cảnh sát tao sẽ giết nó”

Nó đọc tin nhắn không tin tưởng là trò đùa của Berin nhưng kéo thêm xuống nữa thì thấy ảnh Berin đang bị trói trên chiếc ghế, đầu bị chảy máu. Nó hốt hoảng chạy xuống nhà

- TẤT CẢ RA PHÒNG KHÁCH NGAY LẬP TỨC – Nó hét lên

Tất cả ai cũng hốt hoảng chạy ra

- Chuyện gì thế? – Papa Ruby

- Sao thế? – Mama nó

- Sao hét kinh vậy? – Kino

!@#\$\$%^&*())(*&^%\$#!@

Sau khi mọi người ngồi xuống thì nó ném búp chiếc đt xuống bàn. Tất cả vừa xem xong thì mặt ai nấy đều tái mét lại

- Anh phải đi cứu cô ấy! – Key mất bình tĩnh

- Im! – Nó vừa lên tiếng thì Key ngồi xuống luôn

- Phải cứu nó thôi! – Kino

- Ken – Nó

- Ha? – Hấn (mặt ngu cực)

- 50 người giỏi nhất- Nó (Mặt lạnh như băng ngàn năm ý)

- Uk! – Hấn

Tất cả sau khi nói xong chạy lên nhà thay quần áo (Mặc đồ đen hệt)

- Pama ở nhà nha! Đừng lo quá! Sẽ không sao đâu – Trước khi đi bọn nó quay lại nói với pama (Lúc này ngoài cổng nhà xuất hiện 25 chiếc moto của 50 người hấn gọi đến rồi)

Tại 1 căn phòng

(Hiện h' trong phòng chỉ có Berin, tên Dương và 1 người nữa tên Tùng)

“Rào” Dương (Tên nghe điện thoại với 3 con nhỏ hotgirl kia)

- Chúng mày là ai? – Berin từ từ mở mắt ra lên tiếng

-Anh là ai cô em không cần biết! Nhìn cô em cũng khá xinh đấy chứ – Dương nâng cằm Berin lên

- Bỏ tay ra! – Berin quay phắt mặt đi

- Haha! Cô đáng yêu thật! – Dương nói, trong đầu chợt loé lên ý nghĩ quay ra nói với Tùng – Cô em xinh thế này để tuột mắt thì phí lắm mày ạ!

- Khà Khà! Vậy thì chơi đùa với cô em đó đi! – Tùng

Cả 2 tên lao về phía Berin khiến chiếc ghế đồ luôn xuống đất

- Cút! 2 người cút đi – Berin chống cự, đập cho tên Dương 1 fát

- AU! Đau lắm đó! Nhưng anh lại thích những co bé như em

Trên đường có 32 chiếc moto phóng vùn vụt trên đường khiến ai cũng phải khiếp sợ. 32 chiếc moto chạy ra vùng ngoại thành và dừng lại ở 1 ngôi biệt thự hoang cũ kĩ. Key vừa xuống xe đã hùng hồn xông vào, bọn nó chạy theo sau. TRong ngôi nhà tối om, đi vào sâu 1 tý thấy có 1 cánh cửa khá to ở ngay trước mặt. Mở cửa bước vào thì thấy, trong phòng có đến 500 tên quây quanh phòng, sâu trong căn phòng còn có 1 căn phòng khác nữa. Từ trong phòng liên tục vang ra tiếng la hét của Berin và tiếng cười của 2 thằng khác. Cả bọn tức giận tính lao vào thì bị chặn lại bởi 500 tên kia, khiến chúng nó càng tức hơn và lao thẳng vào. Tất cả chúng nó đánh liên tục như điên như dại (có cả 50 ng' đi cùng), mỗi đòn đánh của 1 đứa đều vào chỗ hiểm của từng thằng khiến chúng nó học máu. 15 sau cuối cùng cũng xong, trên người cả bọn đứa nào đứa nấy cũng dính be bét máu. Lao vào phòng, 1 cảnh tượng đập ngay vào mắt cả bọn. Berin nước mắt giàn dụa quần áo rách tũn tung thấy được cả nội y, nàng đang nằm chống cự quai dưới đất. Bên cạnh là 2 thằng con trai đang nude (Mặc mỗi quần sịp thui a) đang cố cởi nốt tất cả những gì trên người Berin đi. Cả bọn đứa nào mặt mũi cũng đỏ bừng lên vì tức giận, 2 thằng kia thấy bọn nó vào thì đứng bất động nhìn bọn nó (2 thằng đi uy hiếp mà ngu kinh)

Chưa kịp mở lời thì 7 đứa chúng nó lao lên đánh tới tấp 2 thằng trước mặt. 2 Thằng nằm dưới đất, máu me be bét nhìn không ra hình dạng gì nữa (Gãy mấy chục cái xương là cùng). Key sau khi đánh xong tiến lại chỗ Berin, cởi chiếc áo khoác da của mình trùm lên người Berin. Cô sợ hãi ôm chặt lấy Key, nước mắt nước mũi dàn dụa, Key cũng đau lòng ôm lấy cô. Sau đấy Berin được đưa vào bệnh viện trong tình trạng hôn mê (2 tên kia bị nhốt lại, sử sau). Bác sĩ nói chỉ là bị sốc quá nên ngất đi thôi, cả lũ đứng chặt kín phòng lo lắng, không ai chịu về nhà cả (Kể cả các Pama). Key thì cứ nắm chặt tay của Berin mong sao cho cô tỉnh lại.

9. Chương 9

Sáng hôm sau Berin đã có tiến triển và cũng đã tỉnh lại, ai thấy vậy cũng thở vào nhẹ nhõm, ng' vui mừng nhất là Key . Trưa hôm đó thấy Key cứ nhìn Berin chằm chằm cả lũ nó nẩy ra 1 ý

- ANh với Ruby đi mua cháo cho em __ Kino lên tiếng

-Bọn em đi cùng – Saka

- Tao đi nghe phone – Nó

- ANh đi vệ sinh – Key

- Ó! Sao mấy người bỏ đi hết vậy? – Berin

- Vẫn còn Key đấy còn gì! Tao ra ngoài nghe phone xong sẽ vào __Nó nói rồi kéo Ken, cặp đôi kia và anh em Saka ra ngoài

Đóng cửa lại chúng nó ngồi sụp ngay xuống trước cửa ghé tai vào vào cửa nghe ngóng. Trước khi ra ngoài nó đã lén dính cái camera vô rồi rồi mới đi (Thu lại để mang cho pama).

Trong phòng

- Berin! – Key bắt chợt lên tiếng

- Dạ! – Berin nhìn Key

- Anh thực sự rất thích em! – Key

- Em...Em ... – Berin lắp bắp

- ANh yêu em Berin ak! – Key nắm lấy cánh tay Berin

- Nhưng – Berin

- Nhưng sao? – Key

- Em không thích anh.... – Berin vừa nói xong câu này mặt Key tối sầm lại

- Em không thích anh nhưng em yêu anh! – Berin

Mặt Berin đang tối sầm lại bắt chợt sáng lên như ánh mặt trời

- Thật không? Em nói Em yêu ANh? – Key không tin vào tai mình

- Thật! EM Yêu ANh. Mỗi khi anh nhìn em đều khiến em rất ngượng nên mới lấy giày ném vào mặt anh – Berin

Vừa dứt lời thì một nụ hôn thật sâu, thật nồng thắm đặt lên môi Berin. Khi bỏ ra thì 2 đứa thở hồng hộc nhìn nhau cười, bắt chợt nghe thấy bên ngoài có tiếng cười khúc khích, Key chạy lại mở cửa ra. Từ bên ngoài 1 lũ mất đà ngã ập vào phòng, nằm đè chồng chất lên nhau và người chết nhất là Nó, bị 5 con lợn đè lên người (-H3o: Thích chen lên đầu thì cho chết! Hôhồ! – Nó: Ngựa đòn rồi ha? H3o -H3o: Dạ không ạ *Mặt tái ngắt ko còn 1 giọt máu*)

- Tao biết ngay mà! Nguyên 1 lũ chúng mày! – Key

Cả bọn sau khi đứng lên thì cười khúc kha khúc khích, Nó thì bước đến gần cái sofa, rút trong cái sofa ra 1 viên đá (Chiếc Camera đấy)

- Mày! Con chết bầm! Bắt nó lại Key! Cái đó là Camera đấy! – Berin hét lên

- Dám không? – Nó nhìn Key

- Dạ không ạ! – Key đang định lao lên thì nghe nó nói vậy liền rút cổ lại luôn khiến cả lũ cười như điên

- Chàì ơi! Sao chàì lại sinh ra con ác nhân Saphia này chứ!- Berin (- Trời: Ta sinh ra nó hồi nào mà bảo ta sinh)

Cả lũ đứng cười khúc khích trong phòng trong khi Nó đang gửi video cho pama. 2 đứa kia nhìn nó gửi Video mà bất lực không làm gì được chỉ có thể chuẩn bị tinh thần chấp nhận ánh mắt yêu thương, vui sướng đến nỗi gia gà của pama chúng nó thui.

Berin nằm trong viện được 3 ngày thì về nhà, vừa về đến nhà thì pama đã tắm tắm bỏ bỏ cho cô nàng, đã thể lại còn nhìn cô với Key cười rất gian xảo (-H3o: Nổi hết cả da gà da vịt -3 Pama: H' con gái thích cái gì đây -H3o: Dạ! Con có thích gì đâu – 3 Pama: Ghen tỵ với chị con ha? -H3o: Pama đùa hoài! Làm gì mà phải ghen tỵ -3 Pama: Hôhồ! H' có nói không? Hay là để bọn ta xử lý *Nhe nanh giờ vuốt* -H3o: Dạ! COn ghen vs chị ạ! -3 Pama: Ngoan thể có phải tốt không -H3o *Hic! Pama Bất nạt ng' quá đáng*)

Tối đó chúng nó lên ra ngoài (Trừ Key! Để Key ở lại để cầm chân Berin trong khi chúng nó ra ngoài), đến 1 nhà kho chúng nó bước vào. Trong nhà kho có 100 đứa, ở giữa là 2 thằng hôm trước bị chúng nó đánh. Nó tiến đến

- Nói đi! Ai đứng sau vụ này? – Nó nói nhẹ nhàng nhưng tuyệt nhiên lại cảm thấy lời nói thật lạnh lùng và đáng sợ

- Không ai cả! 2 bang đối đầu nên vậy thôi- Dương ngoảnh mặt đi tránh ánh mắt của Nó (Xinh quá mà)

- Biết tôi khi tức giận sẽ thế nào không? – Nó

- Không ai cả! – Dương 1 lần nữa nói

- Không có ai! – Tùng (Bởi vì nó đẩy ánh mắt ra nhìn Tùng mà)

Nó nghe vậy tức giận (Không biểu hiện ra mặt đâu)

- Lùi lại! Lùi lại mau! Không được đứng gần Saphia – Kino thấy mặt nó tối sầm liền giật mình hét to lên. Ai nghe thấy Kino nói cũng giật mình cách xa nó 5m (Có mỗi 2 thằng kia vẫn đứng gần nó) (Có đi được đâu)

Mặt mũi nó tối sầm lại, chân giẫm xuống đất cái “Ùỳnh”. Mặt đứa nào cũng tai mét lại nhìn nó (kể cả 2 thằng kia)

- Anh chạy lên ngăn nó đi! Chỉ có anh mới cản được nó thôi! Nhanh không nó giết ng’ bây h’! – Ruby quay ra vội vàng nói với Kino

- Tại sao chỉ có Kino mới ngăn được Saphia? – Hấn ngơ ngác

- Cái đấy để nói sau đi anh!- Saka

- Bây h’ ngăn chị ấy trước đã! – Soka

Kino xông lên, ôm chầm lấy nó từ phía sau và ngồi bệt xuống đất. Cái ôm của Kino khiến nó bớt nổi nóng hơn và từ từ thả lỏng cơ thể rồi nép hẳn người vào trong lòng Kino

- Bớt nóng đi! Đừng để nó chiếm hữu em!- Kino nhìn thẳng mặt nó nói

- Vâng ạ! – Nó

Nói xong Kino đặt 1 nụ hôn nhẹ lên trán nó khiến nó càng yên lòng hơn

- H’ có nói không? – Hấn bước đến (Trong lòng khó chịu lắm khi nhìn thấy nó vs Kino! Hôhồ)

- Dạ! Là 3 con nhỏ Sasa, Mymy và Lyly ạ!- 2 thằng đấy sợ quá nên vừa hỏi đã đồng thanh đáp cái roẹt

- Lại 3 con nhỏ đó – ANh em Saka

- Đưa 2 thằng này vào viện đi! 2 thằng này không liên quan đến vụ này đâu! – Rub

y nói với bọn đàn em

Chúng nó vừa bước vào thì Berin lao vút ra ôm lấy chúng nó

- Oaoa! Bọn mày quá đáng! Bỏ tao ở nhà! Huhu – Berin thút thít, lúc này Key cũng chạy ra

- Sao rồi? – Key

- 3 con nhỏ Suly – Kino

- Lại 3 con đấy! Chúng nó chán sống ak? – Key

- Thôi! Đi ngủ! Mai xử lý chúng nó! – Ruby vừa lau nước mắt cho Berin vừa nói

- Ukm! Hic – Berin

Sau khi tắm rửa xong, Hấn bước đến ngồi ở chiếc Sofa trong phòng

- Nói đi! Tại sao Saphia nó lại như vậy – Hấn bỗng cất tiếng hỏi

- Ha? Saphia làm sao? – Key

-!@#%\$%^&* – Hấn kể lại cho Key

- Oạch! Kino! Sao vậy? – Key
- Haizzz! Thôi được rồi! Tui kể cho nghe! – Kino thở dài đặt quyển sách trên tay xuống
- Uk! Kể đi! – Key
- Cách đây hơn 2 năm, khi Saphia vẫn chưa qua Mỹ! Nó đã từng yêu 1 thằng con trai và tính cách của nó rất đáng yêu! – Kino đồng dục
- Ha? Cái gì? Thật? – Cả 2 thằng đồng thanh
- Bọn mày im cho tao kể không – Kino tức
- AK! Uk! Tiếp đi! – Tập 2
- Nó rất yêu thằng đó và ở trường lúc đấy của nó có 1 con nhỏ luôn đối đầu và căm ghét nó! Vì nó giàu, Nó có quyền lực, Luôn có tất cả nên con nhỏ đó rất ghét nó! Con nhỏ đó đã tìm 1 thằng để ở gần làm gián điệp và giả làm người yêu nó. Ban đầu nó rất ghét thằng đấy nhưng dần dần tụi nó yêu nhau lúc nào không hay. 1 hôm tao vừa đi học về thì nghe pama tao nói là em tao bị bắt cóc và bọn nó đòi tiền chuộc (Hôm đấy thằng kia rủ nó đi chơi), Tao đã nghĩ là 1 người có võ đầy đủ như nó không thể nào dễ bắt cóc nó được, nếu có thể thì người đó chỉ có thể là người nó không cảnh giác. Khi tao và 2 đứa kia chạy thực mạng đến nơi tụi kia nhốt nó thì thấy nó lúc đấy đang bị giống Berin hôm đấy! Lúc đó tao đã điên cuồng lao lên đánh chúng nó (Trong p’ đấy còn có mấy chục thằng nữa) nhưng ai ngờ tao lúc đấy bị kiệt sức do chạy và đánh được kha khá. 2 Con nhỏ kia cũng bị thấm mệt giống tao nên cũng bị giữ lại. Cái thằng bạn trai của nó đã nói cho nó bik kế hoạch và tiến tới chỗ tao đang gục xuống và đánh tao tới tấp, nó thấy vậy đã khóc rất to và sự tức giận của nó tăng lên rất cao. Nó đã giựt đứt sợi dây thừng (Khi tức lên thì rất khoẻ, Bình thường rất khoẻ nhưng ko biểu lộ ra). Nó tiến đến đánh thằng kia tới tấp, đánh thằng đấy khiến nó phải gãy đến mấy chục cái xương. Nếu lúc đó tao không kịp thời ôm ngăn nó lại thì chắc chắn sẽ có án mạng. Tao nói với nó là “Anh không sao đâu! ANh không đau! Chỉ cần em được bình an! Em luôn là thiên thần của anh nên đừng bao h’ phạm phải cái tội giết người! Hãy dừng lại đi! “. Nó đã tha cho thằng đó và tìm đến con nhỏ kia cho nó 1 trận rồi đi Mỹ để quên thằng kia và cũng từ đó nó cũng ghét mấy đứa kiểu nhờ vả, tổng tiền hay làm nhục. Hơn nữa, tao biết, bây h’ nó vẫn không quên được chuyện đó- Kino kể lể
- Woaaa! Thật không ngờ đó! Thảo nào khi đấy sau khi bọn tao đi chơi ở nước ngoài về thì thấy mày bị bầm dập khắp ng’! Hỏi mãi thì mày không nói! Thằng hâm này – Key đập vào vai Kino
- Hắn ngồi, con tim chợt thất lại suy nghĩ của hắn bây h’ là “ANh muốn bảo vệ em! Muốn em không bị tổn thương nữa! ANh yêu em”
- Thôi đi ngủ! Mai còn đi tìm 3 con kia nữa- Kino
- ukm! – Hắn.

10. Chương 10

Sáng hôm sau tại trường Suly

- “Rầm” cánh cửa lớp 12A2 đổ rạp xuống đất (Đập mạnh quá). Nó chỉ tay về phía 3 con nhỏ kia, ra hiệu cho 3 con nhỏ đến gần. 3 con kia khi vừa nhìn thấy chúng nó và Berin thì hốt hoảng, sợ hãi tiến đến. Vừa bước đến thì chúng nó ăn ngay phát của nó và 2 con bạn khiến chúng ngã ra đấy. Bao nhiêu tiếng xì xào vang lên
- Tất cả chúng mày im! Không thì về với đất mẹ đấy – Hắn quát lên khiến đứa nào cũng im thín thín nhìn tụi kia với ánh mắt tội nghiệp
- Mày cũng can đảm quá nhì! Dám đụng tới Berin của tao! Mày cũng tới số rồi đấy- Nó gần từng tiếng
- Đại tỷ... Tại sao đại tỷ lại nói vậy! Tụi em đâu có làm gì đâu! – Con nhỏ Sasa lấp bắp

- Còn giả nai – Nó gần lên – Bỏ tay trái của cả 3 con này cho chị – Nó quay lại phía anh em Saka

- Vâng! – 2 thằng đồng thanh trả lời nở nụ cười khẩy rồi tiến tới

“Rắc” “Rắc” “Rắc” “AAAAAAA.....”

Tiếng động vang lên thật đáng sợ

- Chân trái! – Nó

“Rắc” “Rắc” “Rắc” “AAAAAAA.....”

Vẫn những tiếng động đó vang lên, 3 con nhỏ đó nằm quằn quại dưới đất, nước mắt giàn giụa, ai nhìn thấy cũng phải sợ (GV đã vào lớp, nhìn thấy vậy liền chạy đi gọi hiệu trưởng)

- Mặt chúng mày mà có sẹo thì thế nào nhỉ- Nó cúi xuống chia con dao vào mặt 3 con nhỏ (Mấy đứa khác đứng nhìn 1 cách sung sướng) (-H3o: Ác quá -Nó: Thik giống vậy không? -H3o: Dạ không ạ! *Chạy toé khói*)

- Không không! Em xin Đại tể! Đừng Đừng! – Cả 3 con thút thít xin xỏ

Nhưng không được gì, Nó và 2 con bạn tiến tới rạch lung tung lên mặt 3 con nhỏ (Rạch ko nương tay luôn). Rạch xong thì từ bên ngoài có 4,5 người xông vào

- Khoan! Cô làm gì vậy! Cô là ai mà lại làm cái chuyện này? – Bà hiệu trưởng trường Suly

- Saphia! Ruby! Berin! – Bà hiệu trưởng lại thốt lên khi thấy bọn nó quay mặt ra

- Di! Lâu lắm không gặp Di! – Ruby. Vâng người đó là Mama của ANh em Saka.

- Mấy đứa làm gì thì làm chứ đừng làm vậy trong trường! – Di nó trách móc

Cả lớp ngả ngửa ra nhìn bà Hiệu Trưởng (Cả nhà ác nhân như nhau)

- Vâng! Con xin lỗi! 3 anh khiêng nó ra đi! Việc này chưa xong đâu – Nó xin lỗi di nó rồi nói với bọn hấn

Khi đang đi ra nó chợt dừng người lại, người đang đứng sau bà hiệu trưởng là Nam (Cái tên mất dạy 2 năm trc ý ả) và hấn mang trên người chiếc khuy hiệu của HHS trường Suly. Berin là Ruby cũng phải chết dừng lại khi thấy Nam, sau đó 2 con kéo nó đi trong muôn vàn ánh mắt kinh khiếp của khá nhiều người.

Nhà kho cũ trường Suly

Bọn nó đưa 3 con nhỏ vào đây, tình trạng của 3 con đây bây h’ là sống không được mà chết cũng không xong

- Ngất rồi! – Key

- Lấy nước muối đổ thẳng mặt – Nó (Lạnh lùng quá)

- Chà! Cái này hay đó! – Ruby

- Sẽ đau lắm đây! – Berin

“Rào” 3 chậu nước muối được đổ thẳng vào người 3 con đây khiến chúng nó kêu lên đau đớn khi muối chạm vào những phần đau trên người (Xót).

- Có mang theo đường không anh? – Nó quay qua hỏi hấn

- Của em đây – Hấn đưa cho nó 1 lọ đường

Nó cầm lọ đường đổ thẳng vào người 3 con kia, rồi lấy 1 cái lọ thủy tinh từ trong balô của nó ra. Cái lọ thủy tinh đó là.....Kiến lửa, hàng trăm con kiến lửa. Nó không do dự, ném vỡ choang cái lọ về phía mấy con kia. NHững con kiến từ từ bò lên người 3 con nhỏ, chúng sợ hãi, đau đớn la hét thất thanh.

Mặc kệ bọn đây la hét, khóc lóc, van xin chúng nó bước đi mặc kệ 3 con nhỏ

- Di! Lát nữa nhờ di! CHÚng con về đây – Kino rút phone ra gọi

- “Ok! Bye” – Người bên kia

(Nãy h’ anh Kino là làm nhiệm vụ quay phim)

Chúng nó phóng xe về nhà! Trong lòng cũng hả hê hơn được phần nào.

Tất cả ai cũng nghĩ nó đã gọi cho Dì và kết thúc việc này rồi nhưng thực ra trước khi nó gọi điện cho Dì nó đã kêu Saka kêu với dì là nếu nó gọi thì cứ bắt máy như bình thường chứ đừng làm theo lời nó. Truyện này chỉ có anh em Saka biết được thôi.

Tối đó khi tất cả đã chìm vào giấc ngủ (2h sáng rồi đấy ạ) nó cùng anh em Saka lên ra ngoài bằng đường cửa sổ phòng 2 anh em đấy. Chúng nó đi cách xa nhà 1 đoạn kha khá rồi thì lấy 3 chiếc moto đã được chuẩn bị sẵn và lao vút đi. Chúng nó đâu ngờ rằng hấn đã biết được kế hoạch của nó và đi theo, hấn chỉ muốn đi theo xem nó sẽ làm gì 3 con kia thôi chứ anh không muốn có ý định sẽ ngăn cản nó, nếu ngăn thì nó sẽ có thể tìm 1 cơ hội khác để làm.

Tại nhà kho khu XCV

Chúng nó bước vào (Hấn nhảy lên mái và ghé mắt vào phần bị hỏng ở đó để chứng kiến)

Bọn nó bước đến gần 3 con nhỏ, thân thể và khuôn mặt mấy con đó h’ đây khiến ai cũng khiếp sợ. Khuôn mặt lở loét đỏ ửng lên, thân thể máu me bết bết (Do bị bẻ tay và chân mà)

- H’ chúng mày muốn sao đây! Chúng mày có phải ăn gan trời rồi đúng không? – Nó ngồi xuống châm chọc

(-Trời: Bọn nó không xứng đáng ăn gan ta! Mà sao lại lôi ta vào vụ này ha? con nhóc kia)

3 con cứ mấp máy mồm, nước mắt nước mũi giàn dụa

- Nước muối! – Nó

“Rào” “AAAAAAA.....”

- Chúng mày đã bị giật điện bao h’ chưa nhỉ? – Nó

3 con sợ hãi nhìn nó

- Mang dây điện ra đây rồi chúng mày ra ngoai đi – Nó

-Tại sao ạ? – Soka phụng phịu

-Thằng ngu này! Mày mún nhìn thấy 3 con kia xâu hàng ak? – Saka đập ào đầu thằng em vì tính ngu của nó

- O! Em ra! Có chết em cũng không xem – Soka

- Khoan! – Nó. ANh em Saka đang định đi thì bị nó gọi giật lại vội vàng quay ra

- Dẫn tên trên mái kia đi lun đi! – Nó

Cả lũ đẩy lẫn hấn h’ này phải nói là mất chữ O miệng chữ A

Đứng ở ngoài, mấy thằng thỉnh thoảng còn nghe thấy tiếng hét thất thanh từ trong đấy vọng ra

- Dã man con ngan – Hấn lẩm bẩm

20 sau nó bước ra

- Đi về! – Nó

3 thằng định ngó vào xem thì bị nó đập ối thằng 1 phát

- Sao đánh anh/em – Cả 3 đồng thanh

- Chăm sóc 3 con đó cẩn thận! Cho bình phục hấn thì chị sẽ quay lại – Nó mặc kệ 3 tên kia mà quay ra nói với đàn em.

Chúng nó đi về nhà tâm trạng cũng khác. Lẻn vào nhà như không có chuyện gì, tất cả coi như không có gì xảy ra.

Vẫn chưa xong vs 3 con nhỏ đẩy đầu nhưng h' chưa phải lúc để bọn đẩy đầu khổ nhất. Đau về cả thể xác lẫn tinh thần. Nếu bạn thấy thắc mắc vì sao pama mấy con nhỏ đẩy ko lo thì H3o sẽ nói luôn. pama mấy con đẩy làm ăn ở nc ngoài (ở Mỹ, gia đình nó nắm khá nhiều công ty như gia đình 3 con nhỏ kia ở rất nhiều nơi ở nc ngoài). 3 con đẩy về đây học hành và ở với nhau. Khi mấy con đẩy bị bắt lại thì nó đã sai người giả danh 3 con đẩy đến lấy quần áo cho 3 con kia và bảo vs ng' hầu và quản gia nhà đẩy là 3 con sang nhà bạn ở.

Đạo gần đây, sau vụ việc tối hôm đó nó và hấn thường xuyên cãi cọ với nhau, từ những việc nhỏ nhất trở đi. Nó và hấn cãi nhau khiến ai cũng phải đình tai, nhức óc và đương nhiên người ngăn lại vẫn luôn là Kino.

Hôm nay! 1 buổi sáng đẹp trời trong lớp học nhưng mỗi tội không khiến ai vui vẻ. Theo căn bản Nó và Hấn lại cãi nhau ở trong lớp. Nguyên do thì rất chi là trẻ con, lúc nó đi qua bàn hấn, nhìn thấy hấn đang nằm ngủ thì bỏ về bàn luôn nhưng vô tình lại giẫm vào cái chân đang đau của hấn (Mấy hum trc cãi nhau với nó bị nó giẫm 1 p

hát trời giáng vào chân cho, đau cực lun). Hấn bật dậy hét ầm ĩ lên và trợn cãi nhau lại vang lên

!@#\$\$%^&*(())(*%#

-Haizz! Lại nữa rồi! – Ruby

- Sao đạo này hay cãi nhau thế nhỉ? -Berin

-Trước h' chị Saphia rất kiệm lời mà – Saka

-Hay là...- Cả lũ đang gật gù thì bỗng nhiên 1 ý nghĩ loé ra , cả lũ nhìn nhau (TRừ 2 đứa đang cãi nhau)

- Yêu rồi! – Soka

- Mỗi tội ngu quá nên không biết thôi – Key

-Nhảy vào can đi anh – Ruby quay nói với Kino

Kino đang định nhảy vào can thì 2 đứa đã bỏ ra ngoài. KIno thấy vậy đứng đắn ra nhìn cả 2. Nó và Hấn tính bỏ đi để không nhìn thấy đối phương nữa nhưng ai dè lại 1 lần nữa ở 1 cánh đồng hoa ở trong trường. Cánh đồng hoa Violet, cánh đồng thật đẹp, nó vốn dĩ rất thích màu tím, h' nhìn thấy cánh đồng hoa thì mắt sáng lên như đèn pha ô tô. Hấn nhìn nó như vậy bất giác bật cười

- Cười gì chứ? – Nó quay qua lườm hấn

- Không có gì! Chỉ là thấy em thật đáng yêu – Hấn

- – Nó nghe hấn nói xong đỏ mặt, đây là lần thứ 2 có người khiến nó đỏ mặt ngoài Nam. “Có phải nó đã yêu hấn rồi không, có phải hấn sẽ là người phá vỡ bức tường của nó không, để nó tìm đến tự do và sự yêu thương, không bị gò bó về quá khứ” đây là suy nghĩ của nó

- Sao vậy? – Thấy nó bắt độg hấn lên tiếng

- A! Ha?...Không sao – Nó lúng túng

Cả 2 ngồi xuống bên gốc cây cổ thụ gần đó, ngồi được 1 lúc im lặng hấn bất chợt quay ra

- Saphia – Hấn gọi

- Dạ – Nó

- Anh muốn nói với em 1 điều – Hấn

- Nói đi anh – Nó

- Anh....Thực ra anh – hấn

Đang định nói thì từ phòng phát thanh có tiếng gọi mấy đứa bọn nó lên phòng hiệu trưởng có việc, thế là nó đứng dậy đi luôn. Hấn đi theo sau hựt hăng, ức không chịu được

-”Số mình là số con tầm ak? Đang tính nói thì bị phá đám! Điên không chịu được” – Đây là suy nghĩ của hấn

Trên phòng hiệu trưởng đã tập trung tất cả

- Ta muốn nhờ các con 1 việc – HT (gọi tắt lun)

- Việc gì ạ? – Key

- Trường ta và trường Suly hằng năm có 1 sự kiện, sự kiện đó là trao đổi học sinh sang trường kia trong vòng 1 tháng. Và người bị trao đổi là hội trưởng và hội phó hội hs – Ht

-Thế thì liên quan gì bọn con ạ? – Saka

- Ta muốn tất cả các con sẽ là người đón tiếp 2 người đó – HT

Vừa nghe đến đây 1 tiếng “Choang” vang lên. Quay ra thấy chiếc tách trà trên tay nó đã rơi xuống đất và vỡ tan tành. Kino và 2 con bạn của nó hiểu ngay ra vấn đề, mặt bắt đầu tái dần đi

- Được – Nó nhìn mọi người rồi trả lời ông HT để mọi người không lo lắng cho nó

Sau khi ra khỏi phòng HT hấn vội keo Key và Kino lại

- Saphia có chuyện gì đúng không? – Hấn

Kino gật đầu

- Nói – Hấn

- Hiệu trưởng bên đấy là thằng Nam, cái thằng 2 năm trước – Kino thở dài

- What? – Key

- Đừng nói tao nghe nhầm nha mày – Hấn

- Hum trước lúc xử lý 3 con kia trong trường, lúc đi ra khỏi lớp học nó đã nhìn thấy thằng đó – Kino

- Vậy mà nó vẫn nhận lời của HT – Hấn

- Nó muốn chứng tỏ nó đã quên hấn và nó không muốn chúng ta lo lắng – Kino

- Haizz! Thôi được rồi- Key

Đêm đó sau khi về nhà ai cũng trần chọc không ngủ được vì lo cho nó.

11. Chương 11

Sáng hôm sau tại cổng trường bọn nó phải đứng đợi hội trưởng và hội phó hội hs

- Quái! Lâu quá! – Key

- Bọn này vừa đi vừa bò ra đường ak? Lâu thế – Berin

-TRài ơi! Nóng bà cổ ra mà còn phải đợi! Chết đi cho rồi – Soka

- Bọn này như kiểu chơi đùa mình ý – Saka

Saka nhà ta vừa dứt lời thì 1 chiếc limo màu đen đỗ ngay trước mặt bọn nó. Vâng người bước xuống không ai khác chính là 2 đứa zời đánh bọn nó **** này h’. 2 người đó bước đến chỗ bọn nó

- Các bạn là người sẽ hướng dẫn bọn mình?- Nam

- Ukm! – Ruby

- Xin chào! Mình tên Đoàn Nhật Nam, là hội trưởng hội học sinh – Nam cười

- Mình là Mai Thiên Thanh, là hội phó, rất vui được làm quen – Cô gái đi sau Nam lên tiếng

Khi 2 người đó bước xuống xe nó đã chết sững lại rồi. Nếu là Nam thì nó đã chuẩn bị tâm lý nhưng con nhỏ Thiên thanh đây thì nó không ngờ được. Con nhỏ đó chính là người đã kêu Nam giấu cọt nó, nhưng nó đứng hình chưa được bao lâu thì cũng trở về thực tại nhờ có cái xoa đầu của hắn. Nó nhìn hắn mỉm cười rồi bước về phía bọn nó khiến 2 ng' kia (Nam và Thanh) đứng hình

-Nhanh lên! Nóng – Nó lạnh lùng

- Khiếp! Mà làm gì kinh thế! – Berin

- Có nóng đến mấy thì tăng băng di động như em cũng không tan ra được đâu – Hắn bước lên khiêu khích

- Lại bắt đầu đây – Kino

- ANh sao cứ kick em thế ha? Muốn chết lắm à? – Nó

- Hôhò! Không phải sao? – Hắn

Vừa nói xong hắn không để ý ăn ngay 1 cái giày vào bụng. Chiếc giày đó là của Kino ạ!

- Ac! Thằng điên này! Đau lắm bik không ha? – Hắn

- AI kêu mày khiêu khích em tao chi – Kino chạy lại nhặt giày rồi đi vào

- Ui! 2 pro quá! Nhưng sao không phải ném vào mặt? – Nó

- Tha cho nó 1 lần! Nếu lần sau còn vô cớ gây sự thì không phải cái giày nữa mà là cái khúc gỗ vào mặt ấy!
– Kino

- Bình thường mày đâu có làm vậy – Key

- Tại vì hôm nay là không đưng nó tự nhiên sinh sự, còn bt là bọn nó có lý do mà! – Kino

- Stop! Thấy người ta đang tròn mắt nhìn không ha? – Ruby chỉ vào 2 người

- A! Để bọn mình đưa 2 bạn lên p' hiệu trưởng – ANh em Saka

- Ak! Uk! – Thanh

Tại phòng hiệu trưởng

- Đến rồi sao? – HT

- Chào thầy a! – Cả Nam và Thanh đồng thanh

- Uk! Chào các em! Ó! Ken! Cháu sao vậy? – HT chào lại xong đảo mắt nhìn Ken đang đứng ôm bụng

- Ông ý bị ăn phát giày của anh Kino ạ! – Soka

- Ôhôô! Khổ thân! Ta đoán phát giày đó không nhẹ! Ngoài Saphia ra thì đến tien cũng trả đũa được – HT

- Ngu thì ày chết! Ai kêu vô cớ gây sự với Saphia chi – Key

- Cái lũ phản bần theo gái này – Hắn

- Em gái tao chứ gái gú gì mà mày kêu nó là gái, mày thích ăn phát giày nữa không thằng kia – Kino

- Ấy! Em xin anh! Đau bỏ xừ ra – Hắn

- Thôi được rồi! mấy đứa đưa 2 bạn về lớp đi! Còn nữa 2 em đi thay đồng phục của trường đi – HT cười nói với Nam và Thanh (2 anh chị này bị bỏ xó h' mới đk quan tâm)

- Vâng! – Đồng thanh

Sau khi thay đồng phục xong cả 2 được bọn nó đưa về lớp

- Cả lớp! Hôm nay là ngày trao đổi hs!- Gv

- Vâng!!!!!!! – Cả lớp

- Đây là 2 bạn hs được trao đổi, các em phải giúp đỡ bạn nhé – Gv

-Vâng!!!!!! – Cả lớp

- Rồi! 2 em ngồi xuống bàn cuối cùng dãy 3 đi. Có gì cứ quay sang hỏi Ken và Key – Gv

- Vâng! – Nam

- Cô! – Nó bật nhiên đứng dậy

- Có chuyện gì vậy Saphia

- Em muốn cả lớp hôm nay được nghỉ để chào đón 2 bạn hs trao đổi – Nó nhìn Gv cười nham hiểm

[IMG]file:///C:/CDOCUME%7E1%5CADMINI%7E1%5CLOCALS%7E1%5CTemp%5Cmshtml1%5C02%5Cclip_image0

Cả lớp nghe nó nói xong đồng loạt quay lại nhìn nó, sở dĩ là vì nó không thể đề suất ra ý kiến đó trừ nó có trò chơi mới. Cả lớp và GV ai cũng sợ hãi nhìn nó, bọn nó thì cười cười chỉ có 2 người bạn mới của chúng ta là không hiểu gì thôi. Gv gật đầu rồi 3 chân 4 cẳng cấp cấp ra khỏi lớp, cả lớp đứng đờn hết về phía bục giảng

- Máy bạn có chuyện gì vậy? – Thanh

- A! Bạn dừng lại gần máy bạn đó! Đứng qua đây đi – 1 nam sinh rụt rè

- Tại sao vậy? – Nam

- Họ...Họ...đang chuẩn bị bày trò đấy. Mấy tháng nay cái trường này bị mấy bạn ý quậy cho long trời lở đất – 1 bạn nữ khác (Từ sau vụ tối hôm dạy 3 con nhỏ bằng điện thì bọn nó đã quậy hơn hẳn, nó có quậy nhưng không động tay chân vô thui)

- Bọn mình không tin đâu! – Thanh

- Bạn không tin thì thui – Bạn nữ đó

Kino cười rồi gọi điện cho ai đó, gọi điện xong anh nói to

- Chúng ta ra sân sau chơi thui! Bạn nào không ra thì lãnh hậu quả ak' nha!

Cả lớp ai nghe xong đều chạy vèo hết ra sân sau.

Tại sân sau

- Các bạn! Mỗi bạn cầm 1 khẩu súng! Chia làm 2 nhóm có cả nam lẫn nữ! – Berin

- Đại diện 2 nhóm bước lên để phân công xem ai làm kẻ trộm và cảnh sát nha. – Key

- Ôi mẹ ơi! cứ tưởng mấy bản ý định bày trò gì! Hết cả hồn – 1 nam sinh nói khiến ai cũng huuwông ửng

- Phạm vi chơi là sân sau này thui nha (Sân sau có thể nói là 1 rừng cây) ai mà lẩn sang sân khác là chết đó – Saka

- Bắt đầu – Soka

(Bọn nó và 1 vài bạn nữa được làm cảnh sát còn 2 người kia và số còn lại làm kẻ trộm, mỗi nhóm 15 người)

Hôm đó không ai nghĩ là trong đầu nó sẽ còn bày trò gì' đâu, chỉ nghĩ là nó muốn chơi thui nên ai cũng vui vẻ cả.

12. Chương 12

Sáng ngày hôm sau ai cũng phải khiếp sợ vì nụ cười tươi rói trên mỗi cô (Hs trong lớp) vì căn bản tất cả biết rằng không thể có chuyện cô cười trừ phi là cô đã có trò mới. Lúc đấy ai cũng phải khiếp sợ, cả lớp chạy vội ra ngoài, trên tay ai cũng có tờ giấy phép nghỉ học. Phải nói là cả lớp hôm đó đều nghỉ, hiện h' trong lớp chỉ còn bọn nó và 2 người bạn rất chi là iu quý của chúng ta

- Nếu hôm nay không học vậy thì mấy bạn đến nhà mình chơi đi! Mình sẽ trở tài ấy bạn xem thử – Nó bước đến nói 1 giọng ngọt ngào như chưa bao h' ngọt ngào hơn khiến ai cũng nuốt nước bọt cai ực

- Oh! Oh! Bọn mình sẽ không làm phiền các cậu chứ? – Thanh

- Không! Không hề! – Kino dường như đã hiểu được gì đó liền bước đến nói

- Ta đi thôi – Nó

- Có truyện gì phải không? – Lúc mọi người ra ngoài hết hấn chợt nắm tay nó lại

- Có gì đâu ạ! – Nó

Hắn nhìn chăm chăm vào mặt nó khiến nó sững lại, mặt đỏ lên

- Không thể không có chuyện gì được – Hắn nói rồi dí sát vào mặt nó hơn khiế

n nó đơ người

Quá khứ

Hôm qua sau khi vào vệ sinh của trường để thay 1 bộ quần áo xong (Uớt vậy ko thay thì ốm cả lũ ra đấy) nó đi ra, nó chợt sững người lại khi thấy con nhỏ Thanh đang đứng trước mặt hấn níu tay hấn

- Anh Ken – Thanh

- Cố làm gì vậy? Bỏ tay ra – Ken

- Em thích anh! ANh có thể yêu em được không? – Thanh

- Cô điên rồi ak? – Hấn

- Không! Em thật sự yêu anh! Em biết anh ngay khi nhìn đến trường anh vào năm ngoái- Thanh kiên định nhìn hấn

- Cô yêu tôi chứ không phải tôi yêu cô! h' thì bỏ tay ra – Hấn bắt đầu bực

- Có phải vì con nhỏ Minh Anh đó không – Thanh vẫn ôm lấy cánh tay hấn

- Minh ANh? Ai vậy? – Hấn mặt dần ra

Nó đứng trong góc mà điên tiết vì hấn không chịu được

- Là con Saphia đó! – Thanh nản

- A! Rồi sao? – Hấn

- Có phải anh thích con nhỏ đó không? – Thanh

- Oh! Rồi sao? – Hấn

- ANh! THực sự anh thích con nhỏ đó – Thanh

-Uk! – Hấn

Nó đứng trong góc đỏ mặt vì lời nói của hấn

- Tại sao vậy! Tại sao từ trước đến nay cũng vậy! Từ cái nhỏ nhất nhất nó cũng cướp của em! Ngay cả bây h'! Tại sao nó lại cướp anh khỏi em! Tại sao? Tại sao nó lại quay về cơ chứ? – Thanh khóc

- Tôi chưa bao h' thuộc về cô cả – Hấn gỡ tay Thanh ra rồi bỏ đi

Nó đứng ở trong góc nở nụ cười nửa miệng và ý nghĩ muốn chơi Thanh rất lớn.

Hiện tại

- Này! Em sao vậy? – Hấn khua khua tay trước mặt nó

- A! Không sao! – Nó bình tĩnh khỏi kí ức

- Vậy nói đi! – Hấn

- Thật sự không có gì thật mà! Ta đi thôi mọi người đang đợi đấy – Nó

Tất cả đi về nhà nó, nó kêu mọi người ngồi rồi kéo Ruby và Berin vào bếp

- Bọn mày làm với tao – Saphia

- Mày tính làm gì? – Ruby

Nó thấy Thanh lấp ló ngoài cửa liền cười nói

- Tất nhiên là nấu mỳ

- Để mình giúp mấy bạn nha – Thanh bước vào

- Thôi! Không cần đâu! Bạn cứ ra ngoài đi- Nó

- Uhm! Vậy thôi để mình ra ngoài – Thanh

- Tao muốn chơi – Nó cười nói với 2 con bạn sau khi Thanh bước hẳn ra ngoài

- Chơi! Tao bik ngay mà – Berin

Cả 3 con tấp nập ở trong bếp, sau khi nấu xong bọn nó gọi mọi người vào ăn. Trên bàn ăn, những chiếc đĩa đựng mỳ ý được dọn ra (Thêm) . Ai ăn xong cũng phải khen ngon, ăn xong bọn nó ra vườn chơi, đang ngồi thì 2 người kia bị đau bụng, chúng nó cũng giả vờ đau rồi chạy hết vào nhà vệ sinh (Bọn này cho thuốc xổ vào đĩa của 2 ng' kia). 1 sau bọn nó bước, bọn hấn thấy chúng nó đi ra liền chạy tới

- Em sao vậy? – Kino

-EM có sao không? – Hấn

- Không sao chứ? – Key

- Chị không bị làm sao đó chứ? – Anh em Saka

- Tất nhiên là không sao rồi – bọn nó

- Vậy.....ko lẽ.....- Bọn hấn nhìn nhau rồi chợt hiểu ra vấn đề

- Chơi ác quá – Kino xoa đầu nó cười

2 người kia bước ra mặt nhợt nhạt

- Không sao đó chứ! Để mình gọi người đưa 2 bạn về nha – Nó giả vờ lo lắng

- Uhm! Cảm ơn bạn – Nam

Sau khi 2 ng' đó về bọn nó nằm lăn nằm bò ra cười.

Sáng hôm sau 2 người đó đến lớp, nó lại chạy lại giở bộ mặt giả nai ra

- Hai bạn hum qua không sao chứ? Sao sắc mặt tái nhợt vậy – Nó rút khăn tay ra lo lắng hỏi

- Cô thôi đi! Cô không phải giả nai! Cũng tại cô hại tôi thì tôi mới thế này chứ – Thanh hét lên hất tay nó ra(Căn bản là hôm qua Thanh vừa đi ra thì nhớ ra mình quên cái túi trong phòng khách, Thanh vào phòng khách lấy đồ thì nghe thấy tiếng bọn nó cười đùa với nhau về chuyện nó bỏ thuốc xổ vào mỳ của THanh và Nam nên con Thanh tức)

- Chẹp! Bại lộ rồi sao? Chán chết – Nó nói và quay về với bản mặt lạnh lùng của mình

- Tôi không ngờ em là người như thế – Nam nhìn nó

- Hahaha! – Bọn nó cười (Trừ nó và 2 đứa kia, hs trong chạy hết ra ngoài rồi)

- Mặc cười quá! Anh nghĩ anh là người thế nào mà nói nó như thế! Anh tốt lắm hay sao – Ruby nhìn xoáy vào mắt Nam khiến Nam chột sững người lại

- Cô thì cũng trả tốt gì cả! Giả nai quá! Muốn quyến rũ Ken ak? Cô nghĩ chúng tôi sẽ quên chuyện năm đó sao? Cô nghĩ coi như không quen chúng tôi và cố gắng quyến rũ Ken thì Ken sẽ thích cô sao? Sai lầm lớn đó – Berin cười khẩy

- Các người....Các người.....- Thanh lấp bắp

- Khổ thân con nhỏ! Bé thế mà khổ! vẫn còn trẻ mà đã bị nói lấp! – Saka

- Các người được lắm! – Thanh

- Được từ nhỏ! Khỏi khen! Cảm ơn! – Soka

Thanh rất ức, đúng lúc quay ra thấy nụ cười khẩy đáng ghét của nó thì Thanh lao lên tát “Chát” 1 cái thật mạnh. Tất cả định xông lên nhưng nó phẩy tay ý muốn không liên quan đến mọi người rồi chùi máu ở mép. Nhìn nó như vậy Thanh càng tức hơn tùm áo nó

- Cũng tại mày! Tại sao mày lại trở về cơ chứ? Sao mày lại trở về cướp đi Ken của tao? Nếu mày không trở về thì tao đã có được Ken rồi! Nếu mày không trở về thì Ken đã không làm ngơ với tao! Tại sao mày luôn cướp mọi thứ của tao – Thanh nó tùm áo lay lay nó hét âm lên

Nó cười khẩy 1 cái gỡ tay Thanh ra khiến con nhỏ càng tức hơn lại lao đến tát cho nó 2 phát nữa. Mặt nó h’ đầy tối sầm lại, Thanh đang định tát nó thêm phát nữa thì bị nó đập cho 1 phát mạnh vào bụng văng xa 2m.

- Cô có tư cách sao? Cô ngon quá nhỉ? – Nó sau khi nói xong đi ra ngoài luôn.

Nam chạy lại đỡ nhỏ Thanh dậy ánh mắt buồn thẳm nhìn nó bỏ đi

- Nghe nói Đại tỷ đã về! Tối nay chúng ta sẽ đến đó nhờ sự giúp đỡ của Đại tỷ – Thanh mắt long sòng sọc nói với Nam

- Ukm! – Nam cũng không muốn thế đâu nhưng vẫn chấp nhận vì Nam chơi với Thanh từ nhỏ nên Nam yêu Thanh, luôn nghe theo mọi sắp đặt của Thanh. Nhưng ngược lại, Thanh không yêu Nam khiến anh rất buồn.

Tối hôm đó tại Evil, nó đang uống rượu với bọn nó ở bàn của Bang chủ thì thấy con Thanh và Nam bước tới và quỳ xuống (bàn này ở góc tối nên rất khó nhìn thấy mặt những người ngồi ở đây)

- Đại tỷ! CHÚNG em kính chào Đại tỷ! – cả 2 đồng thanh

- Ukm! – Mắt nó tối sầm lại hắng giọng

Tất cả ai cũng mắt long sòng sọc lên nhìn anh em Saka (Chỉ có thể là 2 anh em này mới đưa mấy đứa này vào bang thui)

- Đại tỷ em muốn nhờ vả Đại tỷ – Thanh

- Muốn gì! – Ruby

- Em muốn nhờ Đại tỷ bắt 1 con bé hộ em! Con bé kiêu ngạo, em muốn cho nó biết tay – Thanh

-Hahaha! – Cả bàn bật cười khiến Thanh và Nam sững lại

Nó bước ra khỏi bóng tối và đứng trước mặt Thanh khiến con nhỏ chết sững lại

- Vẫn không bỏ được cái tính đó nhỉ – Nó cười khẩy

-Tại sao? Cô lại ở đây – Thanh

- Không phải cô muốn nhờ tôi giúp bắt 1 con bé sao? Ai vậy? – Nó
 - Cô....Cô là bang....bang chủ? – Thanh
 - Đúng! Sao vậy? – Nó vừa nói xong thì trong bóng tối tất cả bọn nó cũng đều bước ra
 - Tại Tại sao...- Thanh
 - Tôi lập ra bang này, tôi làm bang chủ thì có gì lạ – Nó (Bang Hell được lập ra từ khi nó 13 tuổi, ai cũng biết đến sự tài giỏi của nó, còn nhỏ nhưng đã có thể thao túng thế giới đêm. Và điều này không ai ngoài bọn nó biết)
 - Không thể nào! Hell được lập ra cách đây 5 năm, lúc đó cô mới 13 tuổi, làm sao mà có thể làm bang chủ được – Thanh
 - Tại sao lại không? – Nó
 - Nói thật đi rốt cuộc cô là ai – Thanh bật dậy lại 1 lần nữa túm áo nó
- Nó đang tức giận thì Thanh lại túm nó khiến nó càng tức hơn. Nó giật tay ra (nNgười trong bang đã tránh ra hết ui') đập thêm 1 phát vào bụng của Thanh và điên cuồng đánh, đập, đá con bé đến hộc máu ra, gãy cả xương, máu bắn tung toé lên cả mặt. Nó quay ra phía anh em Saka
- Dọn đi! Ngứa mắt quá (Gãy hơn nửa số xương trong người là ít, nội tạng cũng bị đập lun) – Nó quay lại bàn ngồi uống. Cả bang ai cũng nhìn sợ hãi
 - Còn nhìn gì nữa! Không đi đi! – Ruby nói với Nam
 - Ak' ! Vâng – Nam đi
 - Ak! NÀY – Berin gọi giật lại, nam quay lại
 - ANh đã ở trong Hell rồi nên đừng có nghe lời con nhỏ đó nữa! Ở Hell này ngoài Bang chủ ra thì các thành viên không được phép nghe lời 1 ai cả – Kino
 - Vâng! – NAM nói xong đi luôn
- Tất cả ngồi lại vào bàn
- Sao không cho nó liệt luôn – Hấn
 - Ua? Tưởng thế là liệt ui' chứ – Nó
 - Chưa! Suýt thui! Nhưng mà thành người thực vật được đấy- Hấn
 - Ô! Thế thì được rồi – Nó
- (-H3o: em pó tay mấy anh chị luôn! Ác zẽ sợ! – Tất cả: Khỏi khen! Là tại mày cho bọn này ác mà)

Thanh và Nam 2 năm sau khi bị nó đi thì gia nhập vào Hell nên chỉ có thể nghe đến danh của 3 tỷ tỷ chứ không hề biết mặt, tên tuổi gì cả. Khi đó Thanh nó vào Hell và biết đến bang chủ Devil khi đang ổng ẹo ở trong Bar. Hỏi mọi người thì biết được rằng Devil với Hell bình đẳng, không đánh nhau mà còn thân. Con Thanh từ đó luôn lảng vảng gần Ken nhưng chưa được chú ý đến bao h'. Mấy tháng nay vì nhìn thấy nó thân với Ken nên luôn quan sát nó chứ không đến Bar nữa vì vậy không biết gì về nó.

-
- Mai Thiên Thanh: 17t. Cao 1m62. IQ: 150/200 (Vào HHS được là do uy hiếp ng' khác bỏ phiếu ình. Căn bản là cậy mình là người của Hell) Tính tình giả tạo, nhan sắc xấp xỉ giữa 2 thế giới. Gia thế: Con nuôi của 1 tập đoàn nhỏ sản xuất gỗ
 - Đoàn Nhật Nam: 17t. Cao 1m79. IQ: 190/200. Là bạn thanh mai của Thanh, yêu thanh từ nhỏ nên Thanh nói gì cũng đều làm theo. Tính tình hiền lành, đẹp trai không bằng bọn hấn. Gia thế: Con thứ 2 của tập đoàn nhỏ về bánh kẹo.

13. Chương 13

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

14. Chương 14

Về đến nhà, nó rút phone ra gọi cho Ben

- " Dạ! Em nghe chị" – Ben đầu dây bên kia

- Thả ra được rồi! Nói với họ là " Nếu họ động đến Ben thì chị 2 sẽ tuyệt giao" – Nó nói mặt tỉnh bơ

- " Vàng ạ!!!" – Ben nở nụ cười. Nói thật là nãy h' Ben cứ ngồi sợ rằng đến lúc thả mấy chàng nhà ta ra kieu gì cũng ầm ầm nhưng sau khi nghe nó nói vậy mặt tươi như hoa hướng dương.

Ben lấy điều khiển bấm mở cửa, cánh cửa mở ra ngay tức khắc. 7 con người lao ra, tính lại gần túm Ben thì thằng nhóc đã nhanh chóng nói lại

i những gì nó nói rồi đứng cười rất chi hồn nhiên. Bọn hấn tức ói máu khi nghe Ben nói vậy, hậm hực lấy xe đi về.

11h đêm tại nhà nó

- Bạch Minh Anh! Trịnh Thảo Ly! Trần Linh Đan! Mấy em chết với anh! – Kino vừa bước vào nhà đã hét thẳng cả họ tên nó

- Con nhỏ kia! Em ra đây cho tôi – Hấn

- Berin!!!!!!!!!! – Key

- Các chị! Các chị quá đáng lắm – anh em Saka, Lyo và Kyo

- Chẹp! Điếc tai quá! – Nó mặt như không có truyện gì bước từ trên nhà xuống

- Miệng to thể! – Ruby ngáp 1 cái

- Kiểu này khỏi cần loa thì trong vòng bán kính 5km cũng nghe thấy ý nhỉ – Berin

- Mấy con nhỏ kia muốn chết ha? – Key càng tức hơn

- Không! Muốn ngủ! Còn nữa Pama nhìn kia – Ruby chỉ phía Pama đang đứng nhìn tụi nó

Cả đám (Trừ 3 đứ nó đã bỏ đi ngủ) cúi mặt xuống nhận lỗi nghe mắng mà trong lòng ầm ứ không chịu được.

Sáng hôm sau

Tại lớp, cả đám chúng nó quây lại quanh 1 chiếc bàn

- Còn con nhỏ Thanh đó em tính sao? Còn thằng Nam nữa chứ – Kino

- Em chỉ không muốn nhìn thấy bọn nó! Nhìn là em lại nhớ lại những truyện không đâu – Nó mặt tối sầm lại

Nhìn nó bây h' ai cũng phải đau lòng, người đau lòng và khó chịu nhất là hấn

- " Tôi muốn bảo vệ em! Phá hoàn toàn lớp vỏ bọc của em! Tôi phải làm sao đây Saphia? Phải làm sao mới có thể để em nhìn phía tôi đến 1 lần đây?" Hấn chìm đắm trong những suy nghĩ

Cả lũ đang nhìn nhau thì “Rầm” tiếng cửa lớp nó bật ra khiến ai cũng phải ngoái lại nhìn. Người bước vào không ai khác chính là chị Thanh nhà ta. Thanh bước đến đứng trước mặt nó

- Tôi với Cô! Chúng ta thi đấu! – Thanh chỉ vào mặt nó
- Hahaha! – sau khi nghe nói xong thì bọn nó ai cũng phải bật cười (Trừ nó, Kino và hần chỉ nhếch mép)
- Cô nghĩ cô mạnh thì cô giỏi lắm ha? Chắc gì cô đã thông minh được như tôi (Chỉ số IQ có 160 mà lại đi so sánh với nó) – Thanh cười đắc ý (Ngây thơ quá)
- Cô nghĩ vậy sao? – Nó lạnh lùng
- Dừng lại đi Thanh! Đừng có làm vậy – Nam chạy lại cản Thanh
- Cậu tránh đi! Đây là việc của mình – Thanh hất tay Nam ra
- Được chứ! – Thanh quay sang nó
- Ok! – Nó nhếch mép
- Người thua sẽ phải làm nô lệ cho người còn lại bao lâu tùy ý – Thanh hùng hổ nói (Kiểu này chắc nghĩ là mình rất thông minh)
- Hô hô! Hay đó – Nó bắt đầu có hứng thú
- Vậy! Cuộc thi mấy hôm nữa do 2 trường tổ chức cũng sẽ là địa điểm thi đấu của chúng ta! – Thanh
- Ok! H’ thì té đi! Nhìn khó chịu quá – Nó
- Cô...- Thanh ức

Thanh hậm hực bỏ ra ngoài, Nam nhìn nó rồi cũng bước đi.

- Bọn này ngu quá! – Hần lên tiếng
- Ngu như chưa bao h’ được ngu! – Ruby
- Chắc do trước đây bọn này chưa bao h’ thi cùng với bọn này mà chỉ thi riêng biệt nên bọn nó nghĩ tụi này không thông minh nên mới cậy thế lực thi riêng – Berin
- Ua? là sao? – Key thắc mắc
- Trước đây! Khi chưa qua Mỹ! Vào những kỳ thi của trường bọn em vẫn thường thi riêng. Bọn em luôn đạt điểm tối đa nhưng chưa bao h’ được nhắc tên trên bảng nên bọn nó nghĩ bọn em không thông minh – Ruby từ tốn giải thích
- Thôi! Vào học rồi – Kino

Càng đến ngày thách đấu với Thanh, tuy nó không lo sợ nhưng trong đầu nó luôn có 1 ý nghĩ ” Mình lấy lý do gì để tham gia trò chơi với con nhỏ đó chứ, nếu về truyện trước kia thì mình quên rồi vậy không lẽ là mình vì Ken sao? Không lẽ mình thích Ken rồi sao?” Hầu như ngày nào tâm hồn nó cũng vấn vơ như vậy.

Tại lớp học trước hôm thi

- Mày lại bị sao nữa vậy? Đạo này rất hay thấy mày ngồi thần thờ 1 mình – Ruby khua khua tay trước mặt nó kéo nó về hiện tại
- Tao có sao đâu – Nó cười
- Điều vừa thôi mày – Berin đập bốp vào vai nó
- Ui! Cái lũ này! – Nó xuyết xoa chỗ vừa bị con nhỏ Berin đánh
- Đừng bảo chị sợ àk nha – Kyo
- Thằng kia! Chị mày biết sợ mấy cái truyện vật vãnh sao? – Nó bực

- Em không sao chứ? Đạo này em lạ lắm – Kino bước đến xoa nhẹ chỗ nó vừa bị Berin đánh rồi nhẹ nhàng hỏi

- Em không sao đâu anh 2! – Nó nói rồi kéo tay Kino để anh vòng tay qua ôm nó

- 2 Cái người kia! Có bỏ ra không thì bảo – Ruby bắt đầu nẩy lửa (Ôhôô! Ghen ạ)

- Ô! Ghen cơ đấy! – NỐ châm dầu vào lửa

- Ô! Ô! Ô! Kinh thật! Ghen với cả Saphia nữa cơ đấy – Hấn

- Mấy người muốn chết ha? – Ruby

- Huhu! ANh 2! Chị dâu mắng em! Chị dâu kêu em cướp anh 2 của chị dâu! Huhu – Nó bắt đầu ôm anh 2 ca bài ca với vẻ mặt gian manh

- Hahaha! – Cả lũ cười toán lên nhìn Ruby đang bốc khói

- Em cũng tài thật! Ghen với cả Saphia cơ đấy! – Key

- Hứ! – Ruby

Hấn nhìn nó cười mà cảm thấy thật hạnh phúc.

Chiều đó đột nhiên hấn kéo nó đến cánh vườn hoa Violet. Cả 2 đứng giữa cánh đồng, hấn nắm chặt tay nó

- ANh muốn nói với em 1 điều – Hấn như không kiềm chế được giới hạn của mình mà thốt ra

- Chuyện gì? – Nó ngây thơ, chớp chớp mắt nhìn hấn

- ANh thực ra....anh – Hấn ấp úng

Nó nhìn hấn như chờ đợi 1 điều gì đó

- Anh Anh yêu em – Hấn ngẩng ặt lên nhìn nó

Nghe hấn nói vậy nó rất vui nhưng trong lòng chợt loé lên 1 tia muốn trêu đùa hấn. Nó để ánh mắt của mình lạnh lùng đi đáp hấn

- Em không thích anh!

Hấn nghe vậy mặt buồn so, bỏ tay nó ra, mắt tối sầm lại, đi đến cái cây cổ thụ giữa cánh đồng ngồi. Nó tiến đến trước mặt hấn

- Vậy hoá ra là tôi đơn phương! Tôi thật ngốc – Hấn nói trong buồn thảm

- Anh ngốc thật! – Nó

- Ha? – hấn ngẩng mặt lên

Hấn vừa ngẩng mặt lên nó đã cúi xuống hôn vào môi hấn, hấn tuy bất ngờ nhưng không được bao lâu thì vòng tay ôm đắp lại nụ hôn của nó. Khi bỏ ra cả 2 thở hổn hển

- Anh ngốc quá! Em nói không thích anh chứ có phải không yêu anh đâu! Đúng là đại ngốc mà – Nó trách

Hấn cười ngọt ngào, để nó ngồi trên đùi mình mà ôm mãi không thôi. Cuối cùng hấn cũng làm được, hấn yêu nó rất nhiều, hấn sẽ không rời xa nó đâu. 2 bóng người cứ lặng lẽ ngồi trên cánh đồng hoa mà ôm hôn nhau, trao những tình yêu mãnh liệt cho nhau (Mấy bạn đừng nghĩ trao tình yêu mãnh liệt là làm truyện bậy bạ nha, chỉ là hôn nhau thôi)

15. Chương 15

Ngày thi giữa hai trường cuối cùng đã đến, Mc đứng lên tuyên bố thể lệ

- thể lệ cuộc thi là mỗi trường sẽ có khoảng 100 học sinh trong TOP bảng 100 của trường thi đấu (Tính cả 2 trường là 200 học sinh). mỗi học sinh sẽ được phát cho 1 tập giấy 200 câu hỏi. Mỗi trường sẽ lấy 10 học sinh trả bài và làm đúng sớm nhất.

Thời gian được giới định là 5 tiếng.

Sau khi nghe giới thiệu xong phần giới thiệu bọn nó ai ngồi chỗ nấy (Cả bọn ai cũng thi, Anh em Saka hay Lyo và Kyo đều thi). Thanh nhìn nó với ánh mắt kiêu ngạo chắc thắng, còn nó thì nở 1 nụ cười chế nhạo. Trước khi vào h' thi 10 trong đầu nó nảy ra 1 ý chọc tức Thanh. Nó đến gần Hân, vòng tay qua cổ hân rồi hôn hân, ban đầu hân cũng ngỡ ngàng nhưng liếc nhìn thấy Thanh nên hân chợt hiểu ra vấn đề liền đáp lại nụ hôn của nó. Thanh nhìn thấy tức kinh khủng chỉ muốn lao lên bóp chặt lấy nó, còn cả lũ còn lại nhìn thấy nó và hân hôn nhau thắm thiết liền 1 lượt cảm thấy da gà đang nổi lên từng đợt.

- Thôi đi 2 cái đứa này! – Kino khó chịu

- Bộ anh 2 ghen với em ak? – Hân ôm nó nhìn Kino với vẻ mặt gian

- Oh! Rồi sao? – Kino đáp thản nhiên mà không để ý đến Ruby

- Anh Kino! Chị Ruby sắp phát khùng rồi kìa – Soka bước đến nói thắm vào tai Kino.

Kino nở nụ cười giả lả quay ra nhìn Ruby nhà ta giỡn giỡn khiến cả bọn bật cười.

- Cuộc thi sắp bắt đầu! Các hs vào chỗ chuẩn bị. – Đang cười vui vẻ thì MC lên tiếng làm cả bọn mất hết cả cảm xúc.

Bước về chỗ ngồi, nó nở nụ cười xảo quyệt khiến ai cũng hãi

- Mà đã làm gì? – Berin tiến đến

- Lại đây nói cho nghe – Nó

Cả lũ xúm lại nghe nó nói mà mắt tròn ngược. Lắc đầu tỏ vẻ dài nhìn nó rồi ai cũng về chỗ nấy.

H' thi bắt đầu cả lũ cầm đầu cầm cổ vào làm, thỉnh thoảng lại có tiếng kêu ai oán vì bài khó. Đang ngồi thi thì tự dưng con nhỏ Thanh cứ ngứa ngáy khắp người, ai nhìn cũng nghĩ chắc con nhỏ này bị...ghê. Bọn nó nhìn Thanh mà nín cười đến bể bụng, Thanh bị như vậy chính là trò của Nó, ban nãy nó nói với mọi người là nó đã dùng đến mất mề để chơi Thanh. Không cười nữa bọn nó cúi xuống làm bài, trong vòng 2 tiếng sau cả 10 đứa bọn nó (3 chúng nó, 3 người hân, anh em Saka, Kyo và Lyo. Vừa đúng 10 người) đều làm xong bài, tất cả các học sinh đang làm bài lần giám khảo đều tròn mắt há mồm nhìn tụi nó không thốt lên lời.

- Chà! Trường SM đúng là thiên tài! Chỉ trong vòng 2 tiếng đồng hồ mà đã đủ số người nộp bài – MC lên tiếng phá vỡ bầu không khí

Con Thanh nhìn thấy cũng phải khiếp đảm nhìn nó, nó quay lại nhìn nhỏ Thanh với vẻ mặt thách thức như muốn nói " Thách đấu với tôi ak? Không có cửa đâu". Cả lũ tụi nó ngồi đeo Headphone đợi 3 tiếng đồng hồ. Cuối cùng cuộc thi cũng kết thúc, sau khi thảo luận ban giám khảo đưa ra kết quả

- Chúng tôi xin thông báo kết quả lần này – MC đứng lên nói trong sự mong đợi của tất cả hs (Trừ tụi nó)

- Trường SM có: Bạch Thiên Anh, Bạch Minh ANh, Bạch Duy Anh, Bạch Hiểu Anh (Cả nhà Bạch, nhà toàn thiên tài), Hoàng Minh Khánh, Lý Trọng Kiệt, Trịnh Thảo Ly, Trần Linh Đan, Nguyễn Anh Thắng và Nguyễn Duy Khả là những bạn lọt vào. – MC đọc đến mỗi cả mồm vì đọc đến 4 người họ Bạch

- Và trường Suly có : Đoàn Nhật Nam, Mai Thiên Thanh,..... – MC

- Vào 8h ngày mai chúng tôi mời 20 em vừa được đọc tên thi đấu để chọn ra 1 người thắng, H' các em có thể về. – Giám khảo bước lên nói

Nó tiến đến chỗ Thanh

- Cũng may mắn quá nhỉ – Nó mĩa
- Grrrr! Tôi sẽ thắng cô! – Thanh
- Tôi sẽ chờ xem cô làm như thế nào! Còn nữa đừng kêu như thế, giống chó lẩm bẩm – Nó hồn nhiên bước đi khiến con Thanh càng bực hơn.

Sáng hôm sau, tại nơi diễn ra cuộc thi, chúng nó nhận được mỗi đứa 1 bản thiết kế khác nhau, nội trong thời gian sớm nhất phải làm xong mô hình bản thiết kế đó, thời gian làm bản thiết kế chỉ có 3 ngày và bản nào đẹp nhất sẽ đạt giải.

Ở nhà nó

- AAAAA! KHó quá – Kyo hét ầm lên
- Bản của mày như thế nào vậy – Lyo cúi đầu xem bản của Kyo
- Trời ơi! Thiết kế kiểu gì h' ? – Key
- Kino! Mày làm được không? – Hấn
- Bản của tao còn khó hơn bản của bọn mày gấp đôi – Kino bực
- Vậy ở đây không ai biết làm ha? – Soka hét
- Có! – Ruby
- Ha? AI vậy chị? – Saka
- Nhớ rồi! Trong chúng ta có 1 người rất giỏi thiết kế! Bản của người đó khó gấp 5 lần của chúng ta đấy – Kino chợt nhớ ra điều gì đó
- Ai? – Hấn ngơ ngác
- Là Saphia – Cả bọn hét lên
- Saphia đâu? -

Cả bọn h' mới phát hiện ra Saphia không có ở đây

- Chị ý trên phòng kia – Kyo

Cả bọn chạy lên phòng nó, mở cửa bước vào, chúng nó ngạc nhiên đến suýt lòi 2 hột nhãn ra. Nó đang ngủ, trên bàn là bản thiết kế của nó và cái mô hình phải nói là siêu siêu siêu hoàn hảo, siêu siêu siêu đẹp (Mô hình không phải nhỏ đâu ạ)

- Trời đất! Mới có 8 tiếng đồng hồ kể từ khi phát bản thiết kế thôi mà – Hấn sock
- Bái phục quá – Anh em Saka, Lyo và Kyo nhìn mà muốn bật khóc
- Không nói nữa! ANh Kino! Lôi nó dậy! Bắt nó chỉ dẫn chúng ta – Ruby
- Sao không phải là Ken mà là Kino – Berin nhìn Ken
- Ô cái con điên này! Tao thách mày bảo Ken gọi được con kia dậy đấy – Ruby
- ANh Ken! Gọi thử đi! – Berin hất mặt

Hấn tiến đến phía giường vừa lay vừa gọi nó mãi mà không được, hấn hôn nó mà vẫn không được đã thế còn được khuyến mãi thêm 1 cái đập. Cả bọn nhìn bật cười sặc sụa

- Thấy chưa! – Ruby

- Haizz! Trước h' chỉ có Kino làm được! Tưởng Ken có thể nhưng ai dè – Berin thở dài

Kino bước đến, trèo lên giường của nó, dựng nó dậy để nó dựa vào lòng Kino. Kino nhẹ nhàng gọi

- Pé Saphia! Dậy đi nào! Dậy đi anh đưa Pé đi rồi anh đưa Pé đi chơi nha!

Kino vừa nói xong nó liền từ từ mở mắt ra nở 1 nụ cười rồi vòng tay ôm lấy Kino

- Anh 2! – Nó nũng nịu

Cảnh tượng này làm hấn hoá đá lại, mắt hiện lên những tia long sông sọc. Kino nhìn thấy hấn như vậy liền nháy mắt với Ruby rồi nở nụ cười đắc thắng nhìn Hấn làm hấn càng tức hơn.

- Saphia! Anh cho kẹo này! – Kino lấy trong túi ra 1 cây kẹo mút làm nó cười tươi

- Anh Ken! Đừng buồn! Từ trước đến nay vốn vậy rồi! ANh phải theo học hỏi anh Kino thôi! – Saka vô lưng Hấn

- Anh tưởng em không thích ăn kẹo – Hấn nhìn Saphia

- Em chỉ thích ăn 1 loại kẹo thôi! Kẹo này do anh 2 tự chế nên em rất thích ăn – Nó nói làm hấn càng tức hơn, còn cả bọn nhìn mà chỉ biết cười thôi

- Anh sao vậy? Sao sắc mặt trông khó coi quá vậy? – Nó tiến lại gần hấn, áp trán nó và chán hấn lại hỏi với vẻ mặt lo lắng. Trông nó bây h' thật đáng yêu khiến nổi bực của hấn bay mất luôn.

- ANh không sao? Em hướng dẫn bọn anh thiết kế nhé? – Hấn cười nói xoa đầu nó

- Ấy! Nhắc mới nhớ ak nha – Key

Nó xuống nhà ngồi, nhìn từng bản thiết kế

- Những bản thiết kế này dễ mà! Sao mọi người không làm được? – Nó nhìn cả bọn nói tỉnh bơ làm cả lũ phải xấu hổ mà không biết dấu mặt đi đâu. Nó chột như nhó ra liền hắng giọng – Lấy dụng cụ ra đây! Chỉ gì thì phải làm này! Cấm làm việc không liên quan!

Cả bọn nghe lời lấy dụng cụ ra, nó chỉ dẫn tận tình cho từng người từng người 1 rất kỹ, ai cũng phải nói là khâm phục nó đến sát cả đất. Chỉ trong vòng 5 tiếng đồng hồ tất cả cũng đã hoàn thành

- Oa!!! Mệt quá! – Key

- Chị Saphia là nhất! – Anh em Saka

- Thôi! Đi ăn cơm! Hôm nay tui bao! Bản thiết kế thì để mai nộp! – Kino cười (Mới hết có 1 ngày mà sao đã làm xong ui')

cả bọn tỵ tởn kéo nhau đi ăn. Trong khi đó ở ký túc xá trường Suly

- Trời ơi!!!!!! Trả hiếu gì sất – Hs1

- Thanh! Nam! Các cậu làm được chưa? – Hs2

- Ax! Đã làm được cái gì đâu – Thanh bực dọc

- Khó kinh – Nam

- Trời đất! Không làm được chứ h' tính sao? – Hs3

- Cố mà làm chứ muốn gì nữa! – Hs4

- Nghe nói là bản thiết kế của bên SM còn khó hơn như thế này nữa – Hs5

- Ô! Nếu chúng ta làm được cái này thì thắng chắc rồi còn gì! – Hs6

- Đúng vậy! Làm thôi! – Hs7

- Thanh! Nam! làm thôi – Hs8

- Uk! – Thanh nói trong lòng thầm mừng vì biết được bản thiết kế của nó khá là khó.

16. Chương 16

Ngày công bố kết quả về mô hình cuối cùng đã đến (Nhóm nó nộp bài từ hôm qua rồi còn đâu). Con Thanh cứ đứng nhìn nó cười cười (Căn bản là nghĩ bản thiết kế của nó khó hơn nên nghĩ nó không làm được)

- Chúng tôi sẽ thông báo kết quả cuối cùng!!!!!! – Mc nói cố kéo cái giọng dài đến cả chục cây số khiến cả lũ nhìn ổng ý

-"Cha ông! Công bố thì công bố mẹ nó đi lại còn còn thế nữa" – Đây là suy nghĩ của hầu hết học sinh có mặt ở đây

Tất cả các mô hình được 1 loạt bày ra trên sân khấu, nhìn những mô hình trường SM ai cũng phải trầm trồ khen, con Thanh sau khi nhìn thấy mô hình của nó mắt như sắp lồi ra cảm thì sắp rớt xuống đất.

- Người thắng trong cuộc thi lần này là.....-Mc

- " Cái ông kia! Đi chết lun đi!" – Những suy nghĩ của hs lại 1 lần nữa vang lên

- Là Bạch Minh Anh của trường SM – Mc hô to

WAAAAAAAAAAAAAAAAA.....

Cả trường SM hét ầm lên, còn bên Suzy thì mặt chả khác gì bánh bao thiêu bị ng' ta dẫm bẹp

- Không! Không công bằng! – Thanh hét lên khiến ai quay ra cũng nhìn con nhỏ chăm chăm

- Không công bằng chỗ nào! – Hiệu trưởng SM đứng lên dặt mic trên tay MC nói

- Tôi không tin mô hình kia là của con nhỏ Minh ANh – Thanh nói chỉ vào mặt nó

- Vậy em nghĩ của ai? – HT SM

- Tôi không biết nhưng biết đâu cô ta nhờ 1 kiến trúc sư nào đó làm thì sao? – Thanh nói nhưng không ai lên tiếng hưởng ứng vì ai cũng sợ nó

- Thầy – Nó lên tiếng

- Em muốn thi 1 cuộc thi nữa với con bé đó – Nó chỉ mặt Thanh

- Em đồng ý không – HT SM nhìn Thanh

- ĐỒNG Ý! – Thanh tỏ ra không sợ hãi

- Vậy cuộc thi kế tiếp em muốn thi gì! – HT SM hỏi

- Thời trang! Thiết kế thời trang – Thanh vênh mặt lên nói (Đây là tử của Thanh)

- Ok! – Nó

Sau khi chuẩn bị, nó và Thanh được đưa vào 2 căn phòng tách biệt. Nội trong vòng nửa ngày phải thiết kế xong 1 chiếc váy. Váy của ai được hưởng ứng sẽ được chấp nhận.

Sau nửa ngày, tất cả hs thấy từ bên ngoài bước vào 2 người mẫu xinh đẹp. 1 người Tóc vàng và 1 người tóc hạt dẻ, họ bước vào phòng 2 người khiến cả trường càng trầm trồ hơn (Hạt dẻ phòng Thanh, vàng phòng nó). 1 lúc sau thấy Thanh bước ra cùng cô gái vừa vào. Cả trường rộ lên vì thiết kế của Thanh và cô người mẫu trông cũng thật xinh đẹp, chiếc váy còn chúa màu hồng nhìn thật rực rỡ còn thêm chiếc túi hồng đeo bên tay. Ai cũng nghĩ Thanh thắng cho đến khi nó bước ra cùng cô người mẫu tóc vàng của mình. Lần này cả trường hét ầm ỹ lên (Con trai là vì nhìn thấy gái đẹp còn con gái thì vì chiếc váy) Con Thanh nhìn thấy đơ người nhìn chiếc váy của nó. Cả trường bắt đầu bỏ phiếu ngay sau khi nó bước ra

- Chúng tôi xin công bố kết quả – Sau khi kiểm phiếu MC bước lên bục

Ai cũng chờ đợi kết quả

- Người chiến thắng là Bạch Minh ANh – MC

WAAAAAAAAAAAAA.....

Cả trường vui mừng hét ầm trời lên, con nhỏ Thanh nhìn nó tức giận, nó bước tới

- Cô chuẩn bị tinh thần đi – Nó nói thầm vào tai Thanh rồi bước xuống nơi cả lũ đang đứng cười nói rồi kéo nhau về nhà. (Giải thưởng của cuộc thi là 1 chiếc BMW đấy)

Về đến nhà

- Ruby! Berin! – Nó

- Ha? Gì vậy? – 2 con ngơ ngác

- Lúc này làm vậy tao thừa thời gian nên làm tặng 2 bọn mày mỗi đứa 1 bộ luôn này – Nó

“Phụt” ANh em Saka, Lyo và Kyo vừa mới đưa cốc nước lên miệng chưa kịp nuốt thì đã phun hết ra. Hấn và những người khác trợn mắt há mồm nhìn nó (Trừ Kino)

- Mày.....Mày..... Đùa tao à? – Ruby lấp bắp

- Sao trong nửa ngày mà mày thiết kế ra được đến 3 bộ vậy? – Berin

- Là 4 bộ – Nó

- Là sao? – Key

- Ruby 1! Berin 1! Trình diễn 1! – Nó

- CỜn 1 bộ – Hấn

- Của em – Nó

Nó lôi ra 4 bộ quần áo, cả bọn trợn mắt lên nhìn những bộ quần áo nó lôi ra mà phải trầm trồ.

- Đi ngủ! Buồn ngủ quá – Nó nói xong kéo cả bọn lên nhà

Sáng hôm sau

Bọn nó ngồi chán nản trong lớp, nó lấy điện thoại ra nhắn tin cho Thành (Ai không nhớ thì đọc lại chap... là nhớ)

-”Sao rồi anh?” – Nó

- “Sao là sao?” – Thành

- “Anh làm gì rồi” – Nó

- “Làm như lời em bảo! Cả 3 con đau đớn!” – Thành

- “Thích không? ” – Nó

- “Quá thích! Phải cảm ơn em rồi!” – Thành

- ” Thôi thôi! Chuẩn bị đón chờ ngày đó đi! Em sẽ lo ấy anh” – Nó

- “Ok! Bye em!” – Thành

- “Bye Anh” – Nó

- Gì đấy mày? – Ruby giật đật của nó

- Xong rồi à? – Berin

- Uk! H’ chỉ cần đợi chờ thôi – Nó

- Đợi gì vậy? – Hấn

- Đợi trò vui kéo đến – Nó nói

- Trò vui? Trò vui gì? – Key
- Sau này tụi mày sẽ biết thôi – Kino
- Đi tìm con nhỏ Thanh thôi chứ nhỉ? – Berin
- Ui! Đi luôn! Hoho – Saka
- Yeah!!!!!! – Soka nhảy căng lên
- Hâm vừa thôi cha nội – Kyo và Lyo

17. Chương 17

Tại hoạ đến rồi!

Tại phòng hội học sinh trường Suzy

Nam, Thanh và 1 vài học sinh khác của hội đang ngồi thì “Rầm” bọn nó đập cửa xông thẳng vào khiến tất cả giật mình

- Soka! Túm con nhóc đó rồi đi thôi – Ruby

Soka gạt đầu rồi đi đến túm áo Thanh kéo đi, đang tính đi thì Nam kéo Thanh giật lại phía mình

- Muốn gì đây? – Kyo bước lên
- Mấy người tính làm gì? – Nam
- Đến đòi nợ chứ gì – Lyo
- Không được – Nam
- Lý do – Saka
- Đang h’ học nên không được – Nam
- Mệt quá! Đưa thằng đó đi luôn đi – Hấn

Saka bước lên và túm Nam kéo đi luôn, kéo một mạch đến nhà kho cũ của trường SUzy.

“Phịch” ANh em Saka ném Nam và Thanh vào nhà kho

- Con nhóc! Mày thách đấu với tao cơ đấy! Mày cũng giỏi nhỉ – Nó bước lên ngồi trước khuôn mặt tái mét của con nhỏ Thanh
- Ờ....Ờ đây rồirồi sao? – Thanh lấp bắp
- Mày biết hậu quả không? – NÓ
- Tại sao tao phải biết hậu quả? Tao chỉ biết tao yêu Ken! Chắc chắn tao sẽ giành lại Ken của tao – Thanh vênh mặt lên

“Chát” 1 phát tát của nó giáng lên khuôn mặt chất phác của Thanh khiến con nhỏ ngã ra đấy, trong miệng bắt đầu có thứ chất lỏng chảy ra. Nó đang định tiến đến chỗ Thanh đánh thêm thì Nam chắn ngay trước mặt nó

- Dừng lại đi! Nể tình tôi! Dừng lại đi! Dừng đánh Thanh – Nam
- Hahaha – Cả bọn bật cười

Nó túm vai Nam và quăng Nam về phía Kyo và Lyo. Bước đến trước mặt Thanh, nó túm lấy áo

- Tao sẽ để ba ***** phải từ bỏ mày! Dù gì mày cũng chỉ là đứa mồ côi thôi – Nó nói

- Mày.....Mày đừng có mà mơ – Thanh vừa nói xong thì điện thoại vang lên

Nó thả Thanh xuống cho con nhỏ nghe máy

- Alo – Thanh

- ” Thanh ha? ANh đây” – Trung (Con trai ruột của ba mẹ nuôi của Thanh, là người không ưa Thanh vì tính đanh đá cho lắm)

- Dạ! ANh 2 – Thanh nở nụ cười vì lần đầu tiên Thịnh gọi cho Thanh

- “Đừng có gọi là Anh 2 nữa” – Trung

- O! Tại sao vậy ạ? – Thanh ngơ ngác

- ” Ba mẹ đã quyết định cắt đứt quan hệ với mày rồi! Mày không còn là người của gia đình này nữa! Nhưng ba mẹ đã kiếm ày 1 căn hộ nhỏ và 1 khoản tiền! Từ nay mày hãy tự sinh sống đi! Địa chỉ tao sẽ gửi tin nhắn ày” – Trung nói rồi đập máy luôn

Thanh đánh rơi chiếc, mắt bắt đầu ngấn lệ rồi bật khóc hoàn toàn. Nó đứng nhìn

- Tao đã nói với mày rồi mà – Nó

nở nụ cười nửa miệng

- Mày! Chỉ do mày mà ba mẹ bỏ tao! Tất cả là tại mày – Thanh đứng lên tức giận túm lấy cổ áo nó

- Kyo, Lyo đánh gãy chân thằng Nam cho chị – Nó nói giọng nhỏ nhưng đủ cho người khác nghe thấy

“AAAAAAAAAAAA.....”

- Mày thấy người bạn của mày thế nào? Vì mày mà nó chịu khổ ra sao? – Nó cười khẩy nhìn vào khuôn mặt trắng bệch của Thanh

- Hãy nhìn nó mà nhớ lấy! Sống cuộc sống cho tốt vào! Đừng có mà làm những điều mà mày không thể – Nó nói rồi bước đi để lại nỗi buồn Thanh với những giọt nước mắt (Nam thì bọn nó gọi người đưa đi bệnh viện ừ! 100% là tàn tật)

Về đến nhà

- Em vui rồi chứ? – Kino

- Không còn ai dám giành Ken của em đâu- Key

- Chưa chắc! Nhưng nếu có thì em sẽ san bằng – Nó

- Eo ơi! Iu quá cơ! – Hấn nói rồi dí sát trán của hấn vào trán nó

- Thôi đi! Nổi cả da gà – Ruby

Cả lũ cứ hồn nhiên chơi đùa nhưng không biết sẽ có tai họa gì giáng xuống đầu mình mà cứ vui như thế.

Bọn nó cứ ăn chơi đủ kiểu từng ngày từng ngày cho đến 1 hôm. Hôm đó Hấn hẹn hò với nó, đang đi trên đường thì Thanh từ đâu chạy ra đâm sầm vào người nó khiến nó tiếp đất 1 cách phũ phàng. Hấn chạy lại đỡ nó lên còn con nhỏ Thanh thì chạy đi luôn, Nó tức giận cùng hấn về nhà. Về đến nhà hấn vào phòng, thay quần áo ra, đang thay quần áo thì hấn phát hiện ra 1 mẫu giấy màu hồng đang nằm trong túi áo hấn

- “Em có chuyện quan trọng cần nói! 9h Hãy đến khách sạn Jika tại phòng 117 gặp em

Saphia”

Hấn nhìn tờ giấy rồi mỉm cười (Nghĩ là nó viết) tắm rửa thay quần áo rồi đến khách sạn Jika (Lúc này nó đang ngủ nên có biết môtê j’ đâu). Vừa bước vào hấn giật mình khi thấy trong phòng không có ai, sau đấy bất chợt từ đằng sau ai đó đã chụp 1 cái khăn mùi xoa có tẩm thuốc vào mặt hấn khiến hấn ngất ra đấy. Thanh mỉm cười rồi rồi vác Hấn vút lên giường, cởi hết quần áo của cả 2 người xong Thanh cầm chiếc iphone chụp 1 vài kiểu ảnh thân mật rồi gửi vào máy nó. Nghe thấy tiếng tin nhắn nó bật dậy, mở ra xem nó suýt lộn con mắt ra ngoài. Thanh đang ôm hấn rồi nở 1 nụ cười nhìn thẳng vào phía ống kính, sau đấy

là 1 vài bức ảnh khác nữa. Nó tức giận đang tính ném điện thoại đi thì bị Ruby giật mất. Ruby và Berin cúi đầu vào xem cũng phải trợn ngược mắt lên

- Cái con nhỏ đó ***** thật! – Ruby tức ôm lấy nó

- Tất cả ra đây mau lên!!!!!!! – Berin chạy ra ngoài hét ầm lên

Tất cả hốt hoảng chạy sang

- Ha? Có chuyện gì vậy? – Key

- Ô! Saphia! Sao em vẫn ở đây? – Kino

- Là sao? – Ruby thắc mắc

- Không phải Saphia hẹn Ken ở Jika lúc 9h sao? – Key

- Làm gì có! Mà mọi người coi này – Berin nói giơ chiếc đt ra

- Ac! Vậy là bị lừa rồi! – Kyo hét lên

- Chị Saphia bình tĩnh! Đừng nóng! Bọn em sẽ mang bọn họ về đây cho chị! – Lyo

- Đúng vậy! Đừng nóng quá! Chỉ là anh Ken bị lừa thôi! – Saka

- 2 em ở lại với Saphia! Đừng để nó manh động gì cả! Để bọn anh đi! – Kino nói xong kéo tất cả những thằng khác ra ngoài.

Nửa tiếng sau cả bọn trở về, trên tay Kino vẫn còn đang vác Hắc đang bị hôn mê, còn Kyo thì đang vác con nhỏ Thanh đang bị dây dũa vì bị trói. Đặt Thanh xuống trước mặt nó, Nó cười khẩy ngồi xuống trước mặt Thanh. Nhìn 1 lúc nó lấy tay tát tới tấp vào mặt con bé, đập liên tục vào bụng, bẻ gãy tay chân của con nhỏ khiến Thanh hét lên đầy những tiếng ai oán.

- Mày gan quá nhỉ! Mày khá hơn tao nghĩ đấy! Nếu tao nhớ không nhầm thì mày cứng nhất là mái tóc phải không nhỉ? – Nó dừng lại

- Để em đi lấy kéo cho chị – Soka lon ton chạy vào bếp và lấy ra 1 cây kéo khác sắc

Thanh tái mặt lại lắc đầu nguầy nguậy

- Không! Đừng! Tóc của tôi – Thanh

Nó không quan tâm đến lời con Thanh, nó cầm cây kéo, cắt từ tốn từng lọn tóc của Thanh, con Thanh khóc lóc van xin nhưng đáp lại Thanh chỉ là những cái nhìn sắc hơn dao. Mái tóc của Thanh bị cắt đến nham nhở, nhìn Thanh bây h' ai cũng phải cười. Cả bọn khênh con Thanh ra nhà kho sau nhà (Hắc chưa tỉnh, đang ngủ trên phòng), ra ngoài nhà kho nó lấy 1 cây roi từng được rắc khá nhiều kim tuyến sắc nhọn quật từng cái 1 lên con Thanh khiến con nhỏ hét lên. Được chừng gần chục cái thì con nhỏ ngất đi

- Lấy nước muối tạt lên người nó đi – Key quay ra nói với Lyo

” Rào ” “AAAAAAAAA.....” Cả chậu nước muối được tạt lên người Thanh khiến Thanh càng đau đớn hơn mà hét lên. Nó trói Thanh dí sát vào bức tường (trói như thế nào mấy bạn tự hiểu nha) Trói xong nó đuối hết tất cả ra ngoài chỉ trừ Ruby và Berin

- Lột quần áo nó ra nhé – Berin nhìn 2 con bạn

- Uk! Lột đi! – Ruby

Sau khi lột xong (Con Thanh h' trần như nhộng, miệng thì bị nhét 1 cái rế)

- Thân hình chả đẹp gì cả – Nó phán

- Không trắng gì cả! – Ruby

- Vòng 1 thì bé, vòng 3 thì to. Chả cân xứng gì cả – Berin

- Thôi không bàn luận nữa! Lấy mấy csi dụng cụ rồi kẹp hết từng ngón tay ngón chân nó vào – Nó

“AAAAAAAAAAAA.....” Trong nhà kho lên tiếng hét thất thanh. Con nhỏ Thanh hiện h’ đang bị kẹp ngón tay ngón chân đến bật máu. Nó lại tiếp tục mặc kệ những tiếng hét của Thanh mà tiếp tục vút từng nhát roi lên người con nhỏ, vừa đánh vừa rội nước muối lên người con nhỏ (Chơi thâm quá). Vút xong nó để con Thanh đang bất tỉnh nằm dưới đất, vẫn chơi trò cũ, nó đổ 1 đồng đường và mật ong lên người con bé. Ruby và Berin thấy nó đổ xong thì mở 1 lọ kiến lửa và thùng ong (nói thùng ong nhưng có chục con thui ak) đổ hết kiến lửa và ong lên người Thanh xong chúng nó lại ngồi ở 3 chiếc ghế uống nước hoa quả nhìn cảnh tượng trước mặt, Nó và 2 con bạn cười khẩy.

“AAAAAAAAAAAA.....” Cả lũ bọn hần (trừ Hần) đang ngồi trong nhà uống nước, nghe tiếng hét của con nhỏ Thanh thì bò lẩn bò càng ra đất cười (Bố mẹ của bọn nó về Mỹ giải quyết công việc rồi nên không sao, người hầu và quản gia thì càng không vấn đề gì, còn ngồi cười nữa là đằng khác). Sau khoảng nửa tiếng

- Hắt thêm xô nước muối nữa vào người nó đi – Nó nói với Berin

“Rào” ” AAAAA.....” Lại 1 lần nữa tiếng hét đầy lại vang lên.

- Mang nó đi thiêu nha mày? – Ruby

- Không! – Nó nói thẳng thừng

- Why? – Cả Ruby lẫn Berin

- Gọi anh 2 chuẩn bị chục thẳng đi! Trục thẳng phải đủ nhiên liệu nha! – Nó (giàu dữ! Có cả trục thẳng)

- Được rồi! – Ruby bước ra khỏi nhà kho, còn nó và Berin quần lên người con nhỏ Thanh 1 chiếc khăn

Đúng 15 sau chiếc trục thẳng có mặt tại trước sân nhà nó, nó nói thầm cái gì đó vào tai Ruby và Berin rồi lên trục thẳng

- Chỉ có anh Kino và em đi thôi! Anh ở nhà đi được không? – Nó nói với phi công

- Vâng thưa cô chủ! Ở trên này có 5 thùng nhiên liệu rồi đấy ạ! – Anh phi công nói rồi đi xuống

- ANh 2! Lên lái đi! Vác con nhỏ kia lên – Nó nói với anh 2 và mọi người.

Trục Thẳng cất cánh

- Đi đâu? – Kino

- Giữa biển Đông! – Nó

- Em được đấy nhóc con! – Kino cười

Trong lúc bay không 1 ai nói câu nào cho đến khi ở giữa biển Đông

- Có cần anh giúp không? – Kino quay ra

- Anh đừng đùa! ANh giúp thì ai lái trục thẳng! Mà em cũng đâu có yếu đến vậy – Nó bật cười

- Hãy tự than trách số phận của mày đi Thanh – Nó nói thầm vào tai Thanh rồi mở cửa trục thẳng ném Thanh rơi thẳng xuống giữa Biển Đông (Kiểu này sống không nổi là cái chắc). Nó đứng trên trục thẳng nhìn con Thanh thoi thóp rồi tắc thở hần chìm dần xuống đáy biển. Nó nhìn thấy mặt nước có động tĩnh sau đó là thấy tua bạch tuốc dơ lên bám chặt vào người con Thanh. Nó mỉm cười

- Về thôi anh! Xong rồi! – Nó nói với anh 2 rồi đóng sập cửa lại trèo lên ghế phụ ngồi

18. Chương 18

Vừa bước vào nhà

- Về rùi ak? – Key

- Ukm! Xong rồi – Kino
- Mấy người làm gì rồi? – Key
- Saphia cho bạch tuộc nuôi của nó ăn thịt rồi! – Berin
- Ax! Lại còn bạch tuộc nuôi nữa! Khâm phục! Mà có bao nhiêu con vậy? – Key
- Chả nhớ! Nhưng mà nhiều! – Nó ngẩng mặt lên trời suy nghĩ
- Ac! Pó tay – Key

Mọi người đang tính bước lên nhà đi ngủ

- Khoan! – Nó gọi giật lại khiến ai cũng quay lại nhìn
- Em muốn ra nước ngoài 1 thời gian – Nó
- Không được! – Cả lũ đồng Thanh hét lên (Ken vẫn đang hôn mê nên không có mặt)
- Muốn tránh mặt Ken 1 thời gian thôi! Có được không – Nó khẩn khoản không
- Không là Không! – Tập 2
- Vậy thôi! Đi ngủ thôi! – Nó chán nản bước lên nhà

Trong lúc mọi người đang ngủ dần đi nó lén lấy quần áo rồi trốn đi bằng cửa sau. Trong lúc nó lấy quần áo nó đang nhắn tin cho Kyo và Lyo thì

- Mày muốn tránh thật ak? – Ruby
- Uk! Muốn tránh một thời gian! Tao muốn đầu óc thanh thản hơn! Sau này về sẽ thoải mái hơn! – Nó vừa nói vừa xếp
- Mày định đi đâu? – Berin
- Macao! – Nó
- Có ai đi cùng không? – Ruby
- Kyo, Lyo, Thịnh, Cường và Nghĩa! (3 người còn lại của cấp C trong bang) – Nó nói 1 lèo
- Vậy đi bao lâu? – Berin
- Đi cho đến bao h’ cảm thấy thoải mái! – Nó
- Vậy đi đi! Coi như bọn tao không biết việc này! Đi nhẹ nhàng thôi đấy! Đừng để lại dấu vết gì! – Berin

Nó gật đầu rồi kéo vali ra xuống lầu, nó để lại 1 tờ giấy cho quản gia Lê, bảo bác là sẽ đi 1 thời gian và đừng báo với mọi người. Nó ra cửa sau nơi Kyo và Lyo và 3 người người cấp C đang đợi. Cả bọn lên xe rồi phóng thẳng lên sân bay, bọn nó đến sát giờ nên lên máy bay luôn. Nó ngồi trên máy bay mà cảm giác buồn man mát

- ” Làm vậy thì Anh 2 và Ken sẽ nổi điên mất! Nhưng mình phải đi! Mình muốn đầu óc thanh thản hơn! Xin lỗi mọi người” – Suy nghĩ của Nó

7 tiếng sau Nó cũng đặt chân xuống đất nước Mâco xinh đẹp. Nó và 5 người còn lại bắt Taxi về khách sạn TM (Khách sạn của nhà Nó, khách sạn này đã được căn dặn là không được thông báo vs ai là nó ở đây).

Lúc đó tại nhà (1h chiều)

- Saphia!!!!!!!!!!!!!! – Kino điên cuồng hét lên đập gãy chiếc ghế
- Bình tĩnh Kino! Bây h’ tìm Saphia mới là điều quan trọng! Bình tĩnh lại! – Ruby vỗ nhẹ vào lưng Kino
- Cả Kyo và Lyo cũng đi rồi! – Saka và Soka chạy xuống nhà
- Oap!!!! Có chuyện gì vậy? – Hân vừa thức dậy, vẫn còn đang buồn ngủ

- Chuyện gì cái đầu mày ý! Em tao đi rồi! – Kino
- Cái gì???? Sao lại thế?- Hấn hét lên
- Chuyện là vậy !@#\$\$%^&^*() – Key kể 1 lèo cho Hấn nghe
- Vậy con nhỏ đó đâu – Hấn tức giận hỏi
- Saphia giết rồi! Ném xuống biển đông cho bạch tuộc cưng của nó xơi tái rồi – Berin
- Không nói nhiều nữa! Huy động tất cả đi tìm nó bằng được thì thôi! – Kino

Quay lại Macao

Sau khi cả bọn cất đồ xong liền lăn ra ngủ 1 mạch đến 5h mới dậy. Vừa dậy xong cả bọn kéo nhau đi khắp nơi trên Macao, vừa đi vừa cười đùa đủ trò.

Bọn nó cứ chơi mà không để ý hay vướng bận gì việc ở nhà.

3 tháng sau khi đi Macao nó nhận được tin nhắn của Ruby

- ” Bao h’ mày về! Kino với Ken sắp Phóng hoả giết người vì mày rồi! Nhìn 2 ông ý hốc hác như 2 bộ xương trôi ý”
- “Chắc khoảng 2 tháng nữa thì tao về” – Nó nhắn lại
- ” Nhanh Nhanh nha mày! Không 2 ông ý tèo đấy” – Ruby
- ”Oh’! Bye!” – Nó
- ”Bye” – Ruby

Nó nhắn xong dứt điện thoại vào túi rồi tiếp tục đi chơi.

2 tháng sau

- Chuẩn bị hành lý rồi về thôi! – Nó gọi ý ới 5 chàng trai
- Vâng! Xong ngay đây ạ! – Kyo
- Nhanh nha! – Nó nói rồi xuống đại sảnh khách sạn ngồi

5 sau 5 chàng trai cũng bước xuống, bọn nó ra sân bay rồi bay về Việt Nam.

Vừa bước chân đến trước cổng Nó và anh em Kyo đã phải giật mình khi nhìn căn nhà (3 tên cấp C kia té ui’). Căn nhà nhìn âm u, tan hoang chả khác gì nhà hoang (May là vườn hoa vẫn còn nguyên), đã thế nhà còn mọc thêm mấy cái dây leo nhìn thì chắc ai đi qua 100% sẽ nghĩ đây là căn nhà hoang

- Haizzzzz! – Nó thở dài thườn thượt nhìn 2 thằng đang tái mét mặt bên cạnh lại
- Ê! 2 nhóc vô trước đi! – Nó chợt nảy ra sáng kiến
- 2 thằng vừa nghe vậy mặt tái hơn lắc đầu nguây nguây, mắt rưng rưng sắp khóc.
- Thôi! Chị đùa mà 2 đứa mày cứ làm như thật ý! 2 đứa bay đỡ sao nổi đạn của anh 2!- Nó
- Mới có 5 tháng mà nhìn như nhà hoang ý- Kyo
- Nhìn khiếp đảm quá – Lyo

Cả 3 đứa bước vào nhà, vừa vào đến nhà thì “Choang” từ bên trong có cái bát bay cái vèo ra ngoài vỡ tan kèm với tiếng nói

- Tìm Saphia cho tôi!!!!!!!!!! – Kino hét âm vang vọng ra
- Lật tung tất cả! Tìm Saphia về đây!!!!!!!!!! – Hấn

- Bọn mày bình tĩnh xem nào!!!!!!! – Key

Nó đứng bên ngoài vừa chảnh cái bát cũng phải ngán ngấm, nó bước vào nhà

- Em mới đi có mấy tháng mà 2 người phá nhà thế ha? – Nó quát um lên

Vừa dứt lời thì “Vèo” 2 cái bóng chạy với tốc độ kinh khủng ôm chầm lấy cô

- Em gái bé bỏng của anh! Em về rồi! – Kino ngen ngào

- Em về rồi! Lần sau làm ơn đừng bỏ đi như vậy nữa – Hấn

Nó không biết nói gì ngoài đứng cho 2 người đó ôm

- Không đẹp trai gì cả – Nó nhìn mặt 2 chàng nhà ta thốt ra 1 câu rất phũ phàng làm đau lòng người

- Hô hô! Mấy ông ý ăn uống thất thường thì làm sao mà đẹp được! – Berin bước ra

- Bác Lê! – Nó gọi bác quản gia

- Dạ! Tiểu thư cần gì ạ! – Bác Lê

- Bác bảo đầu bếp nấu nhiều món tẩm bổ nha bác – Nó nói rồi kéo 2 chàng trai về ghế sofa

- Vâng! – Bác Lê bước vào trong bếp

Nó tính kéo 2 người về sofa ngồi nhưng khi nhìn thấy cái sofa mà nó cũng phải ngán ngấm, bộ sofa giờ mỗi nơi 1 miếng, nó liếc xéo 2 chàng

- Cái ghế này là thế nào đây – Nó

- Ken phá ấy – Kino trả lời cái roẹt

- O! Cái gì thế! Kino phá thì có! – Hấn lật lại

-Ken

- Kino

-Ken

-Kino

@%^&*(*())

- Stop! Em giết bây h’! Ngồi đất đi! – Nó quát um lên

Cả 2 giật mình ngồi xuống

- Đưa ảnh đây mày – Ruby chìa tay ra cười hớn hở

- Haizzz! Của 2 đứa mày đây – Nó vứt tập ảnh về phía trước mặt Ruby và Berin

Mấy đứa cứ ngồi xem ảnh mà cười phở lớ như mấy con trốn trại

- Thiếu gia! Tiểu thư! Vào ăn cơm đi ạ! – Bác Lê bước ra

- Vào ăn cơm! Nhanh! Ngay lập tức – Nó đứng lên đẩy Hấn và Kino vào phòng ăn

Ngày hôm đó cả 2 bị nó tẩm bổ cho 1 đồng thứ khiến 2 thành phát sợ

- “Lần sau Saphia mà bỏ đi thì không nên ăn uống thất thường nữa! Nếu không về kiểu gì cũng bị nhồi như nhồi gà” – 2 chàng trai nhà ta có chúng 1 suy nghĩ.

19. Chương 19

Sau khi nó trở về được ngày thì nó nhận được liên tiếp 3 chiếc thiệp mời, mở ra xem nó suýt bật cười. 3 chiếc thiệp đó là của Thành, Đạt và Tiến và cô dâu không ai khác chính là 3 con nhỏ Sasa, Mymy và Lyly.

- Gì vậy? Thiệp của ai đó? – Kino

Nó không nói gì phi 3 chiếc thiệp ra trước mặt mọi người, ai đọc xong cũng cười như bọn tâm thần. Nó lấy đt ra nt cho Tiến

- ” Thành công quá nhỉ? Thành công vậy chắc mấy anh không nhớ đến em đâu nhỉ?”- Nó

- ” Làm gì có! Sao lại không nhớ em được cơ chứ! Nhờ em mà bọn anh mới được như ngày hôm nay mà!” – Tiến

- ” Vậy tình hình sao ui?” – Nó

- ” Có thai được 2 tuần! Không những vậy còn yêu bọn anh luôn” – Tiến

- ” Oa! Vậy là toàn thắng rồi! Hôhồ ” – Nó

- ” Bọn anh phải cảm ơn em! Cảm ơn trước đây đã cứu rỗi bọn anh! Cảm ơn vì đã cho bọn anh hạnh phúc! Em là 1 nửa mạng sống của bọn anh!” – Tiến

- ” Đừng như vậy! Đám cưới em sẽ đến! Chúc anh hạnh phúc!” – Nó mỉm cười

2 ngày sau tại khu Liroy (Chế) có 3 đám cưới ghép được diễn ra 1 lúc. Cả bọn bước vào, nó vừa bước đến cửa thì đằng sau, Sasa bước tới

- Saphia! Xin lỗi em truyện trước kia! Lúc đó do bọn chị không tốt và cảm ơn em vì tất cả! Nếu không có em bọn chị nghĩ sẽ không có hạnh phúc như ngày hôm nay! – Sasa nói mắt rơm rớm

- Em không trách các trị! Hãy nhớ là hôm nay là ngày vui! Đừng rơi nước mắt – Nó nói rồi rút khăn tay ra lau cho Sasa

- Bọn chị thực sự cảm ơn em – Cả 3 đồng thanh rồi bước đến ôm nó, nó cũng đáp lại cái ôm đó.

Ngày hôm đó phải nói là 1 ngày khá vui với nó. Vừa về đến nhà nó nhận được điện thoại của ba mẹ

- Con nghe – Nó

- ” Bọn ta cần con quay về đây ngay lập tức!” – Ba nó

- Có chuyện gì sao ạ? – Nó

- ” Bọn ta muốn con và 2 đứa kia về đây và đón vài người họ bọn ta” – Ba nó

- Ai vậy ạ? – Nó

- ” 1 đối tác làm ăn! Người có thể bị ám sát bất cứ lúc nào” – Ba nó

- chiều mai con sẽ có mặt – Nó

- ” Ukm! Nhanh nhé! Chuyện này đừng nói với anh con! Nó sẽ điên lên đấy! ” – Ba nó

- Vâng! Con chào ba! – Nó

- Sao? Có việc gì? – Ruby

- Ba cần chúng ta quay về đón đối tác! Chiều mai phải có mặt và không được phép nói cho ai biết – Nó cau mày

- Gọi Kyo và Lyo đi! Chúng ta đi luôn! – Berin

20 sau bọn nó đã lên ra cửa sau thành công (lúc này là 11h30 đêm) và vẫn giống lần trước nó để lại tờ giấy cho bác Lê.

6h tối tại sân bay John F. Kennedy, bọn nó bước ra khỏi sân bay và nhanh chóng phóng về biệt thự Kisa (Mọi ng' tự hiểu).

- Cô chủ! Người đã về! – Các người hầu ra đón khi bọn nó vừa bước chân xuống xe

Bọn nó không nói gì, chạy thẳng vào phòng khách

- Ba! Lần này là ai? – Nó nói nhanh không kịp thở

- Là hoàng tử của Anh quốc! – Ba

- ANh John và ANh Eric – Cả 3 đứa thót lên

- Ukm! 2 đứa sẽ mang tân nương đến đây sống 1 thời gian! Ta muốn các con ngày mai đến đón 4 người họ, và sau đấy mang họ về 1 thời gian. – Ba Ruby

- Vâng! Bọn con hiểu ạ! – Bọn nó lại đồng thanh

- Thôi! Các con lên nghỉ đi! – Ba Berin

Bọn nó lên nhà, vừa bước vào phòng, nằm lên giường thì lún ra ngủ luôn.

Sáng hôm sau tại sân bay John F. Kennedy, bọn nó dẫn theo 30 chục người đợi ở cửa

- Lâu quá! Uhuhu! – Ruby ngồi thụp xuống

- Chóng mặt quá! Tê chân quá! – Berin đứng giữa vào cây cột

Nó bắt đầu tỏ ra khó chịu thì từ bên trong, 4 người đeo kính đêm bước ra, mỗi tội là 4 người này.....Xấu thậm tệ

- Bọn mày ơi! Chắc không phải đâu ha? – Ruby hoá đá

Nghĩ là không phải nhưng khi 4 người đẩy tiến về phía chúng nó làm cả bọn giật thót

- Lâu quá không gặp – cô gái mặt váy trắng bước lên. Cả lũ hoá đá ra khi nhận ra giọng nói đấy.

- Mấy anh chị....Làm gì mà.....mà khiếp quá! Mới.....mới đi phẫu thuật chỉnh....chỉnh hình ha? – Berin lắp bắp

- Cái con bé này! Vẫn thích đùa như xưa – Sara (vợ của John)

- Mấy anh chị hoá trang thế thì đến cả dòng họ em cũng ko nhận ra – Nó

- Hi! Vậy là bọn chị hoá trang rất xuất sắc rồi – Risa (Vợ Eric)

- Đi thôi! – John bước đến cười

Về đến nhà (4 người ở trên xe đã bỏ trang phục ra ùi

- Hoàng tử! Vương Phi! Chào mừng các vị!- Ba mẹ bọn nó cúi xuống chào

- Chào các bác! Lâu không gặp! Lịch trình sẽ như thế nào vậy ạ? – Eric

- Mọi người sẽ ở đây 3 ngày! Sau 3 ngày các vị sẽ về với Saphia, Ruby và Berin- Ba nó

- Vậy đi nghỉ thôi! Bọn này ở đâu? – John

- Các con đưa họ lên phòng đi – Ba Berin

- Vâng! – Bọn nó đồng thanh rồi đứng dậy

3 ngày sau bọn nó về , vừa bước đến cổng

- O! Sao giống nhà hoang quá vậy em? – Risa ngơ ngác

- Không lẽ mấy em cho tụi này ở nhà hoang? – Sara

- Haizzz! Mới có mấy ngày mà đã lại đau ra đó rồi! – Ruby thở dài

- Lần này có cả Key nữa – Berin

- Vào thôi! – Nó nói rồi bước vào

- Cô chủ! Mấy người đã về! – Bác Lê chạy ra

- Mọi người đâu rồi bác Lê? – Nó

- Dạ! Ở trong bệnh viện ạ! – Bác Lê cúi mặt xuống đất lí nhí nói

- Ở trong bệnh viện là sao? – Cả 3 con hét lên

- Dạ! Cậu Ken bị chảy máu dạ dày do nhịn đói và uống rượu ạ! Cậu ấy nằm trong đấy được 2 ngày rồi ạ! – Bác Lê nói vs giọng đau khổ

-Tao sẽ giết tên đó! Đưa họ lên phòng hộ bọn cháu để bọn cháu vào bv – Nó nói xong chạy đi

- Khoan! – Eric kéo tay nó lại

- Sao vậy ạ? – Nó

- Bọn anh đi cùng! – John

- Sao cũng được! Moto đẩy ạ! – Ruby

- Uk! – John

Cả bọn phóng Moto đến thẳng bệnh viện rồi chạy xộc về phía phòng bệnh. ” Rầm” Bọn nó mở toang cửa ra khiến cả phòng quay ra nhìn.

20. Chương 20

“Rầm” Bọn nó mở toang cửa xông vào khiến cả phòng quay ra nhìn

- Mấy em/chị về rồi – Cả phòng đồng thanh

- Sao em lại bỏ đi thế ha? – Kino và Ken chạy lại ôm 3 đứa

- Anh ơi! Ken....-Mắt nó bắt đầu rung rung

-Haizzz! Ken nó tưởng em bỏ nó đi nên uống rượu suốt mà không ăn gì cả nên mới dẫn đến tình trạng này – Kino thở dài

- Nó nằm như thế này được 2 ngày rồi – Key ôm Berin

- Có nguy hiểm không? – John từ ngoài bước vào

- Ai vậy? – Key và anh em Saka

- Anh – Kino và Anh em Kyo

- Ai vậy mà? – Key hỏi Kino

- Đây là 2 hoàng tử và 2 vương phi của Anh quốc – Kino

- Vậy ta ra ngoài để 1 mình Saphia ở đây thôi! Anh nghĩ chắc nó cần yên tĩnh – Eric

- Vâng! – Cả bọn đồng thanh

Sau khi tất cả ra ngoài nó mới từ từ bước đến rồi ngồi xuống. Nó lăm lăm bàn tay lạnh buốt của hân mà khóc, nó khóc vì thấy có lỗi, nó khóc vì nó rất yêu hân

- Ken ơi! Dậy đi anh! Em về rồi này! Mở mắt ra đi anh! Mở mắt ra mà nhìn em này! Em xin lỗi nhưng em bắt buộc phải làm thế! Em chỉ đi có vài ngày thôi mà! Ken ak! Mở mắt ra nhìn em đi anh! – Nó nói trong nước mắt, nhưng bù lại nó chỉ nhận được sự im lặng. Nó tuyệt vọng khóc nức thành tiếng nhìn người con trai mà nó yêu đang nằm trên giường bệnh, sắc mặt nhợt nhạt, không có nổi 1 nụ cười trên môi (Saphia rất thích nụ cười của Ken). Nó đau, nó đau lắm, tại sao hắn lại nằm ở đây chứ, nó khóc, nó khóc vì hắn, vì người đã chiếm trọn trái tim của nó, người đã phá tan l

ớp băng trong tim nó.

- Tỉnh dậy đi Ken ơi! Em yêu Anh! – Nó nói rồi gục đầu xuống giường

.....

- Saphia! Saphia ak! Dậy đi em! – Tiếng hấn gọi nó

Nó bật dậy, trước mặt nó là hấn đang ngồi trên giường bệnh mỉm cười nhìn nó. Nó rơi nước mắt ôm chầm lấy hấn, nhưng không được. Hấn dần dần trở lên trong suốt và mờ đi

- Ken ơi! Anh sao vậy! Anh bị sao vậy Ken ơi! Anh đâu rồi Ken – Nó rơi vào bóng tối, khóc nức lên chạy đi tìm hấn, gọi tên hấn

.....

Nó bừng tỉnh, trên khoé mắt vẫn còn những giọt nước mắt. Nó nhìn hấn, hấn vẫn nằm đấy, nó thực sự sợ mất Ken, nó lại bật khóc

- May quá! Chỉ là ác mộng! Nhưng nếu anh rời xa em thì em làm thế nào đây! Ken ơi! Dậy đi! Đừng xa em! – Nó nắm lấy tay Ken, gục mặt vào tay Ken.

Cả bọn lúc này từ ngoài đi vào, nhìn thấy nó mà ai cũng suýt té ngã. Nó đang khóc, khóc rất nhiều, những giọt nước mắt đó làm ai cũng phải đau lòng. Kino bước đến, ngồi xuống cạnh nó và ôm lấy đôi vai đang run rẩy của nó

- Anh ơi! Ken sẽ không bỏ em phải không anh? Ken sẽ không biến mất phải không? – Đôi mắt nó ngấn lệ nhìn Kino

- Uk! Ken sẽ không bỏ em đâu! Nó sẽ sống vì em! Nó yêu em! Nó sẽ không để em lại 1 mình đâu. – Kino an ủi nó mà trong lòng thấy đau sót khi nhìn thẳng bạn mình đang nằm trên giường và cô em gái mà anh hết mực yêu thương khóc.(Bọn nó không báo cho ba mẹ Ken biết vì sợ họ lo quá mà lại vào bệnh viện nằm với Ken).

Nó khóc như sắp cạn nước mắt rồi gục trong tay Kino. Ai nhìn nó lúc này cũng phải thở dài vì đau sót.

Nó hôm nào cũng ngồi bên giường khóc rồi lại ngất, dậy rồi thì lại khóc, ăn uống kém đi rất nhiều khiến ai cũng xót mà trong khi đó Ken vẫn chưa tỉnh lại. (Chảy máu dạ dày thui mà nằm lâu thế, mãi chẳng tỉnh). 2 ngày sau nó rơi vào tình trạng chết lâm sàng khiến Kino cũng phát điên lên. Kino h' đây bắt buộc phải gọi cho ba mẹ Ken và ba mẹ nó. Sau khi kể tình hình cụ thể ba mẹ Ken và Key (bạn với nhau mà lị) đều phóng đến bệnh viện còn ba mẹ nó mai mới có thể về đến đây.

“Rầm” Ba mẹ Ken và Key mở cửa vào

- Ken! Ken! Con sao vậy! Tỉnh lại đi con! – Mama Ken

- Chuyện này là sao vậy? – Papa Ken nhìn Kino

Kino bắt đầu kể tường tận mọi việc cho ba mẹ Ken và Key nghe, ai nghe cũng phải đau xót

- Ken ơi! Con dại quá! – Mama Key

- Saphia ak! Lâu lắm rồi ta không gặp con! Tại sao khi gặp con lại trở thành như vậy – Papa Key bước đến giường nó bên cạnh mà vuốt ve khuôn mặt xanh xao của nó

- Ba mẹ đã từng gặp em ý? – Key

- Đúng vậy! Khi ta gặp con bé nó mới chỉ 5 tuổi, các con hồi đấy cũng đã gặp con bé rồi mà! – Papa Ken

-Tại con thực sự không nhớ! – Key

- Tại cả lũ bọn mày đàn quá mới không nhớ! Mày với Berin là yêu nhau từ nhỏ rồi! Nhớ lại đi! Ken vs Saphia hùi đó cũng vậy!- Kino trùng mắt

- Thật ă? – Ruby và Berin

- Thật! – Kino

- Tao nhớ hồi nhỏ có từng gặp 1 cô bé! Cô bé đó hoạt bát, rất dễ thương và thường xuyên đưa tao ra bờ sông chơi! Đó cũng là mối tình đầu của tao! – Key suy nghĩ

- Em hồi đó cũng thường dẫn 1 cậu bé rất kute ra bờ sông chơi! – Ruby

- Không lẽ.....- Cả 2 đồng thanh

- 2 đứa mày sao hum nay ngu quá zậy? – Kino bực mình thật sự

- Vậy truyện của Ken và Saphia là như thế nào? – Ruby

- Ken và Saphia gặp nhau trên 1 cánh đồng, lúc đó Saphia đang khóc vì con Lip (Con mèo nhà nó nuôi hồi đấy) mất, nó đang ngồi khóc thì từ đâu Ken đi đến và an ủi con bé. Từ đó mỗi khi muốn gặp Ken là con bé ra cánh đồng thì sẽ tìm được Ken. Bọn nó chơi đùa rất vui cho đến 1 hôm ông nội của Saphia (người còn lại trong các ông bà của bọn nó) ốm nên ba mẹ đã cấp tốc đưa 3 các em sang nước ngoài và không để lại lời chào! – Kino từ từ kể

- Ồ! ra là lúc đấy mày sang nước ngoài 1 thời gian là vậy! – Key như chợt nhớ

- Ui! Đau quá! – 1 tiếng nói vang lên khiến ai cũng quay sang nhìn.

Người phát ra tiếng nói ấy không ai khác chính là hấn

- COn tỉnh rồi – Mama Ken vui sướng

- Mẹ, Ba, mọi người có chuyện gì vậy? – Hấn ngơ ngác hỏi

- Mày uống rượu nhiều nên bị chảy máu dạ dày! Hôn mê 1 tuần rồi! – Key lắc đầu nhìn thẳng bạn thân

- Saphia! Saphia đâu? – Hấn như chợt nhớ ra điều gì

- Nằm ngay giường bên cạnh kia! Mất anh để trên zời ak? – Anh em Saka và Anh em Kyo đồng thanh

- Sao vậy? Saphia sao vậy? – Hấn hốt hoảng định xuống giường nhưng bị mọi người ngăn lại

- Rơi vào tình trạng chết lâm sàng! – Ruby đau khổ nói

- Tại sao lại rơi vào tình trạng đó – Hấn nói như hét

- Vì mày! Vì mày nằm ở đây nên con bé mới đau khổ! Nó bảo là vì nó nên mày mới nằm ở đây! Từ khi trở về thấy nằm đấy thì hôm nào cũng khóc và cuối cùng rơi vào tình trạng bây h’! – Kino nói to

- Anh dại quá! Tại sao lại nghĩ là Saphia bỏ anh! Nó yêu anh còn không hết thì làm sao bỏ anh được chứ – Berin bật khóc rúc vào lòng Key

Hấn sững sờ gục mặt xuống đầu gối và lần đầu tiên hấn bật khóc sau mười mấy năm (Lúc nó bỏ đi hấn chỉ điên cuồng thôi chứ không khóc). Hấn đã làm gì thế này! Hấn đã làm gì người hấn yêu thế này. Hấn cứ gục đầu như thế cho đến khi vết thương của hấn bộc ra do khom người quá lâu, lại 1 lần nữa rơi vào trạng thái hôn mê. Ai cũng đau lòng, ai cũng nhìn cả 2 mà đau xót.

21. Chương 21

Kino bước vào phòng bệnh

- Sao rồi? – Kino hỏi
- Từ sáng đến h’ anh ý cứ như người mất hồn ý! – Ruby đang cầm bát cháo
- Để anh! – Kino cầm bát cháo và tiến đến giường của Hấn
- Mà tính không ăn ha? – Kino

Hấn lắc đầu

- Mà không ăn khi Saphia tỉnh dậy nhìn thấy sẽ đau khổ mà rơi vào tình trạng lâm sàng tiếp đấy! – Kino
- Hấn mở mắt to ra từ từ ngồi dậy
- Có vậy chứ – Kino để chiếc bàn lên giường cho Ken rồi đặt bát cháo lên bàn

Hấn cứ vừa ăn vừa nhìn nó

Việc này cứ liên tiếp xảy ra 3 ngày. Sáng sớm khi mọi người vẫn đang ngồi nhìn nó thì chợt thấy tay nó động đậy. Anh em Saka và anh em Kyo quýnh lên chạy đi gọi bác sĩ, sau khi kiểm tra xong bác sĩ mỉm cười rồi đi ra ngoài thì nó cũng mở mắt ra

- Đau đầu – Nó nhăn mặt ngồi dậy
- Em/Mày không sao chứ – Đồng thanh
- Không sao? – Nó lắc đầu rồi ngẩng mặt lên thì thấy vẻ mặt lo lắng của hấn đang nhìn nó ở giường bên cạnh. Nó chợt rơi nước mắt rồi bất thành linh nhảy xuống giường rồi nhào vào lòng hấn
- Anh quá đáng lắm! Có biết em lo không ha? Em sợ anh sẽ bỏ em đi có biết không ha? – Nó nói trong nước mắt
- ANh xin lỗi! – Hấn chỉ nói được 1 câu rồi ôm chặt nó
- Ai nhìn thấy cũng cảm thấy gỡ bỏ được nặng nhọc và mỉm cười.
- Cả 2 đứa đó dậy rồi sao? – John cùng 3 người khác bước vào
- A! ANh! Xin lỗi! Chưa đưa mọi người đi chơi được! – Nó mỉm cười hối lỗi nhìn 4 người
- Không sao! Em khoẻ hấn rồi đưa bọn này đi cũng được! – Eric cười
- Ai vậy? – Hấn thắc mắc
- Là 2 hoàng tử và vương phi của Anh Quốc – Ruby
- Ukm! – Hấn vẫn ôm nó

3 ngày sau cả 2 đứa xuất viện, tất cả pama đều vui mừng và tổ chức 1 bữa tiệc cho nó và hấn và cũng đính ước giữa các gia đình với nhau luôn 1 thể. Ngày hôm đó tiếng cười cứ vui rộ lên sự hạnh phúc khiến hàng xóm cũng cảm thấy vui lây (Làm gì có hàng xóm, nhà của mấy người được có được xây trong 1 khu với người khác đâu mà hàng xóm).

Sau khi nó và hấn ra viện, cả bọn hôm nào cũng đi chơi. Đang đi chơi thì điện thoại nó vang lên bài “Face” của NU’EST

- Alo – Nó
- “Chị! Tứ tiểu thư về rồi!” – Bình ở đầu dây bên kia
- Ô! Vậy ha? Tốt quá! Cứ tưởng không về!- Nó hớn hở rồi cúp máy

- Gì vậy? – Ruby và Berin

Nó nói thầm vào tai 2 con bạn khiến cả 2 con mắt sáng lên như sao

- Sao vậy? – Kino

- Về Evil! Có tý việc! – Ruby cười đứng dậy cùng 2 con bạn. Cả bọn nhì theo thắc mắc nhưng vẫn đi theo.

Tại Evil

- Chị! – Tứ tiểu thư chạy đến ôm chầm lấy 3 đứa nó

- Mộc Linh Chi (Sin): Thuộc cấp B trong bang, tính tình hoà đồng, ba mẹ làm là chủ tịch 1 công ty là làm trong công ty thuộc gia đình nó và còn là người Saka yêu,

- Hoàng Linh Mỹ (Lin): Thuộc cấp B, Tính tình nhí nhảnh, gia thế giống Sin, là người Soka yêu.

- Trương Hạnh Dương (Gin): Thuộc cấp B trong bang, tính tình giống Kyo, gia thế giống 2 nàng kia. Sau này sẽ là người yêu của Kyo.

- Đình Hạ Liên (Zin): Thuộc cấp B trong bang, tính tình giống Lyo, gia thế giống 3 đứa trên. Sau này làm người yêu Lyo

Ps: Anh em Kyo cũng có gia thế giống mấy nàng này

- Sin/Lin – Anh em Saka

- Đừng có mà mừng quá mà hoá zò – Nó cốc vào đầu 2 thằng

Anh em Kyo sau khi bước vào cũng phải chết sững khi nhìn thấy Gin và Zin (Xinh mà). Nó đánh mắt thấy vậy liền cười ngĩ thầm “Sắp có thêm 2 cặp đôi nữa rồi! Hô hô”

Vậy là cả ngày hôm đấy phải nói chuẩn là 18 con người cứ kéo nhau đi hết chỗ này đến chỗ kia mà không biết gì là mệt mỏi.

2 ngày sau hoàng tử và vương phi về nước, đứng trong sân bay mà ai cũng luyến tiếc tạm biệt.(chơi chưa đủ mà)

Và cũng ngay ngày hôm sau bọn nó lại bắt đầu đi học lại. Gần đây anh em Saka và anh em Kyo cùng với tứ tiểu thư rất hay tách nhóm khiến ai cũng mỉm cười nham hiểm theo kiểu hiểu ra vấn đề.

Đúng như nó dự đoán, chưa đầy 1 tháng sau đã thấy 8 đứa em của nó và tứ tiểu thư mỗi đứa tay trong tay, ôm ấp, hun hít nhau ngoài vườn hoa sau trường. Cả bọn nhìn thấy phải bật cười

- Hoá ra là chốn ở đây tình cảm với nhau! – Nó bước ra nói với giọng ngọt như chưa bao h’ được ngọt

- O! Anh chị – Cả 8 đứa đỏ mặt đồng thanh

- Khổ yêu nhau thì cứ nói ra! Trốn tránh làm gì cho nó khổ – Ruby chớp mắt

- Thấy khổ chưa! H’ phải trốn ở đây mà tình cảm với nhau – Berin

- Mấy chị trêu bọn em hoài – Tập 2

- Hay đấy! – Hấn

- Giỏi quá lun! – Kino

- Mấy đứa này nhìn vậy mà kinh thật – Key

Mấy đứa đấy đỏ mặt đứng bật dậy chạy thẳng về lớp khiến cả bọn cười sắc súa rơi cả nước mắt.

22. Chương 22

Sóng gió lại nổi lên! Sự ghen tuông của Ken và người bạn cũ của Saphia.

Nó đang ngồi trong lớp nghe nhạc thì điện thoại nó rung lên

- Alo – Nó ngán ngẩm

- “Saphia! Còn nhớ mình không?” – Người bên kia

- Ai vậy? – Nó nhú mày

- “Mình! Bảo Khang! Nguyễn Bảo Khang này!” – Người bên kia cười

- Khang! Là cậu sao? Cậu về rồi? – Nó cười

- “Uk! Ra sân bay đón mình nhé?” – Khang

-Ok! Đợi mình 20 ! Mình ra! – Nó nói rồi cúp máy gọi 2 con bạn

- Khang về

rồi! Ra đón thôi! – Nó đứng bật dậy

- Ok! – Cả 2 đứa cũng bật dậy

- Mấy đứa đi đâu vậy? – Kino nắm tay nó

- Khang về rồi! Em ra đón Khang! – Nó cười

- Bọn anh đi cùng – Kino

- Thôi! Bọn em tự đi được rồi! Vậy nha! – Ruby nói xong kéo luôn hai con bạn đi

20 sau tại sân bay

- Khang! Cậu về rồi! Lâu lắm không gặp! – Bọn nó chạy đến ôm chầm lấy Khang

- Cậu ở đâu! – Berin

- Mình ở nhà các cậu 1 thời gian nhé? – Khang cười

- Ok! – Cả 3 đồng thanh

20 sau tại nhà nó

- Đi đón ai vậy? – Hấn chạy từ trong nhà ra cười

- Là bạn! – Nó nói rồi kéo vào nhà

- Anh Khang/Khang – Kino và Anh em Kino thốt lên

- Chào! Lâu không gặp mọi người – Khang

- Vừa về ha? – Kino

- Vâng! Em vừa về! – Khang

- Giới thiệu đi chứ – Key

- Đây là Khang! Hay còn gọi là Dan! Là con lai Việt-Mỹ! Bạn từ hồi cấp 1 của bọn em! – Nó

- Đây là Key! Chồng tương lai của mình! – Berin bước đến chỗ Key

- Đây là 2 anh em Kyo và Lyo! 2 cánh tay của bọn mình bên Mỹ – Ruby

- Vậy cậu và anh Kino thế nào rồi – Dan

- O.....-Ruby

- Bọn anh là 1 cặp! – Kino

- Ô! Chúc mừng! Còn cậu thì sao Saphia? – Dan quay ra nhìn nó
- Đây là Ken! Chồng tương lai của mình – Nó chỉ vào Hấn
- Chào! – Hấn
- Ukm! Chào! – Dan
- Giữ Saphia cho kỹ vào nhé! Saphia là 1 viên đá quý! Nếu cậu làm mất tôi sẽ cướp của cậu đấy! – Dan nói thâm vào tai Hấn khiến hấn nhú mày
- Tôi nay chúng ta ăn lẩu! – Tứ tiểu thư cười
- Ok! – Cả bọn hưởng ứng

Tối hôm đó cả bọn cười đùa vui vẻ trừ 1 người. Người đó là hấn, Hấn cứ hết nhìn Dan rồi lại nhìn Saphia mà nhú mày lại.

Nguyễn Bảo Khang (Dan): 17t. Là con lai Việt – Mỹ, sở hữu vẻ tuấn tú, đôi mắt nâu, mái tóc màu hạt dẻ trông rất đẹp trai. Là bạn từ nhỏ của bọn nó. Vừa đi du học ở ANh về.

Sáng hôm sau tại lớp học:

- Các em! Lớp chúng ta hôm nay lại có thêm 1 học sinh mới nữa! Bạn ý là con lai Việt-Mỹ! – Gv nói mắt sáng lên như sao
- Ồ!!!!!!! – Cả lớp rộ lên
- Em vào đây đi – Gv

Dan bước vào và đứng lên bục

- Chào các bạn! Mình tên Nguyễn Bảo Khang! Các bạn cứ gọi mình là Dan! – Dan cười tươi
- Woa!!!!!! Ui! Cute! – Hs1
- Hôhô! Lại thêm 1 hotboy – hs2

!@\$%^^&***(
(

- Em ngồi bàn trống đằng sau Saphia và Kino nhé – Gv (Lớp ít ng' nên thừa nhiều bàn)
 - Vâng! – Dan lại nở nụ cười khiến bà giáo suýt té ngã ra đấy
- Dan vừa bước về chỗ nó đã quay xuống luôn
- Chà! Làm cô ngất rồi kìa! Đào hoa quá! – Nó cười thích thú
 - Chuyện! Dan này mà ra tay thì không bao giờ lại bình thường được! – Dan
 - Kiêu quá rồi nhóc! – Kino
 - Em kiêu đâu! Em như vậy mà anh kêu em kiêu! – Dan
 - Thôi! Stop! Mấy người vừa thôi ak nha! Chưa cãi nhau cũng sắp thành cãi nhau rồi!- Ruby
 - Uk! Thì thôi! – Dan

Saphia cả giờ ngồi cười đùa xui vẻ với Dan mà không để ý có 1 người đang sôi máu (giống kiểu núi lửa phun trào).

H' ra chơi Hấn kéo Dan ra sân sau ngay lập tức

- Cậu muốn gì đây? – Hấn
- Muốn gì là muốn gì? – Dan nói với giọng trêu người hấn
- Đừng có giả vờ giả vịt với tôi! – Hấn tức thật sự

- Cướp Saphia khỏi tay anh! – Dan
 - Cậu đừng có nói nhảm! Saphia là của tôi! Mãi mãi là của tôi! – Hấn
 - Vậy chúng ta sẽ đấu với nhau! Dù sao trước đây vì cô ấy tôi mới đi du học! Bây giờ quay về là để lấy thứ tôi muốn lấy! – Dan
 - Tôi sẽ xem cậu cướp Saphia như thế nào! Hơn nữa Saphia luôn là của tôi! Cậu sẽ thua thôi! – Hấn
 - Rồi để xem! – Dan nói xong bước đi luôn bỏ mặc hấn đang sôi máu.
- Dan ra đến căn tin
- Đi đâu vậy? – Nó
 - À! Anh Ken đưa mình đi thăm quan! – Dan nói rồi chỉ về phía cửa nơi hấn đang bước vào
 - Vậy ha? Thôi ngồi xuống ăn đi! Anh cũng vậy nữa Ken! – Berin
 - Ừ – Cả 2 đồng thanh sau lại nhìn nhau rồi ngồi xuống.
 - Nguyễn Bảo Khang (Dan) – 17t: Là con lai Việt-Mỹ, con của tập đoàn kinh doanh nhà đất, giàu thứ 6 trên thế giới. Có đôi mắt đen của bố và mái tóc hạt dẻ giống mẹ. Là 1 chàng trai phải nói là đẹp (Ngang hàng với anh em Saka và anh em Kyo thôi). Cao 1m80, IQ: 200/200.

23. Chương 23

Chia tay

Tối hôm đó về nhà, bọn nó sau khi ăn cơm thì về phòng. Vừa bước vào phòng thì thấy hấn đang ngồi trên giường nó mặc cái quần đùi và chiếc áo phông vàng hình....(hình j' tyy mình post ấy bạn coi), chân đi dép bông

- Hahahaha! Ăn mặc hay quá! Hahaha! – Cả 3 ôm bụng cười làm hấn không hiểu gì. Như chợt nhớ ra gì đó hấn cúi xuống nhìn, rồi khuôn mặt của hấn đỏ như rổ cà chua
 - Đừng có cười nữa! Anh có điều muốn nói- Hấn bực
 - Ừm! ANh nói đi! Haha! – Nó ôm bụng
 - Anh muốn em tránh xa Dan! – Hấn thẳng thừng khiến cả bọn nín lại nhìn hấn chằm chằm
 - Anh nói cái gì vậy? – Ruby
 - Cậu ta đâu phải người tốt đâu! Đừng có tốt với cậu ta nữa! – Hấn nói lớn nhưng không to lắm nên chỉ trong phòng này nghe đk
 - Anh ghen? – Nó
 - ANh không ghen gì hết! ANh nói mà em không tin ha? Cậu ta chả có gì tốt đẹp cả! – Hấn
- “Bốp” 1 phát tát trời giáng khiến ai cũng ngỡ ngàng (trừ nó), không ai tin được là nó tát hấn
- ANh thôi đi! Dan là bạn của em! Nếu anh nghĩ xấu bạn em như vậy thì mình chia tay! Còn bây giờ thì đi đi! – Nó hét to chỉ ra phía cửa
 - Được! Anh đi! Mặc kệ em! Từ nay muốn gì kệ em! Và anh vs em từ nay cũng không còn gì nữa cả!- Hấn cũng hét lên rồi đi ra ngoài đóng sầm cửa vào

Hấn vừa ra ngoài nó liền ngồi phịch xuống đất úp mặt vào 2 đầu gối mà khóc, lần này khóc vẫn là vì hấn, tại sao nó luôn khóc vì hấn? Tại sao hấn luôn làm nó đau? Lời hấn nói như đâm vào tim nó! Hấn sẽ bỏ mặc nó thật sao? Sẽ không quan tâm nó thật sao? Nó đau! Nó đau lắm

- Saphia! Anh ý chỉ nói vậy thôi! Anh ý không bỏ mặc mày đâu – Ruby ôm lấy nó
- Đúng vậy! Ngày mai sẽ lại như cũ thôi! – Berin cũng ôm nó vào lòng
- Bọn mày đâu có hiểu Ken! Lời nói của anh ấy cương quyết! Nói là làm! – Nó khóc nức rồi gục trong tay 2 con bạn

Còn bên phía phòng hấn

Hấn vào phòng đóng sập cửa vào

- Mày bị sao vậy? – Key
- Cãi nhau với Saphia ak? – Kino
- Đừng có nhắc đến cô ta trước mặt tao nữa! Từ nay tao với cô ta không còn quan hệ gì hết! – Hấn quát to rồi leo lên giường trùm chăn lại mặc cho 2 thằng bạn vẫn còn đang thắc mắc.

Nằm trong chăn ” Tại sao em không nghe tôi? Tại sao vì nó mà em tát tôi chứ? Em biết là tôi đau lắm không? Em biết làm vậy thì coi như là cắt đứt quan hệ không? Saphia em ngốc lắm! Nếu em thích vậy thì tôi sẽ đồng ý! Tôi sẽ buông tay để em hạnh phúc! ” Suy nghĩ của hấn cứ len lỏi trong những giọt nước mắt đau khổ

Dan nãy h’ hóng cuộc nói chuyện của nó và hấn liền nở 1 nụ cười

- Saphia! Bạn sẽ thuộc về tay mình! – Dan nói nhỏ rồi cũng bước về phòng

Sáng hôm sau ai cũng phải buồn rầu khi thấy 2 nhân vật của chúng ta không nói với nhau 1 câu nào, không lo cho nhau như trước mà chỉ hậm hực với nhau.

- 2 đứa sao vậy! Yêu nhau lắm mà sao lại thành thế này? 2 đứa là người yêu cơ mà – Kino nhìn cả 2
 - Tao/Em không còn quan hệ gì với con nhỏ/tên kia nữa – Hấn và nó đồng thanh rồi tức giận nhìn nhau
- Tại sân sau của trường
- Tôi đã nói là sẽ giành lại được Saphia mà!- Dan cười khẩy

Hấn không nói gì mà bỏ lên lớp

Cả ngày hôm đó cả 2 cứ hậm hực với nhau, cho đến buổi tối cả lũ đi Bar. Hấn thì ngồi ôm ấp, hôn má 2 em chân dài khiến nó càng sôi máu hơn, còn bù lại thì hấn sôi máu khi thấy nó cười đùa với Dan. Ai nhìn cũng lắc đầu không nói lên lời khi nhìn cả 2.

- Mày làm gì vậy Ken? Sao lại làm như vậy? Mày yêu Saphia cơ mà!- Kino bực thật sự
- Tao đã nói tao với cô ta không còn gì nữa! Mày đừng nhắc lại nữa! – Hấn đập bàn
- Mày bình tĩnh lại Ken! – Key đứng dậy trấn áp hấn
- Tao xin lỗi! Nhưng thật sự tao với em mày không còn gì nữa! Đừng nhắc lại nữa!- Hấn ngồi xuống hạ giọng
- “Hết rồi! Hết thật rồi! Vậy là không còn gì nữa! Chúc Anh/Em hạnh phúc bên người anh/em chọn! ” – Suy nghĩ của cả 2.

Bỏ đi

Mỗi ngày Nó và hấn cứ đối đầu nhau, mỗi ngày cứ nhìn nhau vô hồn. Nó dần dần rơi vào sự tuyệt vọng, nó quyết định sẽ đến sống với ông nội nó, người mà nó yêu thương hết mực. Ông đang sống trên 1 hòn đảo nằm giữa Thái Bình Dương mang tên 2 anh em nó Thiên Minh, trong 1 rừng cây với vô số muông thú. Ngày hôm đó khi mọi người đã ngủ say

- Ba! Con muốn về sống với ông! – Nó lén gọi điện

- “Sao tưng dưng co lại muốn vậy? ” – Ba nó thắc mắc
 - Ba đừng hỏi gì hết! Ba cho con về sống với ông và chăm sóc ông nhé! Đến lúc muốn con sẽ về! – Nó nói khẽ chỉ đủ ba và nó nghe
 - “Uk! Được!” – Ba nó cũng không ý kiến
 - Nhưng ba đừng nói cho anh biết! – Nó nói lấp lửng
 - ”Con nói vậy là sao? Nó sẽ điên lên mất”- Ba nó hốt hoảng khi nghe con gái cưng của mình nói vậy
 - Con xin ba! Đừng để anh biết! COn biết anh sẽ phát điên nhưng hiện giờ con bắt buộc phải làm như vậy!
 - Nó nói như sắp khóc
 - “Được! Vậy nửa đêm ngày mai hãy đến sân bay! Sẽ có người đưa con đi!”- Ba nó thở dài
- Nó chào ba rồi lên giường nằm, trên giường nó đánh rơi những giọt nước mắt đau khổ. Nó thực sự không muốn như vậy, nó muốn ở bên cạnh hân, yêu hân nhưng h' đây đã trở thành cái gì đây? Không gì cả! Chỉ là sự căm thù và nước mắt! Hân đã thực sự bỏ nó rồi!
- Sáng hôm sau (Chủ nhật) nó bất chợt dậy rất sớm(9h rồi! Sớm gì nữa), gọi Ruby và Berin dậy
- Ruby! Berin! Dậy đi! – Nó gọi nhẹ
 - Ừm! Hôm nay chủ nhật mà! Cho tao ngủ thêm đi – Ruby bực
 - Cháy nhà! Bà con ơi! Cháy nhà! Mau dập lửa bà con ơi! – Nó lấy trong tủ ra 1 chiếc loa hét lên
- 2 con đang ngủ trên giường lăn hết xuống đất
- Cháy! Cháy! Cháy ở đâu! – Ruby hốt hoảng
 - Dập lửa! Nhanh! Đi dập lửa! – Berin định chạy vào nhà tắm cầm chậu nước
 - Hahahahaha! Mắc cười! – Nó
 - A! Con này gan nha! – Ruby và Berin biết mình bị lừa liền tiến gần đến phí nó
 - Bình tĩnh! Đi VSCN đi rồi xử tao! Nhìn 2 đứa mày như 2 con tâm thần trốn trai ý! – Nó
- 2 con như nhận ra gì đó liền chạy vào phòng làm VSCN còn nó thì chạy sang phòng Kino. Nó bước vào phòng nhìn Kino mỉm cười rồi quay sang nhìn Ken 1 cách đau khổ.
- ANh ơi! Dậy đi! Dậy đi chơi với em! – Nó leo lên giường Kino và nằm xuống gối đầu lên tay Kino rồi thì thầm
 - Ukm! Sao vậy? Em muốn đi chơi ak? – Kino mở mắt nhìn nó
 - Vâng! – Nó cười hiền
 - Ukm! Để anh dậy! – Kino ngồi bật dậy
 - Gọi 2 người kia nhé! Em đi gọi bọn nhóc kia dậy! – Nó thơm chụt vào má Kino rồi bước ra ngoài và phá giấc ngủ của từng căn phòng 1.
- 20 sau dưới nhà
- Con kia! Đứng lại! – Berin vừa hé
- t vừa đuổi nó
- Hôhô! Bắt đi! – Nó
- Cả bọn dượt nhau cho đến khi kiệt sức
- H' mún đi đâu mấy cô nương? – Kino
 - Đi nhiều nơi! – 3 con đồng thanh

Cả ngày hôm đó bọn nó chạy đi rất nhiều nơi, chụp rất nhiều ảnh. Buổi tối, sau khi ăn xong cả bọn đang đi dạo trong công viên thì bỗng Dan kéo tay nó lại

- Cậu muốn đi đâu? – Dan nói giọng có hơi bực dọc

- Cậu không nên biết! – Nó quay mặt đi

- Muốn trốn tránh à? – Dan

- Mình biết những gì cậu nói với anh ấy! Mình biết cậu vì mình! Cậu muốn giúp mình kiểm tra tình yêu của anh ấy! H' mình biết tình yêu của anh ấy rồi! Nó không hoàn hảo mà chỉ có sự ghen tuông mà không tin tưởng nhau! Mình sẽ đi 1 thời gian cho khuây khoả! – Nó đờm buồn

- Mình không cần cậu! Chơi với cậu từ nhỏ mình biết rõ cậu! Hãy đi đi! Mình sẽ giữ bí mật cho cậu! – Dan

- Uhm! Cảm ơn! Đi thôi không mọi người đợi! – Nó nói rồi kéo Dan chạy theo mọi người

Hắn từ xa thấy nó nắm tay Dan chạy tới thì sự ghen tuông càng rạo rức hơn

- Tao đi trước! Có việc! – Hắn nói rồi bỏ đi

Nửa đêm, khi mọi người ngủ, nó rón rén sắp xếp quần áo và lên đi cửa sau. Khi nó vừa ra khỏi cửa sau thì cũng là lúc hắn về bằng cửa trước, hắn vừa từ Bar về. Hắn cố uống để say, cố uống để quên nó nhưng đáp lại sự cố gắng đây là thất bại. Hắn bước từng bước nặng nề lên phòng, mở mạnh cửa phòng khiến 2 thằng bạn đang ngủ cũng phải giật mình bật dậy.

- Sao về muộn thế? – Key dụi mắt

- Uhm! – Hắn đáp

- Sao mà không kể cho bọn tao nghe vậy? Đã có chuyện gì? Tại sao 2 đứa lại trở nên như vậy? – Kino

Hắn gục mặt xuống đầu gối khiến 2 thằng nghĩ hắn không muốn nói nên cũng không hỏi, nhưng thật bất ngờ là 1 sau hắn bắt đầu kể tường tận lại mọi việc khiến cả 2 thằng bạn sững sờ

- Mà nói thật chứ! Dan đã nói vậy – Kino ngờ vực hỏi

- Uhm! – Hắn gật đầu

- Không thể nào – Kino thốt lên

- Tại sao? – Hắn và Key

- Dan không thể làm vậy được – Kino nói chắc nịch

- Vậy những lời đó là sao? – Hắn gần như tức giận

- Dan có vị hôn phu rồi! – Kino nhìn 2 thằng bạn

- Cái gì? – Cả 2 thằng sững sờ

- Dan làm vậy để thử mà! Dan nó không bao yêu ai ngoài vị hôn phu của nó đâu! – Kino

- Sáng mai sang xin lỗi Saphia đi! – Key

- Tao.....Tao.... – Hắn ấp úng

- Mà yêu nó thì xin lỗi đi! Đừng để mất nó! H' đi tắm rồi còn đi ngủ! – Kino vỗ vai thằng bạn rồi chèo lên giường

Hắn cứ ngồi dưới đất mà cười mãi không thôi, hắn sẽ xin lỗi nó, hắn sẽ quay về nhưng ngày tháng trước đây với nó.

Sáng hôm sau khi đang ngủ thì tự dưng Ruby và Berin hốt hoảng chạy sang

- Saphia! Saphia bỏ đi đâu rồi! – Ruby

- ĐI đâu là sao? Chắc đi dạo đâu đó thôi! – Key

- Không thể! Đi dạo mà mang theo quần áo làm gì? – Berin
- Câu nói của Berin làm Hấn và Kino phải bật dậy thật sự
- Đi tìm đi nhanh lên! Tìm xem có ai đi cùng không – Hấn hét lên
- Không có! Cả bọn đang tập trung dưới nhà hết rồi – Ruby
- Không tìm được vết tích! Con chip anh gắn ở trên người nó cũng bị nó gỡ rồi – Kino sau khi mở máy lên kiểm tra liền sững sờ (Do nó bỏ đi khá nhiều lần nên hấn gắn 1 con chip lên ng' nó)
- Bằng mọi cách tìm nó đi! – Hấn gục hấn
- Trong lúc đó tại 1 hòn đảo giữa Thái Bình Dương
- Ông! Con về với ông rồi đây – Nó chạy lại ôm ông
- Ôi! Cháu tôi! Ta đã nghe ba con nói rồi! – Ông nó nghiêm nghị
- Con sẽ kể cho ông! H' ta vào nhà thôi ông. – Nó cười buồn rồi dìu ông vào nhà.

24. Chương 24

Tìm Kiếm

- Tìm thấy chưa ạ! – Anh em Saka chạy xộc vào phòng
- Chưa! Còn mấy đứa! – Key thở dài
- Bọn em đã đi Mỹ, Macao, ANh, Pháp nhưng đều không có tung tích – ANh em Kyo

Nó đã bỏ đi được 2 tháng rồi, ai cũng ráo riết tìm nó. Kino gần như phát điên khi mỗi lần tìm nó nhận lại được luôn là con số 0. Ken đưa người tìm kiếm khắp mọi nơi, tới thì nhờ vào rượu để ngủ. Tất cả nỗ lực tìm nó gần như tuyệt vọng khi thông tin về nó là không.

3 tháng tiếp theo

- Ba! Ba có thông tin về Saphia chưa ba? – Kino gọi cho ba
- ”A! Chưa! Ba đang tìm kiếm nó đây!”- Ba nó giả giọng buồn (Ông này nói dối đỉnh quá nhỉ)
- Vâng! Có gì ba hãy nói cho con nha! Bye Bye Ba! – Kino cúp máy

2 tháng kế

- Gọi cho ông nội hỏi thử đi anh! – Ruby
- Ông nội? Là người trước đây đó ha? – Hấn
- Uk! Nó thương ông nội lắm! Ông nội hiểu nó hơn cả tao! – Kino
- Ông nội! – Kino gọi cho ông nội
- ”Ôi! Cháu của ta! Ta nhớ con quá! Con gọi cho ta có việc gì vậy?” – Ông nội nó cười
- Ông ơi! Saphia nó bỏ đi rồi! Saphia có ở chỗ ông không Ông nội? – Kino nói vs giọng như sắp khóc
- ” Nó bỏ đi đâu! Tìm được nó chưa? Nó không về với ta! Ta nhớ nó lắm!” – Ông nội nói vs giọng hốt hoảng (Ông này còn đỉnh hơn baba nó)
- Chưa ạ! Bọn con đang kiếm em nó nhưng mãi không có thông tin gì! – Kino
- “Phải cố gắng tìm được nó nghe chưa! Tìm xong đưa nó về đây với ta! Ta sẽ phải phạt nó mới được!” – Ông nội

- Vâng! Con sẽ mang nó về cho ông! Con chào ông! – Kino cúp máy

- Sao rồi anh? – Berin

- Nó không về với ông nội! – Kino

Cả bọn gục xuống

3 tháng tiếp trôi qua (tính ra vừa tròn 1 năm)

- Kino! Ken! Bình tỉnh lại đi! – Key hét lên chạy lại giữ 2 thằng bạn đang đập phá trong VIP Đen ở Evil

- Bình tỉnh đi mấy anh! – ANh em Kyo

- Saphia của tôi! Saphia của tôi đâu? – Kino đập phá đồ hét lên

- Saphia!!!!!! – Hấn cũng chả kém cạnh

H’ đây nhìn 2 người thật không dám tin họ là những hot boy nữa. Đầu tóc bù xù, 2 cuồng mắt và môi thâm đen, quần áo nhếch nhác, mặt xanh lét hốc hác như người chết

1 năm nữa lại trôi qua

- Tình hình như vậy không được đâu! Đưa mấy người đó về bên ông nội đi! Để ông nội chấn áp tinh thần cả 2! Nhìn 2 người đó bây h’ không khác mấy thằng tâm thần trốn trại! – Dan (Ông này nhìn mấy cảnh tượng này chán nản nên cố làm cách tiết lộ)

- Ukm! Bọn này cũng mệt lắm rồi! – Berin

Sáng ngày hôm sau chiếc máy bay cất cánh bay về hòn đảo giữa Thái Bình Dương, nơi ông nội ở và cũng là nơi chốn của nó.

Đảo Minh Thiên

Vừa bước xuống máy bay

-Woaaaaa! Nơi này đẹp quá! Bao nhiêu ha vậy? – Key

- Chả nhớ! Mấy tỷ hay mấy chục tỷ j’ đấy – Kino ánh mắt lơ phờ (Mẹ ơi! Mấy chục tỷ Ha! Đủ bik hòn đảo này lớn ra sao)

- Từ đây vào đến nhà chính khá xa! Chúng ta gọi trực thăng! – Berin

- Xa là xa bao nhiêu ạ? – Kyo

- Nhà chính nằm ở giữa hòn đảo cơ! Em muốn đi bộ ha? – Ruby chớp mắt

- Ặc! Có chết cũng không! – Lyo

- Đi thôi! Trực thăng đến rồi! – Saka

Tại nhà chính

- Saphia! Saphia! – Ông nó ý ới gọi

- Dạ!!!!!! – Nó trả lời vọng lại

- Mau đi trốn! Bọn nó đến rồi! – Ông hốt hoảng

- Ai ạ? – Nó (Sao hum nay ngu thế)

- Còn ai vô đây nữa! – Ông nó bực

- Ặc! Vậy con sẽ về khu nhà phía Đông! – Nó nói rồi chạy biến

Ở bên ngoài cửa nhà chính

- Oạch! Ở đây có bao nhiêu nhà vậy? – Hấn trợn mắt lên sau khi đi trực thăng

- 50 mươi mấy ý anh ạ! – Soka (H3o dính chính lại rồi, nhà ở đây sẽ có tất cả 57 ngôi)

- Nhiều vậy để làm j'? – Hấn

- Chả để làm j'! – Kino đáp hờ hững

- Vào nhà thôi! – Dan

Bước vào trong nhà, nhà chính phía bên trong thật lộng lẫy. 2 màu chủ đạo là trắng và vàng

- Ôi! Các con về rồi! – Ông nó cười bước đến

- Ông nội! – Kino chạy lại

- Chúng cháu chào ông! – Cả bọn cúi xuống chào

- Uk! Các cháu đi đường xa rồi! Để ta bảo người đưa các con đi nghỉ! – Ông cười

Kino quay 4 phía nhìn ngôi nhà rồi bất chợt nhìn thấy 1 bản thiết kế quần áo để trên bàn. Kino bước đến, cầm lên

- Ông! – Kino hét

- O! Ha? Gì vậy? – Ông

- Saphia đang ở đâu ạ? – Kino mắt long sòng sọc

- Đâu! Làm gì có đâu! Nó đâu có ở đây! – Ông cười giả lả

- Bản vẽ này là của Saphia! Nét vẽ cũng chỉ có Saphia thôi! – Ruby chắc nịch

- Uk! Chỉ là ta nhớ nó nên lấy ra coi thôi mà! Nó làm gì có ở đây! – Ông

- Ông đừng lừa bọn con! Nét vẽ này vẫn còn rất mới! – Hấn cầm bản thiết kế lên

- Haizzz! Lộ rồi! – Ông thở dài

- Chị ý đang ở đâu vậy ông? – Tứ tiểu thư

- Các con tự đi tìm nó đi! Làm sao ta biết nó đang ở đâu trên hòn đảo này! – Ông

- Ông ak! – Anh em Saka

- Ông nói đi! – Anh em Lyo

- Quả thực là ta không biết thật! Các con phải tự đi tìm! – Ông

- Tìm thì đến hết tuần cũng không được! – Dan chán nản

- Đi bộ nha! Không được đi xe đâu đấy! Hổng hết cây của ta! – Ông nói rồi đi vào sâu trong nhà

- Trời đất! Tìm bằng niềm tin ak? – Hấn sock

- Kiến thì bao h' cho xong – Sin

- Ông ơi!!! Con đến thăm ông đây! – Từ bên ngoài có tiếng vọng vào rồi dần dần có 1 cô gái bước vào

- Day – Dan trợn mắt

- A! Dan!!!!!! – Day chạy lại ôm chầm lấy Dan

- Ai vậy? – Key

- Là vị hôn phu của Dan! – Berin

- Chào mọi người! Ua? Mà chị Saphia đâu?- Day chớp mắt

Dan thở dài kể lại mọi việc cho Day nghe, sau khi kể xong Dan còn nói thêm gì đó vào tai Day

- Vậy đi tìm thôi! Phòng ngủ của chị ý ở phía Tây nên tìm phía Tây trước! – Day reo lên sau khi nghe xong.

Vậy là cả bọn lũ lượt kéo nhau đi, trong khi đó nó đang ở khu phía Đông thiết kế quần áo.

Diệp Tư Nhi (Day): 16t: Là 1 cô bé hồn nhiên nhí nhảnh và cũng là vị hôn phu của Dan. Cô nhóc có khuôn mặt rất giống búp bê, giọng nói ngọt ngào. Con lai Việt-Anh, có mái tóc vàng giống mẹ và đôi mắt đen giống bố trông cô bé như 1 con búp bê. (Đừng nhìn thấy con bé hiền mà coi thường ak' nha, cả Dan và Day nếu mà hợp lại thành 1 thì mệt ấy). CON của tập đoàn giàu thứ 7 trên thế giới. Cao 1m68. IQ: 195/200.

25. Chương 25

Hồ

Cả bọn đi về phía Tây, khi bọn nó vừa bước đến phòng ngủ của nó và tiến gần đến tìm

- Woa!!!!!! Cái phòng ngủ này đẹp vô đối! Có thể nhìn ra suối luôn! – Key hí hửng

- Này! Đừng có bước tới! – Berin nhanh chóng túm tay Key lại trước khi Key đến gần phòng ngủ của nó

- Sao vậy? – Hấn

- Ở gần phòng ngủ của Saphia có bẫy – Dan

- Đừng có tới gần....- Ruby còn chưa nói hết câu thì

“Grao”””” 1 tiếng gầm vang lên

- Nó đến rồi! – Anh em Saka hốt hoảng thốt lên

- Ha? Cái gì vậy? – ANh em Kyo

- Là Hồ do chị Saphia nuôi! – Tứ đại tiểu thư

- Trời! Lại còn hồ nữa! – Hấn

- Nhìn từ đây là bik chị Saphia không có trong phòng rồi – Day

- Ken! Key! – Kino gọi khiến cả 2 quay ra ngơ ngác

- Cách căn phòng này 200m có 1 căn nhà cây khá to. 2 người phải nhanh chóng chạy về phía căn nhà đó! – Dan

- Ha? Tại sao? – Cả 2

- Hồ của Saphia được dạy chiến đấu với người cuối cùng không leo được kịp lên nhà cây! Bất kể đây là ai! Người đó phải chiến đấu hạ gục con hồ mà không làm nó chết hay bị thương quá nặng! – Berin

ơng quá nặng! – Berin

Berin vừa chạy với mọi người vừa nói vọng lại. Hấn và Key nhìn nhau rồi cũng bỏ chạy, khi chạy được đến phía nhà cây thì tất cả bọn đã hối thúc cả 2 lên nhanh. Key nhanh chân bước lên được 3 bậc thì

” Grào””.....” 1 tiếng gầm nữa vang lên và con hồ nhảy ra đứng trước mặt Ken

- Không kịp rồi! Key mau lên đây! – Ruby hét vọng

- Anh Ken! Hãy cố gắng chiến đấu với con hồ! Điểm yếu của nó là đằng sau gáy ý! – ANh em Saka nói to

CON hồ trắng xọc đen to lớn giờ đang hùng dũng đứng trước mặt Hấn. “Grào”....” Con hồ gầm lên rồi lao thẳng về phía Hấn. Hấn may mắn tránh được nhưng đã bị con hồ cào cho 1 phát vào bên tay trái. Hấn đứng ôm tay nhìn con hồ, lại 1 lần nữa cả 2 đối mặt với nhau. Nhanh như cắt con hồ lại lao vào và lần này

hắn nhanh chóng né qua 1 bên và chèo vôi lên lưng con hổ. Cả 2 liên tục vật nhau và cuối cùng Hắn đã thắng bởi 1 phát đập vào gáy con hổ.

- Anh không sao chứ! – Anh em Kyo nhảy xuống

- Không sao! – hắn vẫn đứng ôm tay

- Đưa anh ý lên đây để băng bó! – Lin nói vọng xuống

Sau khi băng bó cho Hắn xong trời cũng đến 6h tối

- Cách đây 400m có 1 căn nhà! Chúng ta đến đây nghỉ ngơi chứ ở đây không có gì! Mai rồi tiếp tục tìm kiếm – Gin

Cả bọn không nói gì chỉ kéo nhau đi đến căn nhà đó. Đây là 1 căn nhà cổ tích khá đẹp, được đặt bên cạnh 1 cái hồ nhỏ. Cả bọn sau khi ăn cơm xong rồi liền đi ngủ để lấy lại sức

- Ken! Key! Kyo! Lyo! – Kino trước khi đi ngủ

- Ha? – Cả 4 thằng ngơ ngác

- Đừng ra ngoài buổi tối! Nguy hiểm lắm đấy! – Kino nói rồi đi ngủ luôn

Mọi người đang ngủ nhưng hắn vẫn đứng bên cạnh chiếc cửa sổ và nhìn về phía cánh rừng. Hắn thật sự nhớ nó, nhớ nó rất nhiều. Hắn biết hắn sai, hắn sẽ cố sửa, hắn sẽ xin lỗi nó, xin nó tha thứ. Hắn thật sự nhớ nó rất nhiều.

“Nó thực sự quan tâm đến cậu”

Sáng khi thức dậy cả bọn mới phát hiện ra Hắn không ngủ suốt từ tối qua và không ngủ

- Này! Không mệt sao? – Key vỗ vai

- Không! – Hắn hồ hững trả lời

- Vậy lại ăn sáng đi anh! – Gin

- Ăn xong còn thay băng nữa! – Zin

Cả bọn sau khi ăn bước ra ngoài thì phát hiện trước cửa có 1 lọ thuốc

- Ấy! Đây là thuốc đặc chế trị vết thương do hổ gây ra của chị Saphia mà! – Soka thốt lên sau khi cầm lọ thuốc

- Nó đang quan sát chúng ta! Nó biết chúng ta đang làm gì đấy! – Kino

- Nhưng tại sao chị ấy không xuất hiện? – Lyo

- Cô ấy muốn chúng ta tìm thấy nơi cư trú của cô ấy thì lúc đấy mới xuất đầu lộ diện – Hắn ngồi gục xuống bên cạnh chiếc cửa

- Thuốc này vừa chế xong! Vẫn còn hơi nóng! – Key cầm lên ngửi thử

- Ken à! Nó thực sự quan tâm đến cậu đấy! – Kino ánh mắt buồn thắm nhìn sâu vào trong rừng

- Vào bôi thuốc đi rồi đi! Chúng ta còn khá nhiều cạm bẫy để đối mặt đấy! – Saka đỡ Hắn dậy rồi vào nhà

- “Cậu định làm thế thật sao Saphia” Dan nghĩ thầm khi anh phát hiện ra nó đang đứng trong rừng nhìn anh

Nó mỉm cười nhìn Dan rồi bỏ đi cùng với con mèo đang ôm trên tay.

26. Chương 26

Tai nạn thực sự

Cả bọn h' bắt đầu đặt chân về khu vực phía Nam thì “Rầm....Rầm....Uỳnh....Uỳnh...” Mặt đất gần như rung chuyển

- Oạch! Cái gì đấy? – Kyo lắc lư ngã bệt xuống
- Núi lửa? Động đất? – Lyo hốt
- Cái thằng điên này! Ở đây làm gì có núi lửa hay động đất! – Berin đánh vào đầu Lyo
- Vậy chứ tiếng gì vậy? – Key
- Là Tê giác! – Kino
- What??????? – Cả 4 chàng tròn mắt lên nhìn Kino
- Chính là thú nuôi của Saphia! – Ruby thở dài thườn thượt
- Ken! Key! Kyo! Lyo! Mấy người mau chạy đi? – ANh em Saka
- Ha? WHY? – ĐỒNG thanh
- Con tê giác này chưa được dạy sẽ ko húc mấy người nên trốn nó đi! Sau khi tìm đk Saphia thì để Saphia dạy nó sau! – Dan

Vừa nghe xong thì ” Ầm....” 1 con tê giác đực khá to lừng lững đứng trước mặt bọn nó. Cả 4 thằng vừa thấy con tê giác xuất hiện liền bỏ chạy thực mạng. CON tê giác thấy 4 người lạ đang chạy liền lập tức đuổi theo. Hắn do đang bị thương nên sức không có nhiều => chạy chậm nhất. May mắn thay 4 chàng thấy được 1 căn nhà liền chạy thẳng vào. Anh em Kyo vừa vào được nhà còn Key đang nắm cửa tính bước vào thì “AAAAAA.....” 1 tiếng hét thất thanh vang lên. Tất cả quay lại nhìn thì thấy Hắc đang nằm dưới đất do cú húc của con tê giác trong 1 vũng máu từ vai trái (chỗ bị hổ cào đang dần lành) và chân phải (gãy xương chắc rồi). Cả bọn sợ hãi nhìn hắc nằm dưới đất còn con tê giác thì sắp húc cho hắc 1 phát nữa

- Jin!!!!!! Dừng lại! – Tiếng hét vọng lại khiến cả bọn sửng sốt còn con tê giác tên Jin thì dừng hành động của mình lại và đi về phía người vừa phát ra tiếng nói.

Người đó không ai khác chính là Nó, nó đang đi vòng quanh rừng thì thấy hắc đang nằm dưới vũng máu và Jin chuẩn bị húc hắc nên lập tức nó hiểu ra vấn đề và hét lên. Nó chạy lại đỡ hắc

- Ken! Ken! ANH không sao chứ ! – Nó tá mét mặt lại nhìn hắc
- Saphia! Tìm được em rồi! – Hắc cố dùng những sức lực còn lại và ngất đi

Đúng lúc thì mọi ng' chạy đến

- Chị Saphia! – Day thốt lên
- Ông ak'! Đưa trực thăng đến căn nhà Vid phía Nam cho con! Nhanh! Ngay lập tức!- Nó vừa khóc vừa gọi cho ông
- Mọi người đưa Ken về nhà chính! Em sẽ đến nhà + phía Đông lấy thuốc – Nó thút thít nói với mọi người rồi leo thẳng lên lưng Jin và đi mất

Cả bọn ngỡ ngác ra nhìn cho đến khi trực thăng xuất hiện thì mới thức tỉnh và vội vàng vàng đưa Ken lên máy bay về nhà chính.

Vừa về đến nhà chính thì lập tức cả lũ đưa hắc vào phòng, ông nội cũng hốt hoảng không kém lập tức gọi ý ới bác sĩ. Ông bác sĩ già cũng nhanh chóng tới và bước vào phòng, sau khi chuẩn đoán thì hắc bị gãy xương tay trái và chân phải.

- CHÚNG ta cần thuốc của tiểu thư Saphia!- Ông bác sĩ nghiêm giọng nói
- Cháu về rồi! – Vừa nói xong thì nó cầm lọ thuốc hốt hoảng chạy vào đưa cho bác sĩ

Ông bác sĩ vui mừng cầm lọ thuốc vào phòng và đóng cửa phòng lại.

Tim

Nó gục ngã ngay ngoài căn phòng mà khóc, nó đau kinh khủng. Nó hồi hận đã bỏ đi để hấn thành ra như thế này, nó đau lắm, con tim nó cứ thất lại. Bỗng nhiên 1 cái gì trong người nó nhói lên còn đau hơn cả nó đau vì hấn. Nó thở dốc, tay ôm lấy tim. Kino đang nhìn phía căn phòng đấy cảm thấy có gì đó liên đó liền nhìn nó. Ngay lập tức Kino phát hiện ra nó đang bị đau, mà đau ở tim. Kino nhớ hồi nhỏ, cũng có 1 lần nó bị như thế và khi đi khám bác sĩ đã nói rằng nó bị.....Bệnh tim bẩm sinh.

- Saphia! – Kino hét lên chạy lại đỡ nó đang dần lịm đi vì đau

- Không! Không! Không! Đừng như trước! Đừng như trước nữa! – ANh em Saka nhìn thấy nó như vậy liền ngồi thụp xuống ôm đầu lắc nguầy nguậy

Khi đó bác sĩ cũng bước ra, nhìn cảnh tượng bên ngoài náo loạn, còn nó thì nằm ôm phía bên tim trong vòng tay của Kino

- Chết! Không thể nào! Mau đưa vào phòng! – Ông bác sĩ hốt hoảng chỉ vào phòng bên cạnh

Sau 30 ông bác sĩ bước ra

- Sao rồi? Nó sao rồi? – Ông nội hốt hoảng túm chặt vai bác sĩ

- Bệnh.....Bệnh tim tái phát! – Ông bác sĩ tháo cặp kính ra day huyệt thái dương trong sự đau khổ. Chính ông 10 năm trước đã chữa trị làm suy giảm bệnh tim của nó, cũng từ đấy gia đình luôn giấu mọi chuyện ko cho ai biết. 10 năm trước ai cũng nghĩ là nó chỉ đi thăm ông vì ông bị bệnh thôi nhưng thực chất là mang nó đi chữa bệnh tim.

- Không! Không thể như vậy được! Tại sao nó lại tái phát! – Ông nội chảy từng giọt nước mắt vì đứa cháu gái mà gục xuống

- Ông! – Kino cũng đã chảy nước mắt sau khi nghe mà chạy lại đỡ lấy ông nội. Key, anh em Kyo và tứ tiểu thư nghe xong cũng không khỏi hốt hoảng, từ trước tới h' họ không hề biết nó bị bệnh tim.

Hắn lúc này cũng vừa tỉnh dậy trong phòng và cũng lúc đấy Dan và Day bước vào

- Saphia đâu! Saphia đâu rồi! – Hắn lập tức hỏi dồn vì hắn vẫn còn nhớ trước khi ngất đi hắn đã thấy nó chạy đến

- Không có gì! Đang ở phòng bên cạnh! – Cả 2 nỡ 1 nụ cười gượng đáp lại hắn

- Tôi muốn gặp cô ấy! – Hắn lật tẩm mền ra định bước xuống giường

- Đừng! Cứ nằm đi! Tụi này đi gọi Saphia! Anh gãy xương không phải nhẹ đâu! Đừng có đi lại! – Dan

Dan bước ra ngoài, 1 lúc sau anh đi vào cùng mọi người và nó. Nhìn thấy hắn nó mỉm cười rồi thật nhẹ nhàng nhào vào lòng nó. Hắn ôm nó thật chặt như sợ nó sẽ chạy mất, hắn thật sự sợ mất nó thêm 1 lần nữa.

Nó kể từ hôm đó cứ ở bên cạnh chăm sóc hắn. Nó thực sự yêu hắn, nó yêu hắn rất nhiều.

Trước khi hắn tỉnh dậy, nó đã nói với mọi người

- Đừng ai nói cho anh ý biết! Đợi anh ý bình phục hẳn em sẽ mô! – Nó tuyệt vọng khi nhớ lại nỗi đau mà hồi nhỏ nó chịu đựng và cũng là bấy h' nó đang chịu

- Được! – Không ai phản đối

- Em sẽ đi! – Nó lại nói 1 câu

- Không! Không được đi nữa! – Kino hoảng sợ hét lên khi nghe câu nó vừa thốt ra

- EM sẽ đi! ANh àk! 1 lần này nữa thôi! Nếu sau 3 năm em không quay trở lại thì có nghĩa em đã chết! – Nó cương quyết

- Tại sao chứ? – Tứ tiểu thư

- Vì yêu! Vì yêu Ken nên mới làm vậy! Mọi người đồng ý chứ! – Nó tỏ ánh mắt đượm buồn

- Được! Ta đồng ý! Còn mấy đứa thì sao? – Ông nội nắm lấy tay nó khiến nó cảm giác ấm áp hơn

- Đồng ý! – Cả bọn như cũng không còn cách nào khác nên gật đầu

Nó nhìn hẩn trĩu mến, ngồi trong vòng tay hẩn thật ấm áp. Nó đợi từng ngày và trong lòng luôn chỉ có 1 câu : “Ken ak! Hãy đợi em quay lại nhé! Em nhất định sẽ quay lại! Em sẽ không bỏ anh đâu! Em yêu anh!”.

27. Chương 27

Em Xin Lỗi!

Gần đây hằng đêm nó vẫn nằm ngủ bên vòng tay hẩn (đừng nghĩ ngủ chung là làm việc bậy bạ nha). Từng ngày từng ngày trôi qua cho đến ngày trước ngày cuối cùng nó đi

- Đừng đi xa! Đến khu vực phía Đông Nam của đảo đi! – Ông nội nói với nó

(Lúc này anh Ken đang ngủ ạ!)

- Khu vực đen của đảo? – Nó

- Đúng rồi! Chì đến khu vực đấy đi! Dù sao khu vực đó chỉ có chị, anh Kino và Ông đặt chân vào thôi! Người khác không dám vào đâu! – Dạy có vẻ hí hửng

- Khu vực đó có sói và dơi canh giữ thì phải! – Ruby nhìn lên trần nhà

- Ukm! Có sói và dơi! – Nó

- Đến đó đi! Cho bác sĩ đến đấy luôn! Anh cũng không muốn em đi đâu xa! – Kino

- Được! Em đến đó! – Nó

Sáng sớm hôm sau nó dậy rồi khẽ khàng lên ra ngoài tiến tới khu vực phía Đông Nam và chỉ để lại 1 mảnh giấy. 8h sáng khi vừa tỉnh dậy hẩn hốt hoảng k

hi không thấy nó đâu mà chỉ thấy 1 mảnh giấy

” Ken ak!

Khi anh đọc được bức thư này có lẽ em đã đi rồi! Em thực sự xin lỗi! Em phải đi thôi! Em không thể ở bên anh được nữa! Nếu ở lại em sẽ tiếp tục làm anh đau khổ mất! Em không biết là mình sẽ đi bao lâu! Cũng có thể là mãi mãi! Em biết làm vậy là có lỗi với anh nhưng em không còn lựa chọn nào khác ngoài rời xa anh! Em mong anh hãy tìm được tình yêu mới! Một hạnh phúc mới cho riêng mình anh! Em xin lỗi anh! Em yêu anh rất nhiều!

Saphia”

(Cuối phần ghi tên còn mấy giọt nước mắt)

Hẩn sau khi đọc xong điên cuồng chạy ra ngoài, mọi người cũng vừa dậy

- Saphia! Saphia! Bỏ đi rồi! – Hẩn nói với giọng đau khổ

- Không! Không thể nào! – Kino bắt đắ dĩ phải đóng màn kịch với thằng bạn thân mà trong khi đó chính bản thân anh cũng không muốn

Cả bọn ai cũng thấy tội lỗi nhưng tuyệt nhiên không muốn phản bội lời hứa với nó.

Cả ngôi nhà chính nháo nháo lên tìm khắp mọi nơi quanh hòn đảo và quanh thế giới(Trừ khu phía đông nam). Hấn cũng lao vào tìm như 1 thằng điên (không bị động vật tấn công nữa vì trong thời gian qua động vật đã được Saphia dạy lại rồi)

- Saphia! Em không được bỏ anh! Anh không cho phép em bỏ anh! – Hấn cứ lẩm nhẩm 1 câu mà điên cuồng tìm kiếm nó.

Hấn tìm ở mọi nơi, hấn về sang nước ngoài, về Việt Nam, đi khắp mọi nơi tìm nó. Nhưng cuối cùng vẫn là sự tuyệt vọng khôn cùng, hấn đau, hấn đau lắm. Tại sao nó lại rời bỏ hấn? Nó đã lặp lại sự việc đấy 1 lần nữa, nó lại tiếp tục bỏ đi! Hấn có cảm giác đi đến đâu là nó sẽ bỏ trốn hấn đến đấy. Hấn như hoàn toàn gục ngã, hấn giam mình vào bóng tối của đau khổ.

Trở về

3 năm sau

3 năm để gọi là đau khổ, 3 năm để tuyệt vọng. 3 năm giam mình trong cái bóng tối khôn cùng.

Tại Minh Thiên, trong căn nhà duy nhất phía Đông Nam. Nó bước từng bước nặng nề, nó đã phải đấu tranh với sự sống, trong vòng 3 năm nó đã phải làm phẫu thuật 3 lần. Lần phẫu thuật cuối cùng cách đây nửa năm cũng chính là lần phẫu thuật mang lại mạng sống cho nó. Giờ đây nó đã cứng chạc hơn, khuôn mặt đã lớn hơn, kiên cường hơn nhưng cái lạnh lùng vốn có vẫn chưa bao giờ tiêu tan. Nó trở lại nhà chính, trong thời gian nó chữa bệnh mặc dù ông nội rất lo nhưng chỉ có thể đến thăm nó mỗi năm 1 lần sau mỗi lần phẫu thuật

- Ông! – Nó mỉm cười triu mến xà vào lòng ông

- Con khoẻ rồi! Con trở lại rồi! – Ông ôm siết nó lại

- Con phải quay lại rồi! – Nó nhìn ông nó

- Uk! Ta biết! Không biết bao h' sẽ gặp lại con! – Ông hôn lên trán nó

- Con muốn ông về cùng con! Cùng con xác định 1 việc, nếu xác định được rồi thì đóng kịch với con! – Ánh mắt nó buồn thẳm

- Được! Con muốn gì cũng được! Bất kể thứ con muốn ta đều đồng ý! – Ông xoa đầu nó

Sáng hôm sau! Trước mái nhà quen thuộc nó bước xuống chiếc limo đen. Nhìn cách nó bước xuống thật quyền rũ, nó mặc trên người chiếc bộ váy trắng nhìn như đồng phục nhưng thực chất lại là thiết kế của nó, trên tay còn ôm 2 con mèo 1 đen 1 trắng khiến nó càng nổi bật. Theo sau nó cũng chính là ông nội, ông vào nó bước thẳng vào nhà, hiện giờ trong nhà không có ai ngoài Kino. Kino đang ngồi ôm gối xem hoạt hình Tom và Jerry, trường trình mà hồi nhỏ 2 anh em thích xem. Thấy nó bước vào, không ngần ngại anh ném luôn cái gối và chiếc điều khiển bay vớ cả lọ hoa rồi chạy lại ôm nó (lọ hoa mấy chục triệu ấy! Ác quá! Tiền cả đấy!)

- Thiên Thần của anh! Em về rồi! Anh nhớ em lắm biết không! – Kino ôm nó đến mức ngạt thở

- E hèm! – Ông nó đứng nhìn mà cũng chán nản háng giọng

- Anh nói cho em tình hình của Ken! – Nó đẩy Kino ra rồi cùng ông bước về chiếc sofa

- Haizzz! – Kino thở dài buồn thẳm

- Kể đi chứ! – Ông nội dục

- Sau khi tìm kiếm em được nửa năm, thằng đấy rơi vào tuyệt vọng! Nó nói nó hận em! Nó ngừng đi tìm kiếm, nó cố gắng tìm 1 người khác thay thế em nhưng không được! Chỉ quen được 1 tuần rồi bỏ! Bọn anh đã cố khuyên nó nhưng không được! Gần đây có 1 sự khác lạ là nó quen 1 cô gái đã được hơn 1 tuần! Anh nghĩ đấy chính là vấn đề! – Kino day day huyết thái dương

- Vậy là rõ rồi nhỉ? – Nó vẻ mặt vẫn bình thản
- Vậy chúng ta bắt đầu màn kịch thôi! – Ông
- Ua? 2 người tính làm gì? Cháu tham gia với! – Kino có vẻ háo hức
- Ok! Lại đây em nói nghe! – Nó nói thầm vào tai Kino gì đó khiến anh nhàu mày cười chán nản
- Em ác quá em gái! Được! Anh đồng ý! – Kino cười xoà

Cũng lúc đó cả bọn về đến nhà, trong đó có cả hấn, bên cạnh hấn là 1 cô gái khá dễ thương, nhìn cô bé giống như 1 thiên thần. Ai nhìn thấy nó ở trong nhà cũng phải sửng sốt nói không nên lời. (Trừ cô bé đang ôm tay hấn)

28. Chương 28

Vở kịch bắt đầu

Tất cả bước vào nhà há hốc mồm khi thấy nó và ông đang ngồi trên sofa nói chuyện với Kino. Cả lũ thấy Kino nói thầm vào tai nó cái gì đó khiến nó đứng lên

- Chào Ken! Em là Saphia! Rất vui được làm quen với anh! – Nó bước đến trước mặt hấn
- Cả bọn lại há mồm ra tưởng chừng như sắp rớt cằm xuống dưới đất.
- Mày.....Mày bị sao vậy? – Ruby lấp bắp
- Bị sao là bị sao? – Nó tỏ vẻ ngây thơ lơ ngơ như bò đeo nơ
- Nó bị mất trí nhớ trong khoảng thời gian khi từ Mỹ trở về đây cách đây 5 năm (Nó bây h' 22t rồi) – Ông nó trấn nản
- Tại sao lại vậy? – Cả lũ hét lên
- Vì trong thời gian điều trị có sơ xuất! – Kino ôm đầu lên tiếng thay ông
- Điều trị? Điều trị gì? – Hấn thắc mắc
- Ngày đó mày biết vì sao con bé bỏ mày đi không? – Key hỏi (nói sự thật ui')
- Không! Vì sao? – Hấn lắc đầu
- Vì nó bị bệnh tim bẩm sinh! Năm đó nó đã rời bỏ anh để đi chữa trị! Nó sợ nó sẽ không qua khỏi nên nó đã từ bỏ anh! – Berin nói như sắp khóc
- Mấy người biết truyện này nhưng giấu tôi- Hấn nắm chặt tay găm lên
- Đó là vì mong muốn của chị Saphia anh ạ! – Anh em Kyo
- Hãy thuận theo thời gian! – Anh em Saka
- Mấy người đang nói chuyện gì vậy? – Nó và cô bé lạ mặt lúc này đồng thanh
- Nhắc mới nhớ! Tôi không còn yêu Saphia nữa! Người tôi yêu bây giờ là Bon! – Hấn như chợt nhớ ra nói (nói vậy chứ lòng đau lăm lăm)
- Cả lũ tròn tròn mắt lên nhìn hấn (trừ nó và cô bé kia)
- Yêu? Sao em lại yêu anh? Chúng ta vừa mới biết nhau mà? – Nó bật cười
- ĐÚNG! Chúng ta vừa quen nhau! – Hấn nói rồi kéo cô bé vừa xong ngồi cạnh mình
- Berin! – Nó quay sang kêu Berin

- Ha? – Berin ngơ ngác
- Nghe nói cậu có bạn trai! Giới thiệu đi! – Nó
- Ha? – Berin hét lên
- Nó bị mất trí nhớ rồi! Không nhớ đâu! – Kino lắc đầu
- A! Ồ! Đây là Key! – Berin gật gù giới thiệu
- Chào anh! Rất vui được làm quen! – Nó cười tươi
- Uk! Chào em! – Key nở nụ cười méo như chưa bao h’ được méo
- Dan vs Day cũng về rồi! – Nó
- Uk! – Dan chán
- Ya!!!!!!! Em đưa ông ra vườn sau! – Nó vươn vai
- Uk! Tụi này đi cùng! – Ruby nói rồi kéo cả bọn ra vườn sau luôn

Tại vườn sau

- Woa!!!!!! Đẹp quá! – Cô bé tên Bon vừa nhìn thấy vườn sau thốt lên tính ngắt 1 bông hoa hồng xanh
 - Không được đụng vào!!!!!!!!!!!! – Một tiếng hét vang trời khiến ai cũng giật mình
- Tiếng hét đấy không ai khác chính là của 3 vị tỷ tỷ nhà ta, phải nói hầu hết hoa trong vườn này đều được cả 3 vun trồng. Cô bé sau khi nghe tiếng đấy liền giật mình ngồi xuống khóc, hấn chạy lại ôm cô bé vào lòng
- Nín đi! Nín! – Hấn dịu dàng vuốt tóc con bé
 - Bon! Em đừng động vào hoa ở đây! Hoa ở đây do mấy người đó trồng nên không được phép đụng vào đâu!
 - Kino cúi xuống cười nói với cô bé
 - Hic! Hic! Em....Em xin lỗi! – Cô bé nấc lên
 - AAAAAA.....- Nó hét lên khiến cả bọn giật mình
 - Lại gì vậy chị! – Tứ tiểu thư
 - Ki!!!!!!!!!!!!!! Ka!!!!!!!!!!!!!! Các em đâu rồi! – Nó chạy vụt vào trong nhà gọi ý ới
 - Ha? Ki và Ka là ai – Day
 - Nhóc con! Cháu quên rồi à? Là mèo của Saphia đấy! – Ông lắc đầu cười
 - Ki!!!!!!!!!!!!!! Ka!!!!!!!!!!!!!! – Trong nhà lại vọng ra tiếng thét
 - H’ thì cháu nhớ rồi! Đó là 2 con mèo cưng nhất của chị ý! – Day bịt tai lại
 - Mèo! Em chơi được không! – Bon rụt rè
 - Không được! Mèo của chị ấy thì ngoài chị ấy ra thì không ai đụng vào được! – Kyo lắc đầu
 - Vậy thôi ạ! – Bon buồn bã
 - Tìm thấy rồi! – Nó hớn hở chạy ra trên tay còn có 2 con mèo.
 - Ui!!!!!! Đáng yêu quá! – Bon như không kiềm chế được đứng bật dậy. May thay là được hấn kéo lại chứ không Bon có vào viện thì cũng là bình thường
 - Ông ơi! Gia đình Chín đến rồi! – Nó cười
 - Chín? Ai vậy ạ? – Bon lại tò mò
 - Là gia đình hổ trắng! – ANh em Saka hô

“Phụt” Hấn đang uống trà thì phun hết ra rồi bắt chợt rùng mình ôm lấy tay trái

- Ua? ANh Ken bị sao vậy? – Nó ngây thơ

- Em bị mất trí nhớ nên không biết thôi chứ hồi trước thằng nhóc này bị Chin cắn ồi! – Key vô vai hấn

“Grào”””””.....” Tiếng gầm vang vọng

- Đến.....Đến rồi! – Mặt hấn trắng bệch lại

(Vẫn còn bị ám ảnh ý mà)

- Khiếp! Cái gì đến đây ạ? – Bon nhăn mặt

- Gia đình Chin – Cả bọn hò

Từ trong nhà, 4 con hổ bước ra, có 2 con to tên Chin và Chan (bố mẹ) và 2 con nhỏ hơn chút xíu là Chen và Chun.

- Má ơi!!!!!!!!!!!!!! Hổ!!!!!!!!!! – Bon hét lên

- Bình tĩnh! Là gia đình Chin! – Hấn bịt miệng Bon lại

- Em mang gia đình Chin lên phòng ấy! Bye! – Nó tung tăng chạy đi

Dương Tuyết Nga (Bon): Ít hơn nó 1 tuổi. Gia đình chỉ là 1 công ty nhỏ về thời trang. Tính tình điệu đà, ngây thơ (chưa chắc). Cao 1m65 IQ 160/200

Bản thiết kế siêu sao

Sáng hôm sau tại nhà

- Saphia!!!! Saphia!!!! Mày lại bỏ đi đâu rồi con kia! – Ruby và Berin hét ầm nhà

- Saphia! Em đâu rồi!!!! – Kino với cả bọn lăng xăng chạy quanh nhà

- Lại đâu rồi! – Hấn bực mình đi tìm

- Mấy đứa làm gì ồn quá vậy? – Ông nội bực mình bước ra khỏi phòng

- Ông! Saphia của con đâu? – Kino chạy đến trước mặt ông

- Ô! Cái thằng này! Ông đập ày 1 trận bây h’! Nó đến tuổi đi làm rồi thì phải đến công ty chứ! Hối gì ngu quá vậy! – Ông cốc vào đầu Kino

- Ha? Đi làm? – Cả bọn trợn mắt lên

- Ặc! Quên bét mất! Nó đến tuổi gánh vác công ty thời trang và đá quý của TM – Ruby đập bốp vào đầu (Tập đoàn TM được chia ra làm 4, 1 là về thời trang, 2 là về đá quý trang sức, 3 là về nhà hàng còn 4 là khách sạn)

- Chào mọi người! – Bon từ ngoài chạy vào ôm lấy tay hấn

- Uk! Chào em! – Kino

- Nó để quên mấy bản thiết kế ở nhà rồi! Mấy đứa mang tới cho nó đi! – Ông nói rồi chỉ tập giấy trên bàn rồi đi vào phòng

- Woa!!!!!!!!!! Đẹp quá!!!! – Bon xí xón cầm

lên coi

- Haizzzz! Đi thôi! – ANh em Kyo và anh em Saka

20 sau dưới công ty thời trang TM cả bọn bước vào, vừa mới bước gần đến cửa phòng của nó

- Ya!!!!!!!!!!!! Chết đi!!!!!!!! Bực cả mình!!!!!! Sao bảo mãi không nghe vậy!!!!!! – Tiếng hét của nó thất thanh

- Xin lỗi tiểu thư! – Có tiếng ai đó kêu lên

- Tôi đã nói đuổi sao không đuổi? Con đây không có tu cách ở công ty này! Đuổi ngay cho tôi! – Nó gầm lên

- Vâng! Làm ngay đây ạ! – Người đó chạy vội ra ngoài, thấy bọn nó cúi chào rồi chạy đi

- Sao vậy? – Kino cùng cả bọn bước vào phòng nó

- ANh! – Nó cười mệt mỏi

- Có gì kể nghe coi! – Ruby ngồi xuống ghế

- Nói đi xem nào! – Kino bước ra sau ghế nó xoa bóp đầu cho nó

- Có con bé thiết kế được mệnh danh là xuất sắc nhất công ty, Nhưng hôm nay lúc em đi ra khỏi phòng 1 lúc thì con bé đẩy lên vào phòng em đánh cắp đôi bản thiết kế siêu sao của em. Con bé không biết trong phòng em có camera nên vẫn thản nhiên nộp bản thiết kế. Em phát giác ra nên hơi bực mình. – Nó vừa kể vừa bế Ki và Ka để lên lòng (Đi làm mà còn mang theo mèo)

- Thật là quá đáng! Phải sử nặng – Bon hùng hồn đứng dậy

COn nhỏ đứng lên nói làm ai cũng phải trợn mắt lên nhìn, xấu hổ quá con bé đỏ mặt ngồi xuống

- EM xin lỗi! – Bon nói lí nhí

- Ak! Mấy bản thiết kế này em làm lúc nào vậy? – Kino như chợt nhớ ra gì lấy tập bản thiết kế ra đưa cho nó

- Em cũng không nhớ là thiết kế lúc nào! – Nó ngây thơ đáp

- Vậy em làm gì với mấy bản này! – Key uống trà

- Đưa lên làm bản thiết kế siêu sao! – Nó nói 1 câu hờ hững

- Có nghĩa là bản thiết kế cho những siêu sao? – Hấn ngờ vực hỏi

- Chính xác! – Nó búng tay

- Woa!!! Hâm mộ! – Bon mắt sáng như sao sa

- Đằng kia có 1 bộ! Nếu em thích hì có thể lấy! – Nó chỉ vào bộ váy được đặt ở góc phòng. Bộ váy mang 2 màu hồng trắng, mang theo phong cách nhí nhảnh đáng yêu nhìn thật rực rỡ

- Oa!!!! Em cảm ơn chị! – Bon hí hửng chạy lại phía chiếc váy ngắm ngía rồi đi thử.

Sau khi mặc xong Bon bước ra nhìn như 1 thiên thần (ai bik là thiên thần hay ác quỷ)

cô bé thật xinh xắn trong bộ váy hồng

- Đẹp không anh! – Bon khoe hấn

- Ukm! Đẹp! – Hấn cười

Nó nhìn thấy tức lắm nhưng vẫn cố nhịn vì màn kịch mình đang đóng.

29. Chương 29

Ác quỷ lộ nguyên hình

Bọn nó sau khi mang bản thiết kế đến công ty cho nó thì kéo nhau về nhà. Về đến nhà bọn nó thấy trong nhà vang ra vô số tiếng ồn ào.

- Bác Lê! Trong nhà có việc gì vậy? – Nó hỏi

- Ak! Các ông bà chủ về! Có cả các ông bà bên nhà 2 cậu đây nữa! – Quản gia Lê cười tươi đáp

- What?? – Hấn và Key thét lên lao vào nhà, bọn nó bật cười rồi cũng vào nhà

- Hello mấy cưng! – Mấy pama cùng lúc đồng thanh lên tiếng (Lại còn tiếng anh mới kinh chứ)

- Ba mẹ về đây làm gì? – Hấn và Key hét lên

- Làm gì kinh thế? Bọn ta về đây ở với mấy đứa luôn! – Papa hấn

- No! No! No! Đi đi! Đừng ở đây với bọn con! – Hấn phản ứng tức thì

“Bốp” “Au” Vừa mới dứt lời thì từ đâu đó 1 chiếc guốc bay thẳng vào đầu hấn khiến ai cũng phải trợn mắt há mồm lên nhìn (trừ nó)

- Ai to gan? – Hấn gắt

Cả nhà im thin thít không nói gì cứ nhìn chăm chăm vào nó. (Vâng! Chiếc guốc không của ai khác ngoài chị Saphia nhà ta)

- Là em? – Hấn nheo mắt nhìn nó

- Ukm! – Nó không ngần ngại gật đầu

- Sao em ném tôi? – Hấn bắt đầu nóng nảy

- Ai cho anh ăn nói như thế với ba mẹ! – Nó nhìn thẳng hấn

- Là ba mẹ tôi chứ đâu phải ba mẹ em! – Hấn càng bực hơn

“Bốp!Bốp!....” “AU” lại thêm mấy chiếc guốc nữa lại bay thẳng vào hấn. Nhưng lần này không phải của nó mà là của 5 mama

- Ai cho con ăn nói thế? Nó là con nuôi của bọn ta đấy! – Papa Key

- Hùi nào vậy ạ? – Key chớp mắt

- Từ khi mấy đứa mới sanh ra! – Papa Berin

Hấn sầm mặt lại lẩm bẩm không ngừng. Bon thấy tình hình không ổn liền chạy về phía hấn

- Anh Ken! Anh không sao chứ? – Bon nói với giọng hết sức điệu đà

- Không sao! – Hấn lạnh lùng

- Cô bé này là ai đây? – Papa Berin

(Mấy pama này biết mọi việc và kế hoạch của nó rồi nhưng chưa biết việc của Ken)

- Là bạn gái anh Ken! – Nó nhảy tưng tưng về phía ông nội và trả lời cho hấn

- What????????????????? – Mấy Pama cùng lúc thét lên

- Ui! Diếc tai quá! – Cả bọn thốt lên

- Vậy Saphia nhà ta thì sao??????? – Lại 1 lần nữa mấy ông bà thét lên

- Ua? Con thì liên quan gì ạ? Anh ý có bạn gái thì sao ạ? Không được ạ? – Nó tỏ vẻ ngơ ngác

- Haizzz! Con thực sự quên rồi! – Papa nó xoa đầu nó thở dài, còn những người khác thì sầm mặt vào sau câu nói của nó (Trừ nhỏ Bon)

- Thui nha! Giống đi đưa đám quá! Bon ơi! Ruby! Berin! Lên đây cho xem thêm mấy bản thiết kế này! – Nó gọi ý ới rồi tung tăng lên phòng

Trên phòng của nó

- Woa!!!! Đẹp quá! – Bon mắt sáng như sao khi cầm tờ thiết kế của nó
 - Thank em! – Nó cười tươi
 - Em cso việc muốn nói! – Bon vẫn cầm bản thiết kế và ra phía cửa khoá chặt cửa lại
 - Có gì thì em cứ nói! Khoá cửa lại làm gì?- Ruby tròn mắt nhìn Bon
 - Em yêu anh Ken! – Bon thẳng thừng
 - Ua? Vậy thì sao? – Nó ngơ ngác
 - Chị chính là vật cản trở! Anh Ken yêu chị! Vì chị nên anh Ken không yêu tôi! Mỗi lần nói gì với chị xong anh Ken luôn tỏ ánh mắt đau khổ và nhớ nhung ra! Chính chị là vật cản trở! Tôi mong chị hãy tránh xa anh ấy ra! Anh ấy sẽ thuộc về tôi! Anh ấy mãi là của tôi! Tôi biết chị đã từng yêu anh ý! Chỉ vì mất trí nhớ mà chị không nhớ anh ý! Nhưng anh ý vẫn yêu chị! Vì có sự trở về của chị àm anh ý không yêu tôi! – Bon trừng mắt lên nói liên hồi như súng liên thanh khiến 3 con trợn tròn mắt lên nhìn con nhỏ
 - Em nói đùa hoài! Tôi...Tôi... yêu Ken hồi nào? – Nó lấp bắp
 - Không! Chị đã từng yêu anh ấy và anh ấy cũng vậy! Nếu chị không trở về thì anh ấy sẽ yêu tôi! Hãy rời xa thế giới của anh ấy ra! – Bon nói xong thì để bản thiết kế lên bàn rồi mở cửa bước ra ngoài
- Cả 3 đứa thần thờ đến gần lòi mắt ra ngoài nhìn về phía cánh cửa đến N phút
- Oạch! COn nhỏ kinh zũ! – Berin mở lời
 - Khiếp quá! Này! Saphia! Mày không sao chứ? – Ruby khua khua tay trước mặt nó
 - Ồ! Ừ! Không sao! Đi xuống ăn cơm thôi!- Nó bất giác bật dậy khiến 2 con giật mình
- Cả 3 đứa kéo nhau xuống nhà ăn cơm.

Sự thật hé mở từ từ

Những ngày đây xung quanh nó liên tục xảy ra rất nhiều việc bất ổn. Khi không thì luôn có dao, chậu hoa..... rơi/phóng thẳng người nó. Ra ngoài đường rất dễ bị xe đâm, ban đêm suýt bị bắt cóc. Nó biết rõ ai làm việc này, nó tức giận thực sự, tức nhất là mỗi khi trở về nhà nó lại thấy những cảnh tượng rất chướng mắt. Bon cứ làm điệu, uốn **, làm nũng bên cạnh hần, nó rất khó chịu.

Tối hôm đó

- Đi Bar! – Nó nói rất lạnh lùng khiến ai cũng phải run sợ
- ANh Ken đeo em được không? Em không biết đi moto! – Bon lại bắt đầu điệu (ngửa mắt ghê cơ)
- Xi! – 3 đứa bọn nó khó chịu quay đi chèo lên xe
- Chắc mấy chị ý ghét em! – Bon lại tỏ vẻ đáng thương cúi mặt xuống đất
- Đạo này mấy bà ý đang bức mình nên ít làm những hành động đấy thôi! – Tứ tiểu thư đội mũ vào
- Thôi! Không sao! Lên đây! – Hần nói lãnh khốc
- Đừng ở gần mấy quá! – Dan bước lên

Cả bọn phóng ra khỏi nhà với tốc độ kinh hoàng, ai nhìn cũng phải tránh nếu không muốn về với đất mẹ, tổ tiên.

15 sau tại nhà xe của Evil

- Mấy người.....Mấy người đi kinh.....kinh quá! Hic! – Bon lão đảo bước xuống
- Nhát gan! – Day nói rồi quay đi cùng bọn nó vào Bar

“Rầm” Bọn nó đập cửa xông vào

- Đại tỹ! Chào mừng người đã trở về! – Cả Bar hô to

Bọn nó không quan tâm bước thẳng về phía VIP đen

- Đứng lên đi! – Kino phát tay rồi cũng bước về phía VIP đen

- Mấy chị ý là đại tỹ của Hell ă? – Bon nghe xong nhú mày nhìn hần

- Ukm! 3 đứa bọn anh và 3 đứa đó thuộc cấp A trong bang, Saphia chính là bang chủ. – Vậy còn những người khác ă? – Bon càn tò mò

- Thuộc cấp B! – Hần kéo Bon về phía VIP đen

Trong phòng

- Chị 2 uống gì? – Anh em Saka đứng lên

-Rhum nâu! – 3 đứa nhắm mắt trả lời khiến ai cũng phải khiếp đảm

- Chị đừng đùa!!!!!! – Anh em Kyo thốt lên

- Không ai đùa ở đây cả! – Berin mở mắt

- Cứ lấy đi! Saphia nó không say được đâu!- Kino thở dài

- Vâng! – Anh em Saka lùi thối ra ngoài

- Ua? Sao vậy ă? – BOn lại bắt đầu tò mò

- Rhum có tất cả 3 loại! Rhum trắng có mùi nhẹ! Rhum vàng có mùi nồng hơn! Rhum nâu là loại nồng nhất, rất đậm mùi! Chủ yếu dùng để pha Cocktail! Nếu uống bình thường mà không biết uống thì rất dễ say!- Hần giải thích cho Bon

- Ui! Vậy mấy chị ý uống không sao chứ ă? – Bon

- Không! Không hề hần gì với 3 đứa cả! – Hần nhìn nó

Nó ngồi nhìn hần và Bon nói chuyện 1 lúc thì khó chịu rồi đứng bật dậy đi vào nhà vệ sinh. Bon nhìn thấy nó đi cũng đi theo.

Trong nhà vệ sinh

Nó rửa nhìn vào gương, rửa mặt xong nó nhìn vào gương, nó nở nụ cười nửa miệng tàn khốc ra. Rút chiếc điện thoại, bật chế độ ghi âm rồi nhét vào túi áo khoác. Đúng như dự đoán, 1 lúc sau Bon bước vào phòng vệ sinh.

- Cô cũng gan quá nhỉ! Lừa được người dễ dàng quá đấy! – Nó cười mỉa mai

- Lừa người? Cô nói gì vậy? – Bon khó hiểu

- Cô không hề yêu Ken! Cô chỉ lợi dụng anh ấy để cứu cái công ty bé nhỏ nhà cô thôi! – Nó đánh mặt lại

- Hahaha! Bị phát hiện sớm ghê! Vậy thì đi nói với mọi người đi! Cô cũng đâu có bằng chứng! Tôi cá sẽ không 1 ai tin cô đâu, nhất là tên Ken! – Bon bật cười nhìn nó

- Ồ! Cô cũng giỏi quá đấy nhỉ! – Nó

- Tên Ken đó sẽ thuộc về tôi thôi! Hần ngu ngốc quá! Luôn tin lời tôi nói! Hần sẽ bỏ cô thôi! Đến lúc tôi lấy hần rồi thì tôi sẽ có mọi thứ! Hahaha! – Bon cười chắc thắng

- Vậy sao? Hãy cố mà sung sướng nốt đi! – Nó nắm chặt tay Bon khiến con bé đau đớn, bước ra khỏi nhà vệ sinh rồi trở về phòng VIP

Trong phòng

- Tắt nhạc! – Nó lôi Bon vào phòng rồi hô lên

- Sao vậy? – Dan tắt nhạc
- Anh Ken! EM đau quá! – Bon lại bắt đầu tỏ vẻ tội nghiệp
- ” Bốp” Nó tát cho Bon 1 cái hằn rõ 5 ngón tay trên mặt con bé. Bon lăn ra đất miệng rơm rớm máu
- Em làm gì vậy Saphia? – Hấn chạy lại đỡ Bon và nhìn nó
- Tặng anh cái này! – Nó rút điện thoại ra đưa cho hấn rồi về ghế ngồi
- Cái gì vậy? – Hấn ngơ ngác
- Xem đi rồi anh biết! – Ruby và Berin gất
- Hấn bật đoạn ghi âm lên nghe. Nghe đoạn ghi âm mà mặt ai cũng tối sầm lại nhìn Bon
- Không! Không phải vậy đâu! – Bon tái mặt lại lắc đầu nguầy nguậy
- Giỏi! Giỏi lắm! Tôi tặng em đây Saphia! – Hấn đứng bật dậy tiến về phía nó để trả điện thoại mặc cho Bon níu lấy hấn
- ĐỪNG! ANh ak! Đừng như vậy! – Bon cố gắng níu chặt bàn tay của hấn
- Cút! – Hấn giật tay ra nói 1 từ lạnh khốc
- Đi về! Phá sản! Nhốt nhỏ đó lại! – Nó nói rồi bước ra ngoài về nhà.

30. Chương 30

Suy nghĩ của Ken (Phần này viết riêng cho Ken)

Hấn thực sự tức giận, hấn cố tìm Bon để quên đi nó mà Bon lại không phải 1 cô bé ngây thơ như hấn vẫn thường nghĩ. 1 con ác quỷ hám tiền, 1 con bé bề ngoài thiên thần nhưng tâm hồn bẩn thỉu. Hấn tức giận cùng cực, giờ đây hấn chỉ muốn có nó ở bên cạnh hấn chứ không muốn bất kì 1 ai nữa, hấn đã tuyệt vọng quá rồi. Nếu trước đây nó không bảo hấn tìm hạnh phúc mới thì giờ đây hấn cũng không đau khổ vì nó như vậy. Hấn yêu nó rất nhiều nhưng nó luôn trốn tránh hấn, không cho hấn biết được sự thật. Nó khiến hấn đau rất nhiều, hấn luôn tìm những thứ để quên nó nhưng nhận lại vẫn luôn là nỗi nhớ tha thiết không nguôi ngoai. Khi nó trở về hấn đã rất vui nhưng khi biết được nó bị bệnh tim thì hấn càng đau hơn, trong nỗi đau len lỏi sự tức giận vì nó đã không nói cho hấn, rời xa hấn để hấn đau khổ, hấn yêu nó biết bao mà nó đã làm hấn phải chịu 3 năm khổ sở. Giờ đây khi biết sự thật về Bon hấn càng hung dữ hơn, hấn cố để Bon bên cạnh để quên nó mà Bon lại lợi dụng hấn, hấn đã gục ngã rồi. Hấn chỉ mong có nó ở bên cạnh thôi, nó vẫn luôn là thiên thần ngự trị trong tim hấn.

Kino đáng ghét

Sáng hôm sau tại nhà

- ANh 2!!!!!!!!!! Dậy! Dậy đi! – Nó chèo lên giường Kino nhảy tung tung
- Em làm gì vậy? ANh đang ngủ mà! – Kino chồm chồm lên đầu
- Trật tự đi Saphia! – Hấn và Key cũng lên tiếng
- Dậy! Dậy đi! Còn phải đến công ty nữa kìa! Anh Ken với anh Key cũng dậy đi! – Nó hò
- Không đi đâu! – Cả 3 chàng nhà ta đồng thanh

“Rầm”“Bộp”“Cốp” 1 loạt tiếng động vang lên rất to. Tiếng động không của ai khác ngoài nó, Kino đã khua chân đạp cho nó 1 phát vào người khiến nó mất thăng bằng ngã lăn xuống đất. Nghe thấy tiếng động lạ từ bên ngoài tất cả nhà chạy vào phòng còn 3 chàng bật thẳng dậy. Cảnh tượng đập vào mắt cả nhà bây giờ là cảnh tượng nó ngã lộn nhào dưới đất. Cổ quẹo chống xuống đất cùng với đôi vai, chân hất ngược lên trời và cuối cùng là nằm úp thẳng xuống đất và bất tỉnh hoàn toàn. Cả nhà tá hoá đến đờ nó dậy

- Saphia! Thiên thần của anh! Anh xin lỗi! Em có sao không? – Kino hốt hoảng lật nó lại rồi vỗ vào mặt nó

- Saphia! Không sao chứ! – Hấn trợn mắt lên nhìn nó

- Kino! Tại sao con lại đạp em! – Ông nội gắt

- Con xin lỗi! Con không cố ý! – Kino sợ sệt

- Đưa nó đi bệnh viện xem có làm sao không – Papa của bọn nó

20 sau tại bệnh viện ông bác sĩ bước ra từ phòng cấp cứu

- Bác sĩ cháu/con/em/nó/chị tôi không sao chứ? – Cả nhà đồng thanh

- Cô bé bị gãy cổ! – Bác sĩ đồng dục trả lời

- Gãy cổ? – Tập 2

- Do va chạm mạnh xuống đất nên dẫn đến gãy cổ – Bác sĩ đẩy kính

- Vậy không sao rồi chứ? – Tập 3

(Cả nhà đồng tâm quá nhỉ)

- Không sao rồi! Gia đình có thể vào thăm- Bác sĩ

Cả nhà ulla vào phòng bệnh, nó đang được băng cổ và nằm bất động trên giường

- Tất cả là tại con đẩy Kino! Đang yên đang lành thì gãy cổ! – Ông nội nhìn cô cháu gái thân yêu mà mắng cho Kino 1 trận

- Con xin lỗi! – Kino cúi đầu

- Ông nội! Đừng mắng anh 2! Là do con bất cẩn! – Nó từ từ mở mắt ra nói với ông

- Con tỉnh rồi! Ông không trách Kino của con đâu! Con đừng lo! – Ông vén tóc cho nó cười triu mến

Im lặng được 5s thì cả nhà ulla lên hỏi han đủ kiểu khiến nó phải ngột thở đến bơ phờ.

- Kino! Em chia tay với anh!!!! – Ruby nhìn nó bơ phờ mà gắt lên

- O! Đừng! – Kino hốt hoảng

- Không cần biết! Tôi ghét anh! – Ruby bực

- Mà tính làm gì vậy Ruby? – Nó chau mày nhìn Ruby

- Kệ tao! Tao không yêu! Tao ghét! Tao chia tay! – Ruby bực

Nó lườm KIno khiến anh lạnh sống lưng rồi nhắm mắt lại.

- Vậy là lại có bi kịch rồi – Đây là suy nghĩ của tất cả mọi người.

31. Chương 31

Comeback

Mấy ngày liên tiếp nó phải nằm trong bệnh viện còn Ruby thì liên tục giận Kino làm anh cũng phải khổ sở không ít.

Sáng hôm đó

Lúc này trong phòng chỉ có nó, Kino và Ông Nội

- Mai được xuất viện rồi! Chuẩn bị về thôi! – Kino nói với giọng ỉu như bánh bao chiều (Bị Ruby giận nên vậy)
- Nhìn anh cảm thấy khó chịu quá – Nó nhú mày nhìn Kino
- Xin lỗi em! – Kino tính đi ra ngoài
- Em có cách đấy! – Câu nói của nó vừa vang lên ngay lập tức Kino quay lại cầm tay nó nhìn nó chớp mắt không thôi
- 5 ngày nữa là đến sinh nhật Ruby rồi! Đột phá đi! – Nó cười
- Ui! Thiên Thần của ai mà thông minh quá ta? – Kino cười tươi như hoa cạ trán mình vào trán nó
- Em của anh 2! – Nó hôn vào má Kino
- Mấy đứa vứt ông vào xô để tình cảm thế ha? – Ông nó nghiêm giọng
- Hi' Hi'! Xin lỗi ông nội! – Cả 2 cười khi' nhìn ông
- Thế truyện của con thì tính thế nào Saphia! – Ông nội bắt chợt hỏi nó
- Con bỏ! Dù sao cũng chưa chắc anh ý còn yêu con hay không! – Nó cụp mắt xuống
- Cái con nhỏ này! Bình thường thông minh thế mà sao hôm nay dần thế! Thằng đấy nó còn yêu em hơn cả mạng sống ý chứ! – Kino cốc vào đầu nó 1 cái
- Sao cũng được nhưng màn kịch này nên kết thúc thôi! – Ông nội vuốt ve khuôn mặt nó
- Vâng! – Nó cười gượng gạo

Cả 3 cứ nói chuyện như vậy nhưng đâu biết hấn đang đứng ngoài cửa nắm chặt tay nghe mọi việc. Hấn ức, hấn hận, hấn tức giận bỏ ra ngoài, đúng lúc đấy cả bọn cũng vào bệnh viện thấy hấn đi ra với khuôn mặt hầm hầm sát khí thì sợ xanh mặt ra.

- Ken sao vậy? Thấy nó mặt hầm hầm sát khí đi ra ngoài – Key bước vào phòng
- “Phụt” Ngụm nước nó vừa uống chưa kịp nuốt đã thẳng thùng phun ra ngoài và đáp thẳng vào mặt anh Kino.
- Anh ý đâu rồi? – Nó vội lấy giấy lau cho Kino vừa hỏi
 - Ở vườn sau! – Cả bọn tròn mắt chỉ ra ngoài
- Nó hốt hải chạy vội ra vườn sau, vừa ra đến vườn nó đã thấy hấn. Hấn đang mặc trên mình bộ quần áo mà khi nó chưa đi chữa trị đã thiết kế cho hấn, hấn đứng khoanh tay nhắm mắt dưới gốc cổ thụ, mặt vẫn còn hơi đỏ vì tức giận.
- Nó tiến sát lại phía hấn
- Anh Ken! – Nó giật áo hấn
 - Em còn muốn gì đây? Chơi tôi nữa à? – Hấn vẫn nhắm mắt lạnh lùng, nhìn qua khuôn mặt là biết khuôn mặt đang dần đỏ hơn, tay nắm chặt khiến gân xanh nổi lên rõ ràng
 - Saphia xin lỗi! Tha lỗi cho Saphia đi! – Nó không hiểu bị sao lại dờ dưng làm nũng khiến hấn giật mình mở choàng mắt ra nhìn nó chăm chăm
 - Đi! Đi! Tha lỗi cho Saphia nha anh Ken! Anh Ken yêu quý! ANh Ken đẹp zai! – Nó càng lấn tới

Hắn nổi da gà giật lùi lại còn nó cứ tiến lên àm làm nũng với hắn. Cứ như vậy khoảng 15 thì hắn bắt lực xin hàng

- Stop! Được rồi! Tha lỗi! Tôi sợ em quá rồi! – Hắn ngồi bệt xuống thảm cỏ của bệnh viện

- Yêu Anh Ken nhất! – Nó cười tươi như hoa hôn chụt vào má hắn 1 cái rồi ngồi xuống bên cạnh hắn.

Hắn mỉm cười

- Cuối cùng em cũng quay về với tôi rồi! Siêu quậy của tôi! – Hắn nghĩ thầm rồi quay sang nhìn nó

- Nhìn em kinh quá vậy – Nó cũng bắt đầu sợ ánh nhìn của hắn

Không nói gì thêm hắn ôm lấy nó rồi đặt nụ hôn ngọt ngào lên đôi môi của người con gái hắn yêu.

(Những người khác thì đang đứng ở 1 góc nào đó nhìn cặp đôi này mà cười khúc khích ấy ạ)

Bon! I will bring you back to Hell!

Sau khi nó về nhà được 3 ngày

Sáng hôm đó tại phòng khách

- Chán quá! Em muốn đi chơi! Không ở nhà nữa đâu! – Nó hét àm nhà lên (Chị này từ lúc về nhà thì bị anh Kino và anh Ken nhà ta giam lỏng ở nhà)

- Không!!!!!!!!!!!!!! – 2 anh nhà ta đáp lại thẳng thừng

- Ủ Ừ! Không chịu đâu! – Nó làm nũng

- Thiết kế nhẫn cho anh 2 đi rồi tối anh 2 cho đi chơi với cô bé Bon- Kino khó chịu nói thảm vào tai nó

Nó vừa nghe thấy mắt sáng như sao sa gật đầu lia lịa chạy vào lên phòng

- Ông nói gì với nó vậy? – Hắn nheo mắt hỏi

- Bí mật! – Kino cười nhìn Ruby đang ngồi uống trà cười tươi

- Kinh quá cha ơi! – Key vỗ vào vai Kino

- Kê tôi! – Kino vẫn cười

3 tiếng sau nó cuối cùng cũng chạy xuống nhà

- Tất cả con trai lên đây Lên đây! – Nó lại chạy lên nhà

Cả bọn không nói gì đi lên nhà những người khác rất muốn lên nhưng không được.

Trong phòng nó

- Em sao bày nhiều đá quý ra quá vậy? – Hắn nhìn căn phòng lộn xộn đầy những viên đá lấp lánh

Nó cười rồi chìa chiếc hộp màu đỏ lớn ra trước mặt từng người 1 chiếc hộp (trừ hắn). Tất cả mở chiếc hộp trên tay mình ra, ai cũng phải trầm trồ vì những chiếc vòng đặt trong chiếc hộp

- Mang đi cầu hôn! – Nó cười

Lời nói được nói ra của nó làm mắt ai cũng sáng như sao sa, cười tươi như hoa hồi mang về phòng cất. Lúc này trong phòng chỉ còn nó và hắn, hắn cười rồi bước đến cầm chiếc hộp cuối cùng được đặt trên bàn và mở ra. Nó đỏ bừng mặt nhìn hắn mở chiếc hộp ra. Hắn mở ra và vuốt nhẹ mặt dây chuyền bên trong rồi cầm về phòng mình luôn

- O! – Nó chỉ kêu được 1 câu

- Không trả đâu! – Hắn cười làm mặt nó càng đỏ hơn

Buổi tối hôm đó cả bọn hí hửng kéo nhau đến nhà kho Vic (Nơi đang nhốt Bon)

- Hello! – Nó bước vào nhà kho giơ tay chào Bon đầu tóc bù xù, mặt mũi lấm lem, không mặc 1 thứ gì trên người đang nằm ở giữa nhà kho (Chỉ có 3 bọn nó, Day và tứ tiểu thư vào thôi, những người khác bị nhốt hết bên ngoài)

Bon nhìn nó mà nước mắt cứ chảy ra mãi không thôi (đang bị bịt miệng)

- Sao lại khóc vậy? – Nó ngồi xuống trước mặt Bon cười khẩy rút ra 1 con dao. Nó dùng con dao nâng mặt Bon lên

- Cô gan cũng không nhỏ đúng không? Sao giờ lại trở nên yếu đuối vậy? – Nó kéo khăn trên miệng Bon xuống rồi vạch nhẹ lên mặt Bon 1 vết khá dài khiến con Bon càng khóc thét hơn.

- Đứng! Đứng! Tha cho tôi! Tôi không dám làm vậy nữa đâu! Tôi không muốn nữa đâu!- Bon lắc đầu nguầy nguậy

- Mấy hôm nay chúng mày làm gì nó rồi? – Nó đứng lên

- *** hiếp! – Cả bọn đồng thanh

- Nó là lần đầu à? – Nó cười tươi hơn

- Chính xác – Tập 2

- Vậy đau đớn lắm đây! Nửa tháng liên tiếp bị như vậy mà! – Nó bước đến chiếc bàn gần đấy cầm cốc nước cam lên uống

- Thế giờ mày muốn chơi trò gì? – Berin

- Treo ngược nó lên rồi mỗi người cầm 1 con dao rạch khắp người nó cho tao! – Nó vẫn cầm cốc nước rồi tiến về phía 1 khe hổng gần đấy

- Nhìn trộm đây mà! – Ruby nhìn theo nó rồi nhìn về phía khe hổng nó mới phát hiện

Nó nhặt lấy 1 miếng kim loại lớn nhét vào phía lỗ hổng đập thật mạnh khiến nó áp chặt lỗ hổng.

Bên ngoài

- Ặc! Bị Saphia bịt rồi! – Key dậm chân

- Ở đây còn chỗ nào nhìn đư

ợc không? – Hấn quay ra hỏi mấy thằng đàn em (Mấy thằng đàn em này chính là mấy thằng ấy ấy Bon ý! Có 5 thằng!)

- Không! Hết rồi ạ! – 1 thằng trả lời

- Sh*t! – Kino bực

Bên trong nhà kho

- Xong rồi! Bắt đầu đi! – Nó quay lại đặt cốc lên bàn

Bon bị treo ngược lên, lơ lửng miệng vẫn van xin.

“AAAAAAAAA.....” Trong nhà kho vọng ra những tiếng hét thất thanh. Bọn nó đang rạch lên người Bon những vết dao dài khiến máu chảy không ngừng

- Đứng! Làm ơn! Tha cho tôi!AAAAAAAA.....- Bon gào lên

15 sau

- Được chưa chị? Mối tay quá – Day than

- Thả nó xuống đi – Nó

- Có ai đã từng nói với mày là đừng bao giờ đùa với lửa chưa? – Nó nhìn Bon đang được thả xuống

Sau đấy nó tạt nước muối, cát ớt, đổ mật óc, thả ong và kiến liên tục khiến con nhỏ hét lên đau khổ (Chỉ với người thôi chứ mặt vẫn bt)

Nó tiến tới phía Bon, trên tay cầm 1 lọ đựng 1 chất lỏng màu hơi vàng vàng. (Đồ biết ấy là gì?)

Nó cầm lọ axit bước tới chỗ Bon

- Khuôn mặt này xinh đẹp qua nhỉ? Nhưng khi nó biến dạng đi thì sẽ như thế nào đây? – Nó vuốt ve lên khuôn mặt Bon

- KHÔNG! Không! Đừng làm vậy! – Bon hét hoảng

Nó không nói gì lấy cái nắp lọ và hút axit vào (dạng nắp có ống ý). Nó nhỏ 1 giọt lên má trái của Bon

“AAAAAAAAAAAAA.....” Tiếng hét đau khổ lại vang vọng lên. Cứ thế nó nhỏ 1 giọt bên má phải, trán mũi, cằm,..... Còn Bon hét trọng tuyệt vọng với nước mắt (HôHô! I Love Saphia)

Khuôn mặt của Bon giờ đây nhìn không thể nào nhận ra nữa, khuôn mặt biến dạng hoàn toàn không hề nhận ra đấy là 1 cô gái dễ thương như ngày nào nữa. ()

- Chẹp! Mang tao cái dao băm thịt ra đây mày- Nó nhìn Bon rồi ra lệnh cho những khán giả đang đứng cười khúc khích

- Dao băm thịt ha? – Tứ tiểu thư chớp chớp mắt

- Không thì dao mổ lợn cũng được! – Nó

- Của chị này! – Day bước đến đưa cho nó 1 cái dao băm thịt khá lớn

- Chà! Dao mới! Nhìn được ấy! – Berin

- Có dao mổ lợn luôn này! – Ruby đặt chiếc dao mổ lợn xuống cạnh nó

Nó cầm chiếc dao băm lên nhìn rồi nở nụ cười lạnh lùng.

“Phập”“AAAAAAA.....” 1 ánh sáng loé lên, máu tanh bắn tứ tung cùng với tiếng thét. Nó đã chặt đứt hoàn toàn cánh tay phải của Bon (mẹ ơi kinh quá!)

- Mày chơi có vẻ hơi ác ấy! – Ruby nhìn nó mà lắc đầu

Nó không nói gì chỉ cười rồi tiếp tục công việc

“Phập! Phập!.....”“AAAAA.....” 1 loạt tiếng động vang lên. Lần lượt từ tay trái, 2 chân của Bon đều rời khỏi thân xác. Mùi tanh xộc lên, khắp sàn nhà kho bây giờ chỉ toàn máu, không khí u ám đi hẳn, cả người nó giờ đây toàn máu tanh của Bon.

- Tanh quá! – Day và Berin bịt mũi lại rồi kéo cả đám ra khỏi nhà kho chỉ để mình nó ở lại.

Bên ngoài nhà kho

- Sao rồi? – Cả đám kéo đến khi thấy mấy nàng nhà ta bước ra ngoài vội vàng

- Nó đang nghịch trong đấy! – Berin hít lấy hít để không khí xung quanh

- Vậy sao mấy đứa làm gì mà cứ như là vừa bị dìm nước thế? – Kino ngơ ngác

- Tý rồi sẽ bik! – RUby hít không khí

Bên trong nhà kho

- Đây chính là hậu quả mày nhận được! Ken chỉ có thể là của tao thôi! Mãi là của Tao! Hãy tạm biệt cuộc sống này đi! Hãy cảm thấy hối hận đi! Tao sẽ đưa mày về với địa ngục! – Nó nói rồi dơ cao dao lên và.....”Phập”. 1 tiếng động lại loé lên, cái đầu của Bon lìa khỏi thân xác và vĩnh biệt cuộc sống. Máu tanh bắn lên, người nó giờ đây không khác gì tấm máu, ánh mắt bây h’ chỉ nhìn thấy 1 màu đỏ. Nó lạnh lùng nhìn cái thân xác tứ chi rời rạc, đập 1 phát mạnh vào cái đầu rồi nó cầm con dao mổ lợn lên rạch bụng ra và moi toàn bộ nội tạng ra sau đó chặt thân ra làm đôi. Nó chặt máu của Bon ra 1 cái bình khá to rồi đập

nấp lại. Nó lại lấy 2 cái bình khác chia nội tạng của Bon ra làm 2 rồi nhét vào. Cứ thế từng bộ phận nó chặt ra đều nhét vào từng bình 1. Nó đứng dậy bước ra khỏi nhà kho

- Sa.....Sa.....Saphia! Em.....Em làm.....làm.....sao vậy? – Hấn nhìn nó thân hình toàn máu liền lấp bắp
- Em làm gì vậy? – Kino trợn mắt lên nhìn vào bên trong nhà kho
- Chị ấy chặt tứ chi, phanh thây con bé ra!- Tứ tiểu thư đồng thanh
- Ác quá! – Key quệt mồ hôi
- Tất cả những bình này kêu người mang hết về Minh Thiên cho cưng crua em đi! Để lại cái 1 trong 2 cái bình màu nâu to nhất cho gia đình Chin – Nó cười nói rất hồn nhiên
- Ồ Ồ! Anh sẽ cho người mang đi! – Kino gật đầu lia lịa
- Về thôi! – Nó tung tăng chạy về moto.

Cả bọn phóng về nhà ai (chỉ có con trai thui) cũng kinh hãi với nó, không ngờ là nó tự tay làm vậy.

Happy Ending

Sau khi nó giết Bon thì ngay ngày hôm sau chính là sinh nhật nó và cũng chính là sinh nhật Ruby và Berin (Thảo nào chơi với nhau được, hoá ra là sinh cùng ngày). Hôm đó gia đình nó tổ chức một bữa tiệc khá lớn, những người được mời đều là những gia đình đứng trong Top 50 thế giới.

Trong đám đông hiện giờ nổi bật nhất là đám chúng nó, đều là những trai tài gái sắc, những ác quỷ dưới lốt thiên thần, những Mỹ Nam + Nữ số 1, hiện giờ đều tập trung tại đây.

- Hôm nay chúng tôi muốn thông báo với mọi người một việc – Papa hấn đứng trên bục cầm mic và nói, ai cũng quay ra nhìn ông.
- Hôm nay! Là sinh nhật của 3 tiểu thư nhà chúng tôi! Và chính hôm nay! Cũng sẽ là lễ đính hôn của những cặp đôi trai tài gái sắc đây! Và trong tháng này! Cũng là ngày kết hôn! – Papa nó cầm Mic

Những tiếng xì xào vang lên, bỗng dưng đèn vụt tắt, sau đó ánh đèn lại vụt lên nơi bọn nó đang đứng. Những chàng trai dần tiến về phía người con gái mình yêu, quỳ xuống và giơ nhưng chiếc hộp có vòng do nó thiết kế và đồng thanh

- Anh Yêu Em! Lấy Anh Nhé! – Câu nói của các chàng được nói ra khiến các nàng sững sờ
- Lấy Anh Nhé! – Các chàng lại đồng thanh

Tất cả ai ai cũng im lặng chờ kết quả.

Các nàng bịt miệng lại nhìn mấy chàng rồi rơi nước mắt gật đầu lia lịa

- Đồng ý! Em đồng ý! – H’ là đến các chàng đồng thanh (Ui! Lãng mạng)

Các chàng đứng lên cầm vòng và đeo cho cô dâu của mình sau đó ôm vào lòng. Lúc này đây những tiếng hò reo vang lên vang vọng khắp khu nhà, tình yêu thật đẹp.

2 tuần sau

Bọn nó tổ chức hôn lễ cùng 1 ngày, h’ đây nhìn ai cũng xinh đẹp, nhìn ai cũng lộng lẫy. Ai nhìn cũng phải trầm trồ khi nhìn thấy những cặp trai tài gái sắc đang đứng trong lễ đường. Những chàng trai mặc vest trắng cùng 1 kiểu (có ít màu đen) các nàng mặc những bộ váy lộng lẫy trên mình. Về đẹp thật khó tả khi họ trao nọ hôn cho nhau và trao cho nhau cả cuộc đời.

HẾT

32. Chương 32: Ngoại Truyện

5 năm sau

Tại Minh Thiên

- Hải Thiên! Hải Đan! Các con đừng trêu Chin nữa! Mẹ mách ba con bây giờ – Tiếng nó vang vọng nói với 2 bé con đang cười lên mình Chin
- Ba không đáng sợ bằng mẹ! Mẹ ghê hơn!- Tiếng bé Hải Thiên cười khúc khích
- Đúng vậy! Mẹ đáng sợ hơn! – Bé Hải Đan chạy đến nắm tay Hải Thiên cười tươi
- Ô! 2 cái đứa này! Đứng lại ẹ! – Nó chống nạnh rồi đuổi theo 2 bé
- Way! Cho tụi này chơi với! – Ruby đứng nhìn tụi nó
- AAAA.....! Bác Ruby! Cứu tụi con với! Mẹ bắt nạt tụi con- Hải Thiên và Hải Đan chạy về phía Ruby
- Hahaha! 2 đứa này kháu thật! Di và bác RUBY dẫn Anh Thiên An và Trọng Khôi chơi với 2 đứa này! – Berin bật cười

(Thiên AN là con trai của Kino, Trọng Khôi là con trai Key)

- Ya!!!!!! ANh Thiên AN, Trọng Khôi – Đan Đan reo lên ôm lấy Thiên An

(Thiên An, Trọng Khôi, HẢI Thiên và Hải Đan bằng tuổi nhau, cũng sinh cùng 1 ngày như bọn nó, h' mấy baby này 4 tuổi rồi. Vì Thiên An là con của Kino nên 2 baby nhà nó gọi bằng anh còn Hải Thiên xưng hô sao cũng được)

- Ôi! Lâu không gặp bọn mày! Tao nhớ bọn mày ghê! Sao đi du lịch lâu vậy? – Nó chạy lại ôm 2 con bạn
- Mới đi có 1 tuần mà mày! – Berin cười
- 1 tuần là nhiều rồi! – Nó trợn mắt
- Tao là chị dâu mày đấy nhá con kia! – Ruby nạt
- Ak' Vâng! Chị Dâu! – Nó nhìn 2 baby nhà mình cười
- Muốn gì đây? – Ruby nheo mắt
- Không có gì! – Nó lắc đầu
- Way!!!! Mấy chị!!!! – Tiếng tứ tiểu thư và Day vang lên

(Tứ Tiểu thư mỗi người đã có 1 bé trai, Day thì được 1 bé gái. Duy Hoàng là con trai Saka, Hiểu Đức là con trai Soka (Hiểu Đức phải gọi Duy Hoàng là anh) Anh Khanh là con Kyo, Duy Nghĩa là con Lyo (Duy Nghĩa phải gọi Anh Khanh là anh), Và con của Giang Mỹ là con gái Đan, 5 baby này đều ít hơn mấy baby nhà bọn nó 1t)

- Woa!!!!!! Ông đủ quá!!!! – Nó reo lên
- Sinh nhật của mấy bé này thì phải về chứ chị – Tứ tiểu thư tiến tới bẹo má mấy bé nhà bọn nó
- OA!!!! Đau – 4 bé đồng thanh

Hahahahaha cả lũ bật cười nhìn mấy bé đang chơi đùa.

- Ô! Vui quá nhỉ! – Kino cùng mấy chàng nhà ta bước ra với Ông nội
 - Baba! Cự!!!! – Tất cả đồng thanh reo lên rồi chạy tới ôm lấy ba mình đòi bế còn Ông nội đứng cười tươi
- Giờ đây tất cả bọn nó thật vui khi thấy chính gia đình mình hạnh phúc, cuộc sống thật tươi đẹp.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-sm-sun-and-moon>